

การเปรียบเทียบการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ IOT สำหรับโทรศัพท์มือถือ
ระหว่าง IOT Cloud Platform Application และ End-to-End Application
กรณีศึกษาเครื่องให้อาหารปลา

โสภณวิชญ์ เขียวคำจิ้น

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์และโทรคมนาคม
วิทยาลัยนวัตกรรมการเทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2562

**Comparison of Mobile Application Development
between IOT Cloud Platform Application and End-to-End Application
Fish Feeder**

Soponwit Khewkumjeen

A Thematic Paper Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Engineering

Department of Computer and Telecommunication Engineering

College of Innovative Technology And Engineering

Dhurakij Pundit University

2019

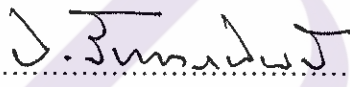
ใบรับรองสารนิพนธ์

วิทยาลัยนวัตกรรมการด้านเทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญา วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อสารนิพนธ์   การเปรียบเทียบการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ IoT สำหรับโทรศัพท์มือถือ
ระหว่าง IoT Cloud Platform และ End-to-end กรณีศึกษา เครื่องให้อาหารปลา
เสนอโดย   นายโสภณวิชญ์ เจียวคำจิ้น
สาขาวิชา   วิศวกรรมคอมพิวเตอร์และโทรคมนาคม
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์   อาจารย์ ดร.ชัยพร เขมะภาคะพันธ์
ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.ประศาสน์ จันทราทิพย์)

.....กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.ชัยพร เขมะภาคะพันธ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มัชฌิมา อ่องแดง)

วิทยาลัยนวัตกรรมการด้านเทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์รับรองแล้ว

.....คณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการด้านเทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์เดช กิรติพรานนท์)

วันที่ ...14... เดือน ...สิงหาคม... พ.ศ. ...2562...

หัวข้อสารนิพนธ์	การเปรียบเทียบการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์IoTสำหรับโทรศัพท์มือถือ ระหว่าง IOT Cloud Platfrom Application และ End-to-End Application
ชื่อผู้เขียน	โสภณวิชญ์ เขียวคำจิ้น
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.ชัยพร เขมะภาคะพันธ์
สาขาวิชา	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์และโทรคมนาคม
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาออกแบบและเปรียบเทียบการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ IoT สำหรับโทรศัพท์มือถือระหว่าง IoT Cloud Platfrom Application และ End-to-End Application โดยกรณีศึกษาผ่านเครื่องให้อาหารปลา ปัจจุบันแอปพลิเคชัน โปรแกรมประยุกต์ IoT สำหรับโทรศัพท์มือถือมีการพัฒนาและเกิดขึ้นจำนวนมากสามารถพัฒนาได้ทั้งรูปแบบ IOT Cloud Platfrom Application และ End-to-End Application จึงจำเป็นต้องศึกษาและทดสอบว่าแอปพลิเคชัน โปรแกรมประยุกต์รูปแบบไหนมีคุณสมบัติและประสิทธิภาพเหมาะสมต่อการนำไปใช้งานได้

โดยงานวิจัยส่วนที่เป็น IoT Cloud Platfrom Application จะใช้แอปพลิเคชัน Blynk เป็นตัวศึกษาออกแบบและทดสอบและในส่วน End-to-End Application จะใช้แอปพลิเคชัน Inventor 2 เป็นตัวศึกษาออกแบบและทดสอบ โดยภาพรวมของงานวิจัยทั้งหมดจะเป็นการออกแบบและศึกษาและเปรียบเทียบประสิทธิภาพของโปรแกรมประยุกต์ IOT สำหรับโทรศัพท์มือถือระหว่าง IOTCloud Platfrom Application และ End-to-End Application โดยทดสอบประสิทธิภาพด้าน User Interface ประสิทธิภาพด้านเวลาและประสิทธิภาพด้านค่าใช้จ่าย โดยจะทดสอบผ่านเครื่องให้อาหารปลา

จากผลการทดสอบพบว่าการพัฒนาแอปพลิเคชันบน IoT Cloud Platfrom Application ให้ประสิทธิภาพการทำงานที่ช้ากว่าเล็กน้อย แต่มีขั้นตอนการพัฒนาและการนำไปใช้งานที่สะดวกกว่าเมื่อเทียบกับ End-to-End Application

Thematic Paper Title	Comparison of Mobile Application Development between IOT Cloud Platform Application and End-to-End Application Fish Feeder
Author	Soponwit Khewkumjeen
Thematic Advisor	Dr. Chaiyaporn Khemapatapan
Department	Computer and Telecommunication Engineering
Academic Year	2018

ABSTRACT

The objective of this thematic research is to design, implement and compare the development of mobile-based IoT application between IoT Cloud Platform Application and End-to-End Application in case of fish feeder. Currently, mobile-based IoT application can be developed by using both IoT Cloud Platform Application and End-to-End Application. Thus, the study of which one is suitable and provides the acceptable performance to develop a mobile-based IoT application .

Based on IoT Cloud Platform Application, Blynk is chosen for use in design and implement. Inventor2 is chosen for use in design and implement for End-to-End Application. The testing results include the performances, user interface design and cost of implementation.

From the studied results, it can be found that IoT Cloud Platform Application provides the worse performance than End-to-End Application. However, IoT Cloud Platform Application has more familiar in design, implementation and applying for use in comparison with End-to-End Application.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้อย่างสมบูรณ์โดยได้รับความอนุเคราะห์และความกรุณาอย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร. ชัยพร เขมะภตะพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าในการให้ความรู้ คำปรึกษา ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่อง รวมถึงชี้แนะและช่วยเหลือในสิ่งต่างๆ แก่ผู้จัดทำด้วยดีมาโดยตลอด จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้จัดทำมีความซาบซึ้งอย่างยิ่งต่อความเมตตากรุณาของท่านและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ประศาสน์ จันทราทิพย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มัชฌิมา อ่องแดง ที่คอยช่วยเหลือ และดูแลรวมทั้งการให้คำแนะนำต่างๆอันเป็นประโยชน์ต่อสารนิพนธ์ฉบับนี้

สุดท้ายนี้ ผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และสมาชิกในครอบครัวทุกท่าน สำหรับการดูแล อบรม และคอยเป็นกำลังใจอันสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้จัดทำ และขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่สละเวลาอันมีค่าในการแนะนำ และให้ความช่วยเหลือเรื่องต่างๆ จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อความผิดพลาดประการใดในสารนิพนธ์ฉบับนี้ ซึ่งเกิดจากการผิดพลาดของผู้จัดทำทั้งหมดจึงขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

โสภณวิษณุ เขียวคำจิ้น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๘
กิตติกรรมประกาศ.....	๑
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของงานวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	1
1.3 ขอบเขตของงานวิจัย.....	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
1.5 วิธีการทดสอบ.....	3
1.6 อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้.....	3
1.7 องค์ความรู้ใหม่.....	4
1.8 โครงสร้างของรายงาน.....	4
2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 องค์ประกอบสำคัญในการเชื่อมต่อ Internet of Things เข้ากับ Cloud.....	5
2.2 ระบบ E2EE หรือ End-to-End Encryption ระบบเข้ารหัสตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง.....	7
2.3 แอปพลิเคชัน Blynk.....	8
2.4 แอปพลิเคชัน Inventor 2.....	10
2.5 แอปพลิเคชัน NETPIE Freeboard.....	13
2.6 แอปพลิเคชัน Node-RED.....	15
2.7 Arduino IDE.....	16
2.8 Internet of Things (IoT).....	17
2.9 NTP (Network Time Protocol).....	18

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2.10 UDP (User Datagram Protocol).....	20
2.11 TCP/IP (Transmission Control Protocol/ Internet Protocol).....	21
2.12 MQTT Server Potocal	22
2.13 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
3.1 แนวทางการวิจัยและพัฒนา.....	26
3.2 แผนการดำเนินงาน.....	26
3.3 ภาพรวมของระบบ.....	28
3.4 การออกแบบแผนผังวงจรการทำงาน.....	29
3.5 การออกแบบการทำงานของระบบเครื่องให้อาหารปลา.....	30
3.6 การออกแบบระบบการให้อาหารปลาตามช่วงเวลา.....	31
3.7 การออกแบบระบบให้อาหารปลาอัตโนมัติ.....	32
3.8 การออกแบบระบบการแจ้งเตือน.....	33
3.9 การออกแบบแอปพลิเคชัน Blynk.....	34
3.10 การออกแบบระบบรับส่งข้อมูลแอปพลิเคชัน Blynk.....	34
3.11 การออกแบบ User Interface แอปพลิเคชัน Blynk.....	36
3.12 การออกแบบในส่วนกำหนดค่าตัวแปรแอปพลิเคชัน Blynk.....	37
3.13 การออกแบบแอปพลิเคชัน Inventor 2.....	38
3.14 การออกแบบระบบรับส่งข้อมูล Application Inventor 2.....	39
3.15 การออกแบบ User Interface แอปพลิเคชัน Inventor 2.....	41
3.16 การออกแบบในส่วนการเขียนกำหนดค่าตัวแปรแอปพลิเคชัน Inventor 2.....	42
4 ผลการทดลอง.....	45
4.1 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการออกแบบ User Interface และ พีเจอร์และฟังก์ชันเงื่อนไขต่างๆของแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor 2	45

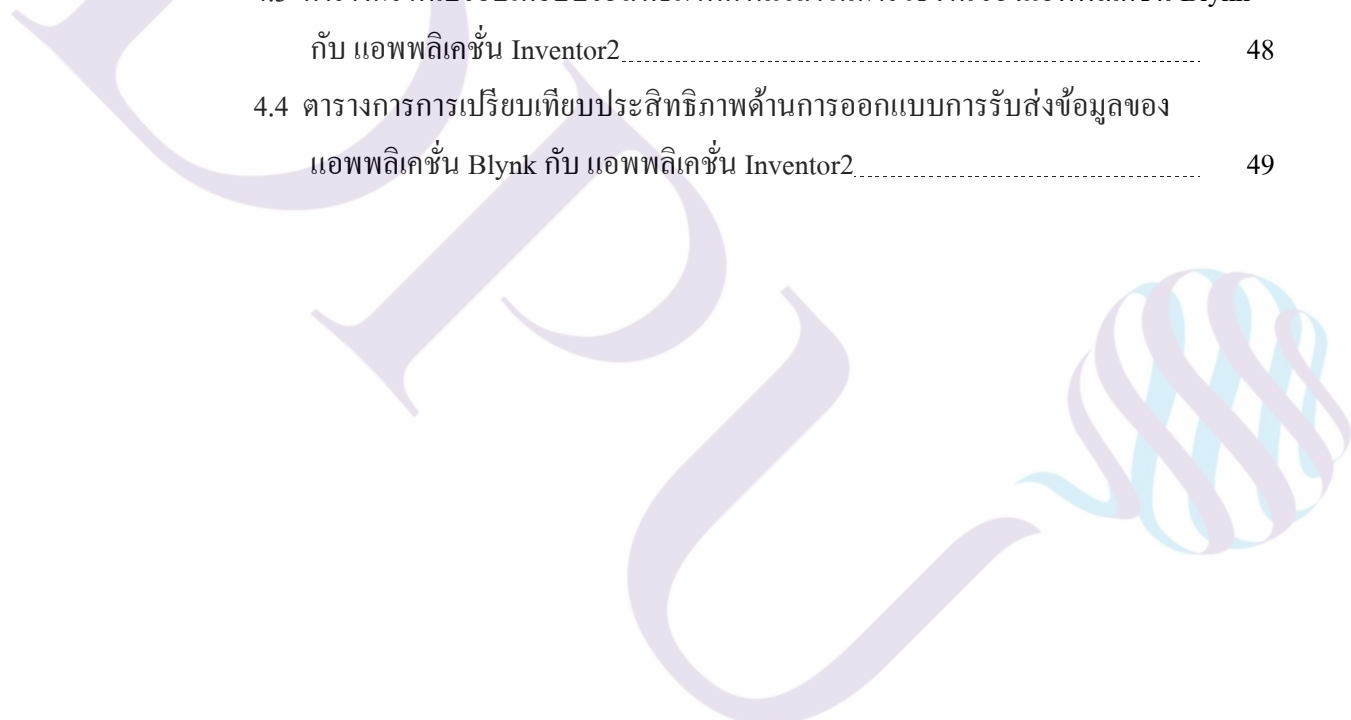

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4.2 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านค่าใช้จ่ายในการออกแบบ แอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor2	47
4.3 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านเวลาในการใช้งานของแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor2	47
4.4 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านการออกแบบการรับส่งข้อมูลของ แอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน	48
4.5 ผลการทดสอบประสิทธิภาพของอุปกรณ์ Hardware ในการควบคุมการทำงาน	49
4.6 ผลการทดสอบประสิทธิภาพการทำงานโดยรวมของทั้งระบบ	49
5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	50
5.1 ผลการทดลองภาพรวมเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงาน	50
5.2 การบรรลุวัตถุประสงค์	50
5.3 องค์ความรู้สำคัญ	51
5.4 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาต่อ	51
5.5 สรุป	52
บรรณานุกรม	53
ประวัติผู้เขียน	82

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แผนการดำเนินงาน.....	27
3.2 ตารางแสดงค่าตัวแปรและฟังก์ชันการทำงานของตัวแปรต่างๆของ Blynk.....	37
3.3 ตารางแสดงค่าตัวแปรและฟังก์ชันการทำงานของของแอปพลิเคชัน Inventor 2.....	43
4.1 ตารางการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการออกแบบหน้า User Interface และพีเจอาร์และฟังก์ชันเงื่อนไขต่างๆ ของแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor2.....	46
4.2 ตารางการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านค่าใช้จ่ายในการออกแบบและการนำไปใช้งานแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor2.....	47
4.3 ตารางกราฟเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านเวลาในการใช้งานของแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor2.....	48
4.4 ตารางการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านการออกแบบการรับส่งข้อมูลของแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor2.....	49

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ภาพตัวอย่างการเชื่อมต่อ Internet of Things เข้ากับ Cloud	6
2.2 ภาพตัวอย่าง End-to-End Encryption.....	8
2.3 ภาพตัวอย่างการทำงานของระบบของโปรแกรมแอปพลิเคชัน Blynk	9
2.4 ภาพตัวอย่าง แอปพลิเคชันที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรม App Inventor 2 ส่วนออกแบบ ส่วนการเขียนโค้ด (App Inventor Blocks Editor)	12
2.5 ภาพตัวอย่าง แอปพลิเคชันที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรม App Inventor ส่วนการเขียนโค้ด.....	13
2.6 ภาพตัวอย่างการทำงานของแอปพลิเคชัน NETPIE.....	14
2.7 ภาพตัวอย่างแอปพลิเคชัน NETPIE บน Freeboard.....	15
2.8 ภาพตัวอย่างการเขียน โปรแกรมแอปพลิเคชัน Node-RED.....	15
2.9 ภาพตัวอย่างการทำงานของแอปพลิเคชัน Node-RED	16
2.10 ภาพตัวอย่าง โปรแกรม Arduino IDE.....	17
2.11 ภาพตัวอย่าง โปรแกรม Arduino IDE(ต่อ).....	17
2.12 ภาพตัวอย่างการเชื่อมต่อของระบบ Internet of Things (IoT).....	18
2.13 ภาพตัวอย่างแสดงลำดับชั้นของการเทียบเวลาใน NTP.....	19
2.14 ภาพตัวอย่างแสดงลำดับชั้นเปรียบเทียบขั้นตอนการรับส่งข้อมูล TCP กับ UDP	20
2.15 ภาพตัวอย่างแสดงลำดับชั้นขั้นตอนการรับส่งข้อมูล TCP/IP	21
2.16 ภาพตัวอย่างแสดงลำดับชั้นขั้นตอนการรับส่งข้อมูล MQTT.....	22
3.1 ภาพรวมของระบบ	28
3.2 แสดงแผนผังวงจร.....	29
3.3 ผังการทำงานของระบบเครื่องให้อาหารปลา.....	30
3.4 แสดงผังการทำงานการให้อาหารปลาตามช่วงเวลาที่กำหนด.....	31
3.5 แสดงผังการทำงานการให้อาหารปลาอัตโนมัติ.....	32
3.6 แสดงผังการทำงานการแจ้งเตือนความขุ่นของน้ำภายในตู้ปลา.....	33
3.7 แสดงแอปพลิเคชัน Blynk.....	34

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.8 ระบบรับ-ส่งข้อมูลของแอปพลิเคชัน Blynk.....	35
3.9 ระบบรับ-ส่งข้อมูลของแอปพลิเคชัน Blynk (ต่อ).....	35
3.10 แสดงข้อมูลการทำงานของ User Interface บนหน้าแอปพลิเคชัน Blynk.....	36
3.11 แสดงแอปพลิเคชัน Inventor 2.....	39
3.12 แสดงระบบรับ-ส่งข้อมูลของแอปพลิเคชัน Inventor 2.....	40
3.13 แสดงระบบรับ-ส่งข้อมูลของแอปพลิเคชัน Inventor 2 (ต่อ).....	40
3.14 แสดงข้อมูลการทำงานของ User Interface บนแอปพลิเคชัน Inventor 2.....	41
3.15 แสดงข้อมูลการทำงานบนหน้า Webserver.....	42
5.1 แสดงเครื่องให้อาหารปลา.....	52

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของงานวิจัย

ในปัจจุบันอินเทอร์เน็ตสรรพสิ่ง(IoT)เริ่มมีบทบาทความสำคัญต่อชีวิตประจำวันมนุษย์อย่างมากจึงทำให้เกิดการพัฒนาและออกแบบแอปพลิเคชันจำนวนมากที่ใช้ในการเชื่อมต่อสั่งการผ่านอุปกรณ์(IoT)เป็นที่นิยมและแพร่หลายอย่างรวดเร็วในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องหาแอปพลิเคชันที่มีประสิทธิภาพในการใช้งานและการทำงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และความต้องการของผู้ใช้งาน

ผู้วิจัยจึงมีความคิดที่จะนำแอปพลิเคชันสำเร็จรูประหว่างแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชันInventor2นำมาเปรียบเทียบกันเพราะว่าในปัจจุบันนี้ผู้ที่อยากจะมีแอปพลิเคชันเป็นของตัวเองนั้นส่วนใหญ่แล้วจะเป็นผู้บริหารหรือพ่อค้าแม่ค้าหรือบุคคลทั่วไปซึ่งบุคคลเหล่านี้จะไม่มีทักษะการเขียน โปรแกรมมากนักจึงทำให้ผู้วิจัยเลือกแอปพลิเคชันสำเร็จรูป2แอปพลิเคชันนี้เป็นแอปพลิเคชันที่ใช้งานง่ายและออกแบบการทำงานสำหรับผู้ไม่มีพื้นฐานด้านการเขียนโปรแกรมมากผู้วิจัยจึงนำมาเปรียบเทียบออกแบบและทดสอบประสิทธิภาพการทำงานและการใช้งานด้านต่างๆเพื่อให้มีประสิทธิภาพและตรงตามความต้องการของผู้ออกแบบและใช้งานได้สะดวกและง่าย โดยจะทดสอบผ่านการบริหารจัดการผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่และจะทำการทดสอบผ่านเครื่องให้อาหารปลา

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อการพัฒนาออกแบบเปรียบเทียบประสิทธิภาพในส่วนการใช้งานของUser interface และ พีเจอาร์ต่าง ๆ ของแอปพลิเคชันBlynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor2โดยบริหารจัดการผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่

2. เพื่อการพัฒนาออกแบบเปรียบเทียบประสิทธิภาพในส่วนการรับส่งข้อมูลบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของแอปพลิเคชันBlynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor 2

3. เพื่อการพัฒนาเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านเวลาของการใช้งานแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor 2

4. เพื่อการพัฒนาเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านค่าใช้จ่ายของการใช้งานแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor 2

5. เพื่อการพัฒนาออกแบบในส่วนแอปพลิเคชันในการทดสอบการใช้งานผ่านเครื่องให้อาหารปลา

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

1. เปรียบเทียบประสิทธิภาพในส่วนการใช้งานของ User Interface และพีเจอาร์ต่างๆ ของแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor 2 โดยบริหารจัดการผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่

2. เปรียบเทียบประสิทธิภาพในส่วนการรับส่งข้อมูลบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor 2

3. เปรียบเทียบประสิทธิภาพเวลาของการใช้งานแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor 2

4. เปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านค่าใช้จ่ายของการใช้งานแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor 2

5. เปรียบเทียบและทดสอบระบบการทำงานโดยรวมของระบบ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. รู้ถึงข้อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในส่วนการใช้งานของ User interface และพีเจอาร์ต่างๆ ของแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor 2 โดยบริหารจัดการผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่

2. รู้ถึงวิธีการประสิทธิภาพในส่วนการรับส่งข้อมูลบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor 2

3. รู้ถึงประสิทธิภาพเวลาของการใช้งานแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor 2

4. รู้ถึงวิธีการประสิทธิภาพด้านค่าใช้จ่ายของการใช้งานแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน

1.5 วิธีการทดสอบ

1. ทดสอบประสิทธิภาพในประสิทธิภาพในส่วนการใช้งานของ User interface ของแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor 2 โดยบริหารจัดการผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่
2. ทดสอบประสิทธิภาพในส่วนการรับส่งข้อมูลบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor 2
3. ทดสอบประสิทธิภาพเวลาของการใช้งานแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor 2
4. ทดสอบการใช้งานแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor 2 ผ่านเครื่องให้อาหารปลา

1.6 อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้

1.6.1 ในส่วนของซอฟต์แวร์(Software)

1. Arduino IDE 1.8.7
2. Application Blynk
3. Application Inventor 2
4. Microsoft Windows 7

1.6.2 ในส่วนของฮาร์ดแวร์(Hardware)

1. Motor Servo
2. Arduino Node MCU WeMosD1 ESP8266
3. Adapter 12V
4. Real Time Clock (RTC)
5. LCD16x2a
6. Analog turbidity sensor
7. Switch On-Off
8. Switch Set-Up-Down
9. LM2596 module
10. Food pan
11. Connector
12. Control box

1.7 องค์ความรู้ใหม่

การนำเสนอแนวทางในการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานและการใช้งาน แอปพลิเคชันสำเร็จรูปกับอุปกรณ์(IoT)สามารถนำไปพัฒนาและต่อยอดประยุกต์ใช้เทคโนโลยีของ อินเทอร์เน็ตสรรพสิ่ง (Internet of Things) ที่รองรับกับยุค THAILAND 4.0 เป็นยุคแห่งนวัตกรรม แห่งการเรียนรู้และเข้าใจในเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยการทำงานบน ระบบเครือข่ายเป็นหลัก อีกทั้งหลักการทำงานของแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชันInventor2 ในแบบต่างๆ ที่ใช้ในการให้บริการต่างๆ และให้บริการในปัจจุบัน

1.8 โครงสร้างของรายงาน

บทที่ 2 กล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่จำเป็น ต่องานวิจัย เป็นการนำเสนอแอปพลิเคชัน สำเร็จรูปแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชันInventor2 และเทคโนโลยี ของ อินเทอร์เน็ตสรรพสิ่ง (Internet of Things) ซึ่งเป็นองค์ประกอบในแต่ละส่วนที่จำเป็น และการนำมาประยุกต์ใช้งานด้าน ต่างๆต่อไป

บทที่ 3 รายละเอียดของแนวทางการดำเนินการ, การออกแบบแอปพลิเคชันและ องค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ภายในระบบ รวมถึงขั้นตอนและกระบวนการของการทำงานภายในระบบ โดยมีการสร้างเงื่อนไขของในการทำงานเพื่อควบคุมอุปกรณ์ที่เกิดขึ้นภายในระบบ

บทที่ 4 ผลลัพธ์การทำงานจากการทดลองระบบในแต่ละส่วนของระบบและ ความสามารถในการทำงานของระบบที่เกิดขึ้นจากการทดลองใช้งานจริง

บทที่ 5 สรุปงานวิจัยและข้อเสนอแนะ

บทที่ 2

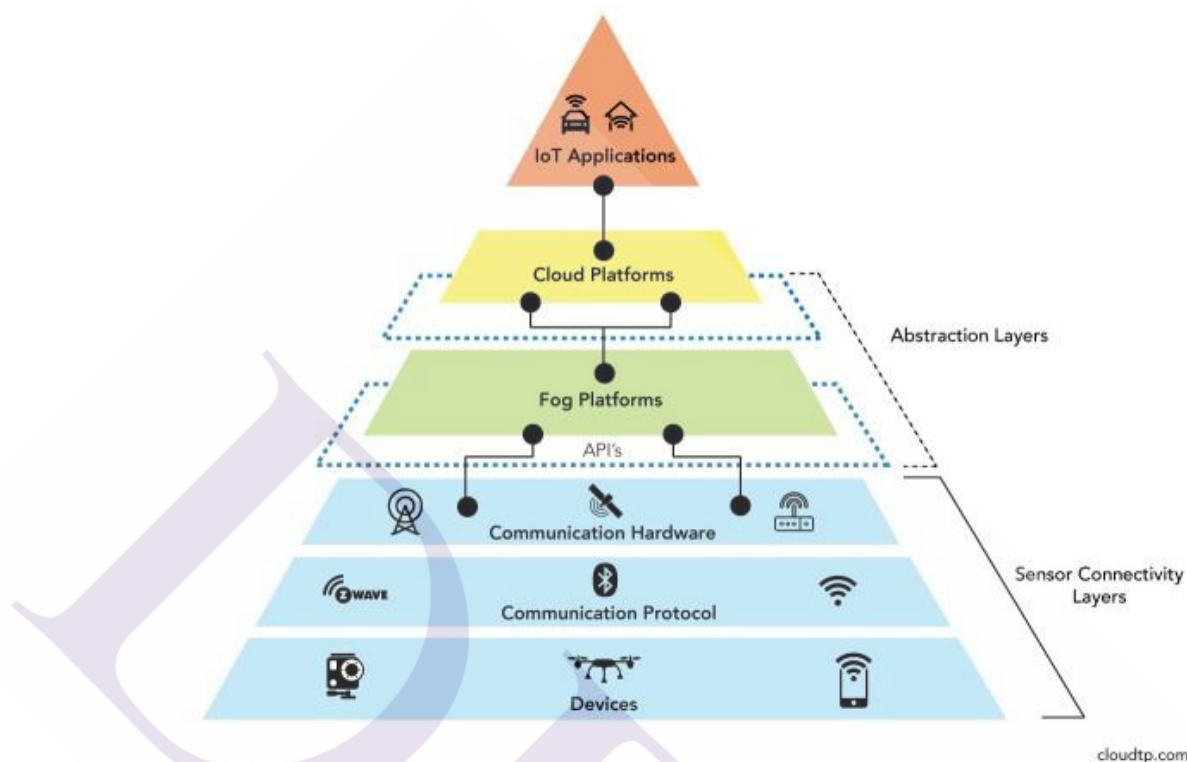
ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยมีแนวความคิดการออกแบบและทดสอบการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของแอปพลิเคชันสำเร็จรูประหว่างแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor2 เพื่อที่จะให้ทราบถึงข้อแตกต่างและประสิทธิภาพการทำงานและการใช้งานในด้านต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมตามความต้องการของผู้ใช้งาน โดยผู้วิจัยจะทดสอบผ่านเครื่องให้อาหารปลา นอกจากนี้ต้องมีความรู้เกี่ยวกับการเขียนโปรแกรมภาษาซีและภาษาโรโก้ เพื่อควบคุมการสั่งการทำงานและระบบการรับส่งข้อมูลระหว่างตัวแอปพลิเคชันกับระบบServerและประกอบกับมีความรู้พื้นฐานด้านอิเล็กทรอนิกส์ในการต่อวงจร

งานวิจัยนี้จะกล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของการพัฒนาและออกแบบแอปพลิเคชันสำเร็จรูประหว่างแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor2 ซึ่งประกอบด้วยทฤษฎีต่างๆ คือ แอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor2 และการนำมาประยุกต์ใช้ของระบบเทคโนโลยีของอินเทอร์เน็ตสรรพสิ่ง (Internet of Things) โดยตัวแอปพลิเคชันและนำมาทดสอบใช้งานกับเครื่องให้อาหารปลา

2.1 องค์ประกอบสำคัญในการเชื่อมต่อ Internet of Things เข้ากับ Cloud

การมาของ Internet of Things (IoT) นี้เป็นหนึ่งในสิ่งที่ทำให้วงการ IT มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุดอย่างหนึ่งในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นระบบเครือข่าย, Sensor, อุปกรณ์ประมวลผล, ซอฟต์แวร์จัดเก็บข้อมูล, ซอฟต์แวร์วิเคราะห์ข้อมูล หรือแต่ระบบ Cloud เองก็ตาม และนอกจากการเปลี่ยนแปลงแล้ว Layer ใหม่ที่เกิดขึ้นมาในระบบ Ecosystem นี้อย่าง Fog Platform ก็เป็นอีกหนึ่งสิ่งที่น่าสนใจด้าน Internet of Things

ภาพที่ 2.1 ภาพตัวอย่างการเชื่อมต่อ Internet of Things เข้ากับ Cloud

Fog Platform: PaaS สำหรับ Internet of Things

ในการพัฒนา Internet of Things Application ใดๆ นั้น ความซับซ้อนที่จะเพิ่มขึ้นมาจากแต่ก่อนในอดีตก็คือชั้นของการรับข้อมูลจาก Sensor ต่างๆ ที่มีความหลากหลายมาประมวลผล ซึ่งการพัฒนาระบบให้สามารถรองรับ Behavior ต่างๆ ของ Sensor ที่มีความแตกต่างกันทั้งในเชิงของผู้ผลิต, Protocol, ข้อมูลที่รับส่ง และวิธีการเข้ารหัสนั้นก็ถือเป็นงานที่ยากลำบากเป็นอย่างมากอย่างแน่นอน ซึ่งในปัจจุบันนี้ที่เรายังไม่เห็นความซับซ้อนตรงนี้มากนัก เพราะ IoT ตอนนี้อยู่ในระยะเริ่มต้นที่ Sensor ส่วนใหญ่ในแต่ละ Application ยังเป็น Sensor กลุ่มเดียวกันอยู่ ซึ่งในอนาคตภาพเหล่านี้ก็จะค่อยๆ หายไป

นอกจากนี้ การนำ IoT ไปประยุกต์ใช้ในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นก็มีความแตกต่างกันในเชิงกฎหมายและข้อบังคับหรือ Compliance ที่องค์กรต้องเผชิญ ระดับความปลอดภัยที่ต้องทำการควบคุม หรือความสำคัญของข้อมูลที่ต้องจัดเก็บและวิเคราะห์นั้นก็จะแตกต่างกันออกไป ทำให้การพัฒนา IoT Application แต่ละครั้งนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายและนำมา Reuse ได้ค่อนข้างยาก

Fog Platform คือระบบที่เกิดขึ้นมาเพื่อแก้ไขสองปัญหาหลักๆ เหล่านี้ โดย Fog Platform นี้จะอยู่กึ่งกลางระหว่างชั้นของ Cloud Platform ที่ทำหน้าที่จัดเก็บข้อมูล, ประมวลผล และแสดงผลข้อมูลให้กับผู้ใช้งาน กับชั้นของ Sensor ที่ส่งข้อมูลต่างๆ ผ่านมายังระบบเครือข่ายนั่นเอง

เรียกได้ว่า Fog Platform นี้คือ Platform-as-a-Service (Paas) สำหรับการทำให้ Internet of Things โดยเฉพาะ เพื่อให้การเชื่อมต่อและการควบคุม IoT Sensor สามารถทำได้ง่ายขึ้น รวมถึงการประมวลผลข้อมูลขั้นต้นเองก็จะทำได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย ตรงตามความต้องการของข้อกำหนดต่างๆ ในแต่ละอุตสาหกรรม ทำให้เหล่านักพัฒนาสามารถ Focus ไปกับการพัฒนา Application ที่นำข้อมูลจาก Sensor และส่งการกลับไปยัง Sensor ต่างๆ ได้อย่างมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นนั่นเอง

Fog Platform จะพบปัญหาแบบเดียวกับ Cloud Platform

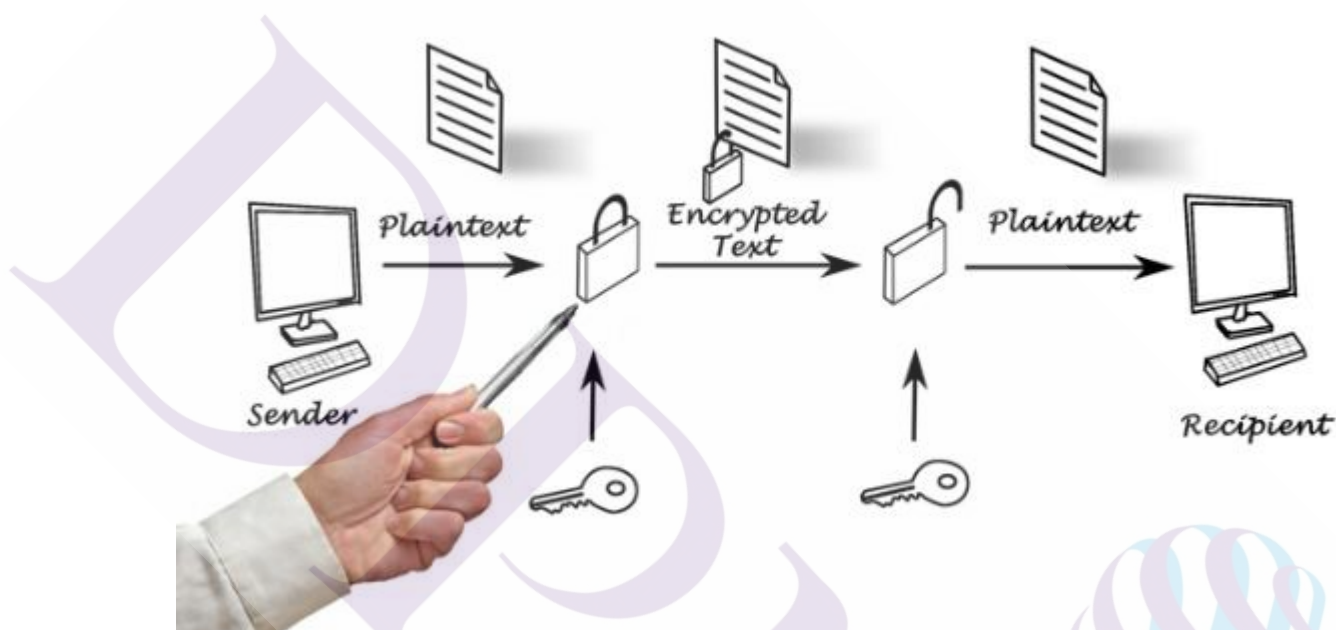
ในปัจจุบันนี้เราเริ่มเจอกับการต้องใช้งาน Cloud Platform จากหลายๆ ผู้ให้บริการเพื่อนำมาสร้างเป็น Application เดียว และทำให้การบริหารจัดการระบบ Cloud หลายๆ ระบบนี้เป็นอีกปัญหาหนึ่ง ซึ่ง Fog Platform เองก็ต้องพบกับปัญหาลักษณะนี้เช่นกัน และผู้ใช้งานก็ต้องเตรียมรับมือกับการบริหารจัดการหลายๆ Fog Platform นี้พร้อมๆ กันให้ได้ และ Internet of Things จะทำให้ Cloud เติบโตอย่างรวดเร็วยิ่งกว่าเดิมด้วยปริมาณของข้อมูลที่มหาศาล และการมาของ Fog Platform นี้ก็จะเป็นตัวเร่งให้ Cloud เติบโตยิ่งขึ้นไปอีกสำหรับการจัดการ IoT Device จำนวนมหาศาลที่กำลังจะเกิดขึ้นในตลาดในอนาคตนี้เองอย่างไรก็ดี Fog Platform นี้ก็จะกลายเป็นอีกเทคโนโลยีที่ทุกๆ องค์กรไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้เช่นเดียวกับ Cloud เพราะการที่จะนำเทคโนโลยี IoT มาใช้งานให้ได้อย่างรวดเร็วและปลอดภัยนั้น การใช้ Fog Platform จึงถือเป็นหนทางที่จะทำให้ขีดความสามารถในการแข่งขันสูงยิ่งขึ้น ในขณะที่การพัฒนา Software แบบเดิมๆ

2.2 ระบบ E2EE หรือ End-to-End Encryption ระบบเข้ารหัสตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง

End-to-End Encryption หรือ E2EE คือการเข้ารหัสผ่านระหว่างคู่สนทนาสองคนตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง ที่มีผู้ให้บริการหลายรายใช้โฆษณากันว่าบริการส่งข้อมูลของตนมีความปลอดภัยจากการโดนดักฟัง หรือการสอดส่องข้อมูล

ระบบ E2EE หรือ End-to-End Encryption มีวิธีการทำงานอย่างไร ยกตัวอย่าง เช่น ให้มีคู่สนทนาเป็นนาย A และนาย B เมื่อนาย A ส่งข้อความหานาย B โดยเปิดระบบ E2EE ข้อความที่ออกไปหานาย B จะถูกแปลงเป็นรหัสระหว่างทาง โดยมีถนนคือ อินเทอร์เน็ต ระหว่างที่ข้อความถูกส่งนั้น หากมีผู้ไม่ประสงค์ดีต้องการดูข้อความก็จะแสดงเป็นแค่รหัสเท่านั้น ไม่สามารถเห็นข้อความที่นาย A ส่งถึงนาย B ได้แบบจริงๆ

สรุป คือ การเข้ารหัสตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง ช่วยให้เรามั่นใจได้ว่าข้อความของเรา จะถูกเปลี่ยนเป็นความลับ โดยผู้ส่งดั้งเดิม และสามารถถอดรหัสได้โดยผู้รับปลายทางเท่านั้น รูปแบบอื่นๆ ในการเข้ารหัสอาจขึ้นอยู่กับวิธีการเข้ารหัสที่ดำเนินการโดยบุคคลภายนอก โดยทั่วไป แล้วการเข้ารหัสแบบต้นทางถึงปลายทางจัดว่าเป็นวิธีที่ปลอดภัยกว่าแบบอื่น เนื่องจากสามารถลด จำนวนของผู้ที่สามารถเข้าแทรกแซงหรือแฮ็กการเข้ารหัสได้

ภาพที่ 2.2 ภาพตัวอย่าง End-to-End Encryption

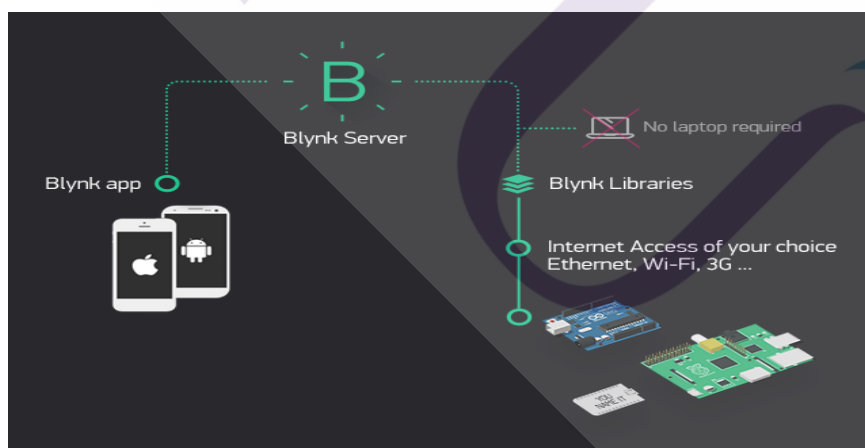
2.3 แอปพลิเคชัน Blynk

Blynk คือ Application สำเร็จรูปสำหรับงาน IOT มีความน่าสนใจคือการเขียนโปรแกรมที่ง่าย ไม่ต้องเขียน App เองสามารถใช้งานได้จริงแบบ Real time สามารถเชื่อมต่อ Device ต่างๆ เข้ากับ Internet ได้ง่าย ไม่ว่าจะเป็น Arduino, Esp8266, Esp32, Nodemcu, Raspberry pi นำมาแสดงบน Application ได้ง่ายแล้วที่สำคัญ Application Blynk ยัง รองรับในระบบ IOS และ Android และในยุคสมัยก่อน การเขียนโปรแกรมเชื่อมต่อกันระหว่าง อุปกรณ์ 2 ชิ้นเข้าด้วยกันมักจะใช้งานในลักษณะของ Server >>> Client ทำให้เกิดข้อจำกัดต่างๆ มากมาย ยกตัวอย่าง เราต้องการเปิดปิดไฟ ผ่านหน้าเว็บ เราก็จะให้ Arduino เป็น Server และ เครื่องคอมพิวเตอร์ (Client) เป็นเครื่องลูก ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นคือทรัพยากร เช่น CPU RAM ROM ของเราอาจจะไม่พอ มักจะเจอปัญหาแอมป์หรือค้างไปเรื่อยๆ ก็มี ทำให้การเขียนโปรแกรมเป็นไปได้ยากต้อง

ประหยัดทรัพยากรให้ได้มากที่สุดเพื่อจะให้อุปกรณ์สามารถทำงานได้ และการเช็ค Network เป็นไปได้ยาก ส่วนใหญ่มักจะใช้ในวง Lan หรือถ้าต้องการควบคุมผ่าน Wan จะต้อง Forward Set ระบบ Network ที่ยุ่งยากต่อมาในยุคของ Cloud เกิดขึ้น บวกกับมี Chip WiFi ราคาถูก Esp8266 ถูกผลิตขึ้นมา แต่ด้วยข้อจำกัดทางด้านทรัพยากร จึงมีวิธีการคิดว่า ถ้านำข้อมูลไปใส่ลงใน Server เลยแล้วให้ Device ของเราเรียกเข้าไปแก้ไข หรืออ่านข้อมูลโดยตรง ทำให้ความฉลาดของตัวอุปกรณ์ของเราไม่มีวันสิ้นสุดหมดข้อจำกัดหลายอย่าง Device กลายเป็นแค่ตัวรับ Data และส่ง Data มาแสดงเท่านั้น ทำให้ Chip Esp8266 จึงได้รับความนิยมในปัจจุบันและ[13]ในส่วนแอปพลิเคชัน Blynk เป็น platform ที่ช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถเชื่อมต่อบอร์ดชนิดต่าง ๆ ที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้แล้วสามารถควบคุมการทำงานได้ง่ายขึ้น บริการของ Blynk มี 3 ส่วนหลักๆคือ

1. Mobile App สำหรับควบคุมหรือดูข้อมูล
2. Cloud Service สำหรับเก็บข้อมูลจากอุปกรณ์
3. Library สำหรับเขียนโค้ดเชื่อมต่อกับ Cloud Service

ในส่วน Blynk server ถือว่าเป็น IoT cloud จะคอยรับการติดต่อจาก IoT Node และ BLYNK SERVER ยังถูกพัฒนามาจากภาษา JAVA มันสามารถทำงานภายใต้ OS อะไรก็ได้ไม่ว่า จะเป็น WINDOWS / MAC / LINUX และ BLYNK SERVER เป็น OPEN-SORCE แบบ GNU GENERAL PUBLIC LICENSE ที่สามารถนำไปใช้งานได้จริงและสามารถนำไปต่อยอดเชิงธุรกิจได้และเผยแพร่ได้กว้างขวางอีกด้วย

ภาพที่ 2.3 ภาพตัวอย่างการทำงานระบบของโปรแกรมแอปพลิเคชัน Blynk

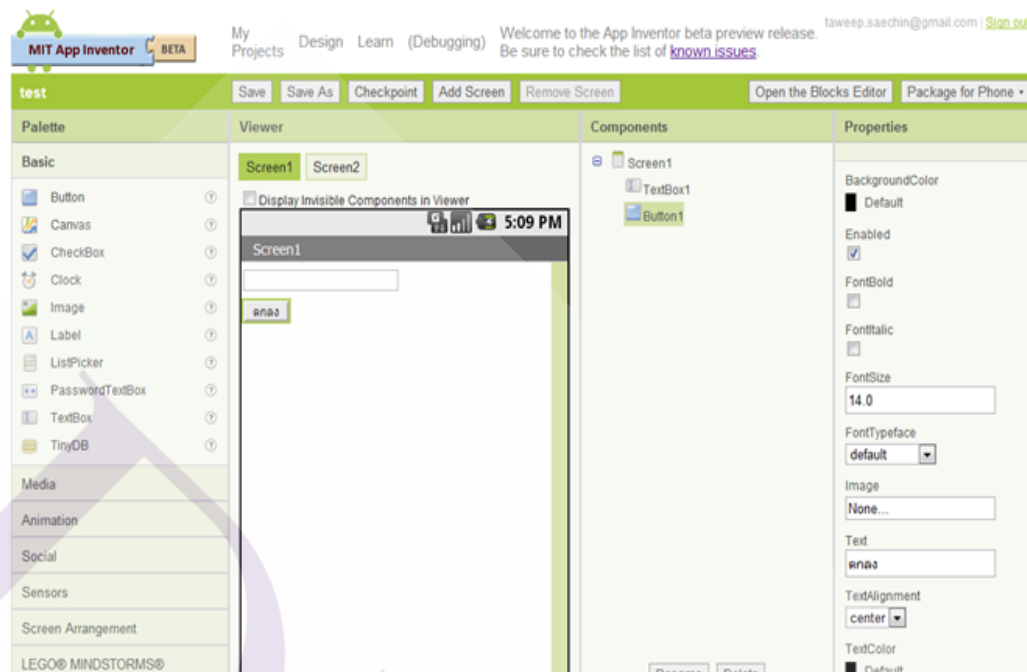
2.4 แอปพลิเคชัน Inventor 2

โปรแกรม App Inventor พัฒนาขึ้นโดย MIT โดยโปรแกรม App Inventor เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเขียนโปรแกรมเพื่อพัฒนาเป็นแอปพลิเคชันสำหรับใช้งานบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ (Android) ซึ่งเป็นระบบปฏิบัติการที่ใช้ในอุปกรณ์สมาร์ทโฟนและแท็บเล็ต โปรแกรม App Inventor พัฒนาขึ้นโดย Professor Hal Abelson และคณะซึ่งเคยเป็นผู้พัฒนาภาษาโลโก้มาก่อน เขาพัฒนาโปรแกรม App Inventor โดยได้รับการสนับสนุนจากบริษัทกูเกิล (Google Inc.) ซึ่งมีแนวคิดในการพัฒนาอยู่ที่ว่าคนที่อยากสร้างแอปพลิเคชันเพื่อใช้งานบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์แต่ไม่มีความรู้ ไม่มีทักษะในการเขียนโปรแกรมมาก่อนก็สามารถสร้างแอปพลิเคชันขึ้นได้ง่ายๆ โดยโปรแกรม App Inventor พัฒนาขึ้นบนพื้นฐานทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวทางคอนสตรัคชันนิสซึม ซึ่งเน้นให้ใช้การเขียนโปรแกรมเป็นส่วนช่วยส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพทางความคิดผ่านการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติงานและได้ถูกนำไปใช้สอนนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาและในมหาวิทยาลัยหลายแห่งในสหรัฐอเมริกา (Wikipedia, 2012) ด้วยข้อดีของโปรแกรม App Inventor ที่ทำให้ผู้ใช้สามารถพัฒนาแอปพลิเคชันได้ง่ายและสนุกเหมือนการต่อจิ๊กซอว์ (Jigsaw puzzle) หรือการต่อตัวต่อเลโก้ (Lego bricks) App Inventor จึงได้รับความสนใจเป็นอย่างมากสำหรับนักการศึกษาและนักพัฒนาแอปพลิเคชันที่ยังไม่มีประสบการณ์ในการพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อใช้งานบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Pavel Smutty (2011, p.358) ได้กล่าวถึงข้อดีของโปรแกรม App Inventor สำหรับใช้ในการเรียนการสอนว่าการเขียนโปรแกรมด้วย App Inventor ที่มีลักษณะเป็นการต่อบล็อกนั้นง่ายต่อการจำรูปแบบของคำสั่งต่างจากการเขียนโปรแกรมด้วยคำสั่งที่เป็นตัวอักษรซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่มักจะพิมพ์คำสั่งผิดทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนโปรแกรมจำนวนมาก และนักเรียนยังสับสนกับข้อความแสดงข้อผิดพลาด (error messages) ที่แสดงออกมา ด้วยกลุ่มของคอมโพเนนท์และ ฟังก์ชันที่โปรแกรม App Inventor จัดเตรียมไว้ให้ ช่วยให้เมื่อเริ่มเขียนโปรแกรมผู้พัฒนาเพียงแค่หาล็อกที่ต้องการแล้วคลิกลากบล็อกนั้นไปวางไว้ในโปรแกรม ซึ่งไม่จำเป็นต้องจำว่าจะเริ่มต้นเขียนด้วยคำสั่งอย่างไร โครงสร้างของคำสั่งเป็นแบบไหน ด้วยความเป็นบล็อกที่นำมาต่อกันเหมือนจิ๊กซอว์ช่วยลดข้อผิดพลาดในการเขียนโปรแกรมเพราะหากเป็นบล็อกที่เลือกไม่ถูกต้องก็จะไม่สามารถนำมาต่อเข้าด้วยกันได้ และด้วยคอมโพเนนท์ที่มีความสามารถสูง (High-level components) เช่น คอมโพเนนท์ที่เกี่ยวกับระบบ GPS (Global Positioning System) ระบบควบคุมหุ่นยนต์เลโก้ (Lego Mindstorms NXT Robot) ระบบอ่านข้อความเป็นเสียง (text-to-speech) และระบบรู้จำเสียง (speech recognition) เป็นต้น ช่วยลดเวลาในการพัฒนาแอปพลิเคชันเพราะผู้พัฒนาสามารถนำคอมโพเนนท์นั้นมาใช้งานได้เลยทันทีโดยไม่ต้องเสียเวลาเขียนโปรแกรมและแอปพลิเคชัน

Inventor 2 ยังช่วยให้สามารถพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับโทรศัพท์ระบบปฏิบัติการ Android ซึ่งทำผ่านการใช้เว็บเบราว์เซอร์และทดสอบบนโทรศัพท์ที่เชื่อมต่ออยู่กับคอมพิวเตอร์หรือทดสอบบนโทรศัพท์จำลองบนเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมที่สร้างทั้งหมดจะถูกจัดเก็บไว้บนเซิร์ฟเวอร์ App Inventor ซึ่งช่วยให้สามารถพัฒนางานต่อที่เครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องใดก็ได้ เพียงแค่ได้มีการเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ตไว้เท่านั้น การสร้างแอปพลิเคชันจะแบ่งการทำงานออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนออกแบบ (App Inventor Designer) ที่จะทำให้เราเลือกคอมโพเนนต์ที่ต้องการสำหรับที่จะให้สร้างแอปพลิเคชัน ส่วนที่สองเป็นส่วนการเขียนโค้ด (App Inventor Blocks Editor) ที่ให้เราเขียนโค้ดด้วยการต่อบล็อกต่างๆ เข้าด้วยกันเป็นคำสั่ง ซึ่งจะเป็นการกำหนดพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับคอมโพเนนต์ การเขียนโปรแกรมจะเสมือนการต่อชิ้นส่วนตัวต่อจิ๊กซอว์เข้าด้วยกัน ในแต่ละขั้นตอนการสร้างจะสามารถทำการทดสอบได้ทุกขณะ และเมื่อสร้างเสร็จสมบูรณ์แล้วจะสามารถแพ็คเกจแอปพลิเคชันเพื่อนำไปใช้งานบนโทรศัพท์ระบบปฏิบัติการ Android เครื่องใดก็ได้ หรือหากไม่มีโทรศัพท์ระบบปฏิบัติการ Android ก็สามารถที่จะทดสอบได้บนโทรศัพท์จำลองที่ทำงานอยู่บนคอมพิวเตอร์ซึ่งจะมีลักษณะการทำงานเหมือนโทรศัพท์จริงทุกประการ สภาพแวดล้อมในการพัฒนาด้วยโปรแกรม App Inventor นั้น สนับสนุนระบบปฏิบัติการที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นระบบปฏิบัติการ Mac OS X, GNU / Linux และระบบปฏิบัติการ Windows และแอปพลิเคชันที่สร้างขึ้นนั้นสามารถติดตั้งและทำงานได้บนโทรศัพท์ระบบปฏิบัติการ Android หลากหลายรุ่น

ส่วนออกแบบ (App Inventor Designer)

ในขั้นตอนแรกของการสร้างแอปพลิเคชันด้วย App Inventor เริ่มจากการเลือกคอมโพเนนต์ที่ต้องการและจัดวางลงในส่วนของการออกแบบ โดยจะผ่านส่วนของการออกแบบ (App Inventor Designer) ดังที่แสดงในภาพที่ แสดงให้เห็นถึงแอปพลิเคชันที่สร้างขึ้นในหน้าต่างเว็บเบราว์เซอร์ โดยด้านซ้ายจะเป็นส่วนของคอมโพเนนต์ที่ App Inventor เตรียมไว้ให้จัดเรียงเป็นหมวดหมู่ เช่น ปุ่ม (button) ข้อความ (label) กล่องข้อความ (text box) เป็นต้น ผู้ใช้ทำการเพิ่มคอมโพเนนต์ที่เลือกด้วยการคลิกลากลงไปวางไว้ในโปรเจกต์

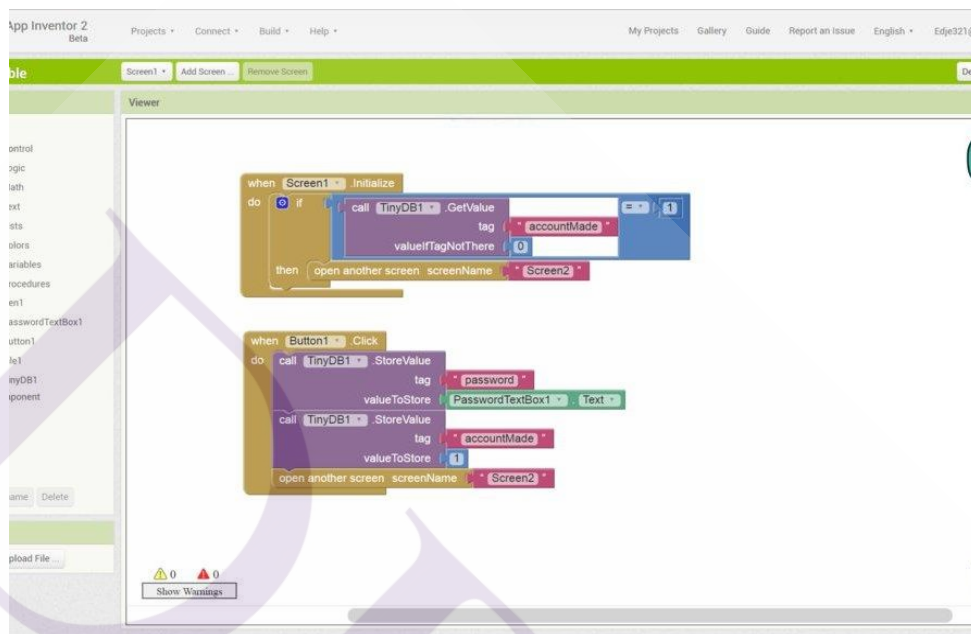

ภาพที่ 2.4 ภาพตัวอย่าง แอปพลิเคชันที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรม App Inventor 2 ส่วนออกแบบ ส่วนการเขียนโค้ด (App Inventor Blocks Editor)

หลังจากที่ทำการเลือกจัดวางคอมโพเนนท์ที่จะใช้สำหรับโปรเจกต์ครบแล้ว ผู้ใช้จะสามารถเขียนโค้ดคำสั่งสำหรับแอปพลิเคชันได้ในส่วนการเขียนโค้ด (App Inventor Blocks Editor) สำหรับพื้นที่การทำงานในส่วนหน้าจอการเขียนโค้ดแสดงดัง ซึ่งจะประกอบไปด้วยคำสั่งที่อยู่ในรูปของบล็อกกรวยรวมไว้บริเวณด้านซ้ายของหน้าจอ ผู้ใช้สามารถเลือกคำสั่งที่ต้องการโดยการคลิกลากบล็อกคำสั่งมาวางไว้ในโปรเจกต์คือบริเวณที่เป็นพื้นที่วางตรงกลางหน้าจอ ตัวอย่างของบล็อกคำสั่ง ซึ่งจะเป็นคำสั่งพื้นฐานที่ผู้ใช้นำมาใช้ในการสร้างแอปพลิเคชันขึ้นมา บล็อกเหล่านี้จะถูกแยกและจัดแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ ตามลักษณะของคำสั่ง ตัวอย่างเช่น บล็อกข้อความที่ใช้ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับข้อความที่เป็นสายอักขระ บล็อกทางคณิตศาสตร์ที่ใช้ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับฟังก์ชันทางคณิตศาสตร์ ตัวเลข หรือเครื่องหมายทางคณิตศาสตร์ เป็นต้น App Inventor ยังสามารถสร้างกระบวนการทำงาน (procedure) และตัวแปร (variable) ได้โดยการเลือกใช้บล็อกในส่วนที่เกี่ยวกับการสร้างกระบวนการทำงานและเหตุการณ์ (event handler) ที่เกิดกับคอมโพเนนท์ โดยบล็อกที่เกี่ยวข้องกับคอมโพเนนท์จะถูกจัดเตรียมไว้ให้ตามคอมโพเนนท์ที่ผู้ใช้เลือกนำมาวางไว้ในโปรเจกต์และจัดเก็บรวมกันไว้ในแท็บ My Blocks แยกไว้ต่างหาก บล็อกที่เกี่ยวข้องกับคอมโพเนนท์เหล่านี้จะแบ่งออกได้เป็น 4 แบบตามประเภทของคำสั่ง คือ ประเภทการเรียกค่าคุณสมบัติ

จากคอมโพเนนต์ (property getter) ประเภทการกำหนดค่าคุณสมบัติให้กับคอมโพเนนต์ (property setter) ประเภทเหตุการณ์ (event handler) และประเภทการเรียกใช้กระบวนการทำงาน (method call)

ภาพที่ 2.5 ภาพตัวอย่าง แอปพลิเคชันที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรม App Inventor ส่วนการเขียนโค้ด

2.5 แอปพลิเคชัน NETPIE Freeboard

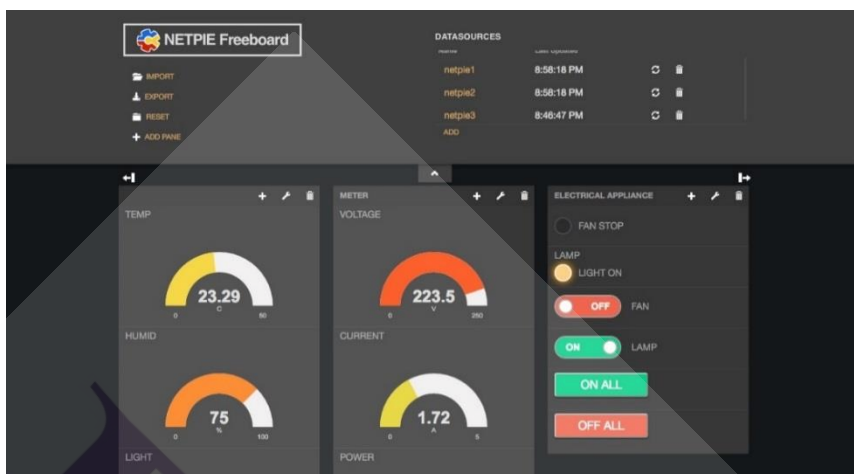
NETPIE ย่อมาจาก Network Platform for Internet of Everything จากชื่อก็คือมันจะทำให้อุปกรณ์ต่างๆ บนโลกเราสามารถติดต่อกันง่ายขึ้น โดยไม่ต้องมานั่งกังวลอะไรทั้งสิ้นเพียงแค่ไว้ใจ NETPIE เพราะ NETPIE จะเป็นตัวดูแลการเชื่อมต่อทั้งหมดให้ ขอแค่เพียงอุปกรณ์นั้นอยู่บนอินเทอร์เน็ต เริ่มแรกเลยในการเริ่มใช้งาน netpie โดยเราเริ่มต้นจากการเข้าไปยังที่เว็บ NETPIE เลือก [Get Started Now](#) จะเป็นการอธิบายเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานของ NETPIE ให้พอเข้าใจว่าเราควรจะเริ่มตรงไหน และหลักการที่ netpie จะให้อุปกรณ์เชื่อมต่อกันอย่างไร หลังจากนั้นเข้ามายัง [Github/Microgear-ESP8266](#) จะมีตัวอย่างการใช้งาน Microgear ที่เป็น library ให้เราสามารถเชื่อมต่อกับ NETPIE

ภาพที่ 2.6 ภาพตัวอย่างการทำงาน แอปพลิเคชัน NETPIE

Freeboard คือ

Freeboard นั้นเป็น Web Application ที่ทำให้เราสามารถสร้าง Dashboard (แดชบอร์ด) สำหรับระบบ IoT ของเราขึ้นมาได้ครับ ถ้าจะให้พูดง่ายๆ ก็คือคล้ายๆกับการสร้างกระดาน IoT ส่วนตัวที่เราสามารถวางปุ่มกด, สวิตช์ ไว้ใช้สำหรับควบคุมอุปกรณ์ หรือวางหน้าปัดไว้สำหรับแสดงผลข้อมูลต่างๆที่ได้จากอุปกรณ์ในระบบ IoT ของเรานอกจากนี้ยังสามารถนำข้อมูลที่ได้มาไปแสดงผลเป็นกราฟและสามารถปรับแต่งได้ตามใจชอบได้ง่ายๆ เพียงแค่คลิก-ลาก-วาง และมีการป้อนข้อมูลหรือคำสั่งอีกนิดหน่อยก็สามารถทำงานได้แล้วครับคือง่ายมากๆ ไม่ต้องเสียเวลานั่งมเขียนเป็น HTML Webpage ให้นุ่นวายที่สำคัญคือข้อมูลนั้นมีการอัปเดตแบบ real-time มีความเสถียรและเชื่อถือได้และเป็น Open-Source ซึ่งทำให้นักพัฒนาสามารถต่อยอดให้ดียิ่งขึ้นได้อีกด้วย

ภาพที่ 2.7 ภาพตัวอย่างแอปพลิเคชัน NETPIE บน Freeboard

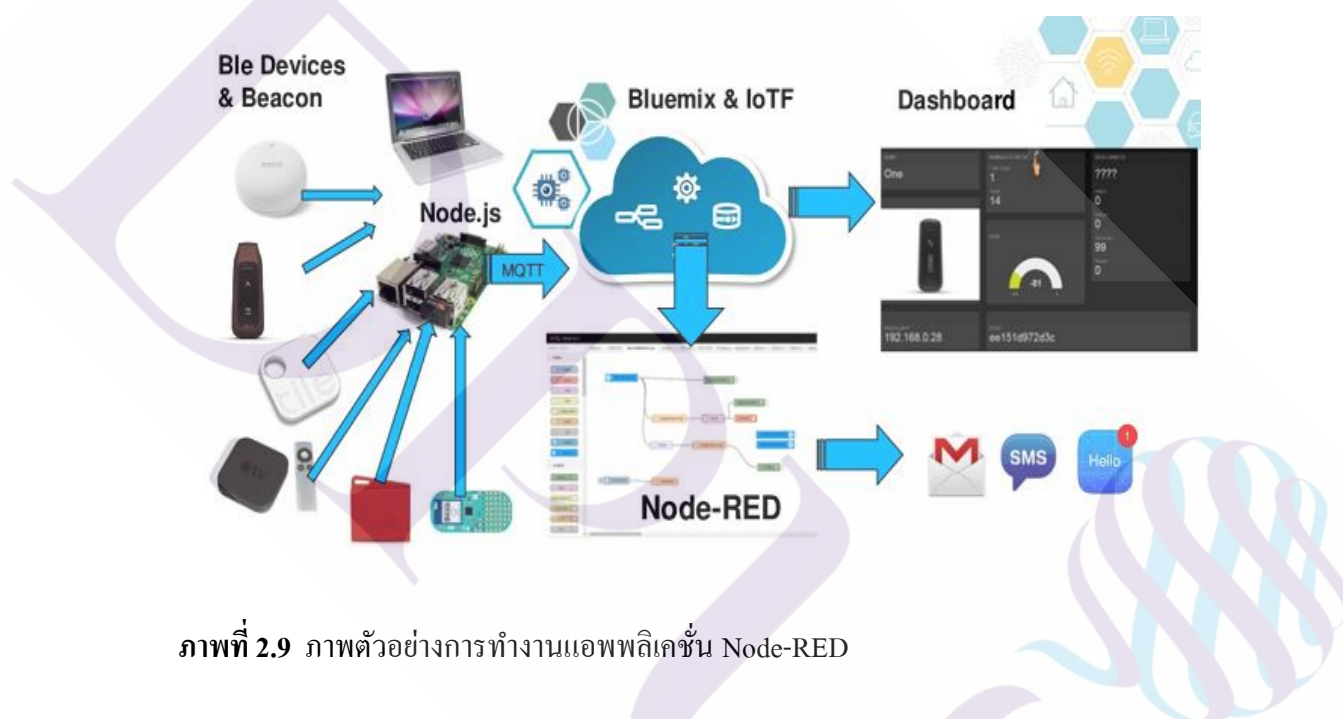
2.6 แอปพลิเคชัน Node-RED

Node-RED เป็นเครื่องมือสำหรับนักพัฒนาโปรแกรมในการเชื่อมต่ออุปกรณ์ฮาร์ดแวร์เข้ากับ APIs (Application Programming Interface) ซึ่งเป็นการพัฒนาโปรแกรมแบบ Flow-Based Programming ที่มีหน้า UI สำหรับนักพัฒนาให้ใช้งานผ่าน Web Browser ทำให้การเชื่อมต่อเส้นทางการไหลของข้อมูลนั้นเป็นเรื่องง่าย

ภาพที่ 2.8 ภาพตัวอย่างการเขียนโปรแกรมแอปพลิเคชัน Node-RED

เนื่องจาก Node-RED เป็น Flow-Based Programming นั้นทำให้เราแทบจะไม่ต้องเขียน Code ในการพัฒนาโปรแกรมเลย แค่เพียงเลือก Node มาวางแล้วเชื่อมต่อก็สามารถควบคุม I/O ได้ โดย Node-RED จะมี Node ให้เลือกใช้งานอย่างหลากหลายสามารถสร้างฟังก์ชัน JavaScript ได้ โดยใช้ Text Editor ที่มีอยู่ใน Node-RED และยังสามารถบันทึก Function, Templates, Flows เพื่อไปใช้งานกับงานอื่นต่อไป Node-RED นั้นทำงานบน Node.js ทำให้เหมาะสำหรับการใช้งานกับ Raspberry Pi เนื่องจากใช้ทรัพยากรน้อย ขนาดไฟล์ไม่ใหญ่และ Node.js ยังทำหน้าที่เป็นตัวกลางให้ Raspberry Pi สามารถติดต่อกับ Web Browser และอุปกรณ์อื่นๆ ได้

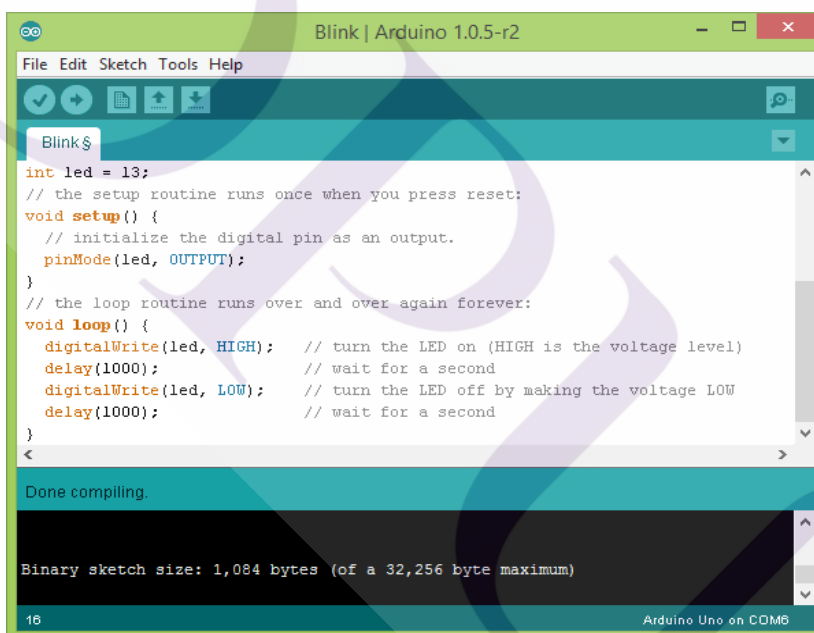
ภาพที่ 2.9 ภาพตัวอย่างการทำงานแอปพลิเคชัน Node-RED

2.7 Arduino IDE

Arduino IDE (Arduino Integrated Development Environment) คือ โปรแกรมที่ใช้สำหรับสร้างชุดคำสั่ง(Coding) คอมไพล์(Compiler) และอัปโหลด(Burn) โปรแกรมลงหน่วยประมวลผล Arduino โปรแกรม Arduino IDE เป็นโปรแกรมโอเพนซอร์ส (open source) ที่สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.arduino.cc โดยใช้ภาษา C ในการเขียนโปรแกรมส่งการต่างๆ ระหว่าง โหนดเซนเซอร์กับอุปกรณ์ควบคุม

ภาพที่ 2.10 ภาพตัวอย่างโปรแกรม Arduino IDE

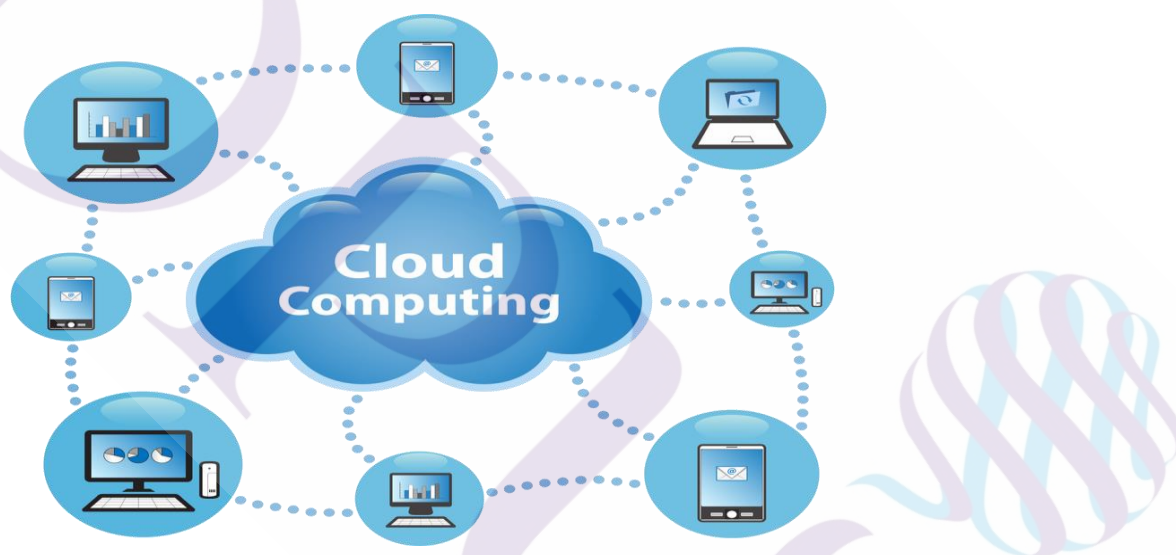

ภาพที่ 2.11 ภาพตัวอย่างโปรแกรม Arduino IDE(ต่อ)

2.8 Internet of Things (IoT)

อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things : IOT) คือ เครือข่ายของวัตถุ อุปกรณ์ พาหนะ สิ่งปลูกสร้าง และสิ่งของอื่นๆ ที่มีวงจรอิเล็กทรอนิกส์ ซอฟต์แวร์ เซ็นเซอร์ และการเชื่อมต่อกับเครือข่าย ผังตัวอยู่ และทำให้วัตถุเหล่านั้นสามารถเก็บบันทึกและแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ ซึ่งในปัจจุบันนั้น อินเทอร์เน็ต เรียกได้ว่ามีความจำเป็นไม่แพ้ปัจจัย 4 เพราะทุกอย่างของการทำงาน

นั้นทำงานบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่แทบทั้งสิ้น เช่น สามารถทำให้วัตถุสามารถรับรู้สภาพแวดล้อมและถูกควบคุมได้จากระยะไกลผ่านโครงสร้างพื้นฐานเครือข่ายที่มี อีกทั้งสามารถผสานโลกกายภาพกับระบบคอมพิวเตอร์ได้แน่นหนามากขึ้น ทำให้มีประสิทธิภาพ ความแม่นยำ และประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เพิ่มมากขึ้นตาม เมื่อระบบ IoT ถูกเสริมด้วยเซ็นเซอร์และแอคชูเอเตอร์ซึ่งสามารถเปลี่ยนลักษณะทางกลได้ตามการกระตุ้น กลายเป็นระบบที่ถูกจัดประเภทโดยทั่วไปว่าระบบไซเบอร์-กายภาพ (cyber-physical system) ซึ่งรวมถึงเทคโนโลยีอย่าง กริดไฟฟ้าอัจฉริยะ (สมาร์ทกริด) บ้านอัจฉริยะ (สมาร์ทโฮม) ระบบขนส่งอัจฉริยะ (อินเทลลิเจนต์ทรานสปอร์ต) และเมืองอัจฉริยะ (สมาร์ทซิตี) วัตถุแต่ละชิ้นสามารถถูกระบุได้โดยไม่ซ้ำกันผ่านระบบคอมพิวเตอร์ฝังตัว และสามารถทำงานร่วมกันได้บนโครงสร้างพื้นฐานอินเทอร์เน็ตที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน และมีแนวโน้มที่จะเติบโตรวดเร็วอย่างต่อเนื่อง

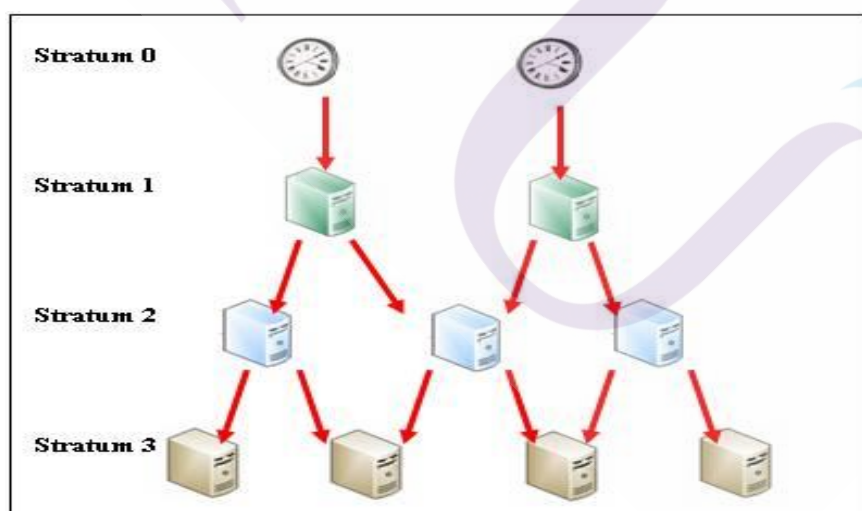
ภาพที่ 2.12 ภาพตัวอย่างการเชื่อมต่อของระบบ Internet of Things (IoT)

2.9 NTP (Network Time Protocol)

NTP (เป็นโปรโตคอลสำหรับใช้เทียบเวลา (Synchronize) ระหว่างอุปกรณ์ที่ให้บริการเทียบเวลา (Time Server) กับคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ที่ต้องการเทียบเวลา (Time Client) ผ่านทางเครือข่ายการสื่อสารต่างๆ โดยโปรโตคอลทำงานที่พอร์ต 123 และใช้โปรโตคอล UDP ในการให้บริการ ลักษณะการให้บริการเทียบเวลาของโปรโตคอล NTP จะแบ่งออกเป็นลำดับชั้น เรียกว่า Clock Strata โดยในแต่ละลำดับชั้นจะเรียกว่า Stratum โดยจะเริ่มต้นอยู่ที่ Stratum 0 ไปจนถึงลำดับชั้นที่ยอมรับว่ายังมีความเที่ยงตรง คือ Stratum 4 หากมากกว่านี้จะไม่ได้รับการยอมรับตาม

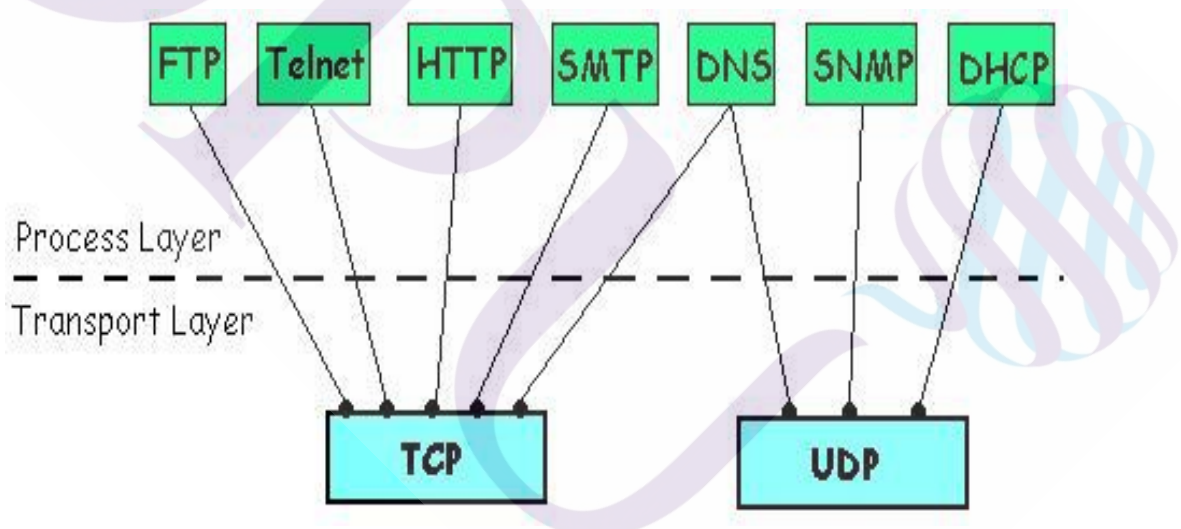
มาตรฐานที่กำหนดขึ้นมาจากหน่วยงาน ANSI (American National Standards Institute) สำหรับอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่เทียบเวลากับ Stratum 0 เรียกว่า Stratum 1 ถ้ามีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์อื่นๆ ขอเทียบเวลากับ Stratum 1 จะเรียกว่า Stratum 2 ตามลำดับ จนถึง Stratum 4 นั้นหมายถึงลำดับของ Stratum ที่มากขึ้นจะมีค่าเวลาที่มีความห่างกับเวลามาตรฐานสากล Stratum 0 มากขึ้นด้วย Stratum 0 เป็นลำดับชั้นแรกในการเทียบเวลา ซึ่งใช้อุปกรณ์ที่ทำหน้าที่ Synchronize เวลามาตรฐานสากล โดยไม่มีกำหนดช่วงเวลาใดๆ โดยใช้เทคโนโลยีต่างๆ ได้แก่ Atomic Clock, คลื่นยาว (Long wave radio), การส่งสัญญาณ GPS, เทคโนโลยี CDMA (เทคโนโลยีแบบที่ค่ายมือถือ) หรืออุปกรณ์เกี่ยวกับเวลาอื่นๆ เช่น WWV, DCF77 ฯลฯ อุปกรณ์ที่เป็น Stratum 0 จะไม่ได้ต่อในระบบ Network แต่จะเชื่อมโดยตรงกับเครื่องที่ทำหน้าที่เป็น Stratum 1 ดังนั้นเซิร์ฟเวอร์ ที่ต่อโดยตรงกับ อุปกรณ์พวก Stratum-0 จะเรียกว่าเป็น Stratum-1 server ซึ่ง Stratum-1 server ถือว่าเป็น Time server ระดับต้น (Primary Time Server) ที่อยู่ในระบบ Network ที่ผู้ใช้บริการ Network Time Protocol (NTP) สามารถมาเชื่อมผ่าน Network มาอ้างอิงเวลาได้ Stratum 1 เป็นลำดับที่ใช้คอมพิวเตอร์เซิร์ฟเวอร์เชื่อมต่อเข้ากับ Stratum 0 เพื่อขอเทียบเวลา โดยใช้โปรโตคอล NTP ในประเทศไทยมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ระดับ Stratum 1 ได้แก่ สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ และ กรมอุทกศาสตร์กองทัพเรือ Stratum 2 เป็นลำดับที่ขอเทียบเวลาจากเซิร์ฟเวอร์ในระดับ Stratum 1 โดยใช้เครื่องเซิร์ฟเวอร์เชื่อมผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สามารถร้องขอบริการเทียบเวลาได้มากกว่าหนึ่งแหล่ง Stratum เพื่อรองรับการทำงานกรณีที่มี Stratum 1 เครื่องใดเครื่องหนึ่งไม่สามารถให้บริการได้

ภาพที่ 2.13 ภาพตัวอย่างแสดงลำดับชั้นของการเทียบเวลาใน NTP

2.10 UDP (User Datagram Protocol)

UDP เป็นการส่งข้อมูลที่ไม่มีการยืนยันการรับส่งข้อมูล คือผู้ส่งไม่สามารถรู้ได้ว่าข้อมูลได้ถึงผู้รับแล้วหรือไม่ เราจะต้องเขียนการตรวจสอบข้อมูลเอาเอง เช่น ถ้าฝั่งผู้ส่งข้อมูลไปและฝั่งที่รับข้อมูลได้รับข้อมูลแล้ว ก็ให้ตอบกลับมาว่าข้อมูลไปถึงแล้ว แต่ถ้าไม่มีการตอบกลับภายในระยะเวลาที่กำหนด ก็ให้แจ้งว่าผู้รับว่าไม่ได้รับข้อความ UDP อยู่ใน Transport layer (ทรานสปอร์ตเลเยอร์) ทำหน้าที่จัดการและควบคุมการรับส่งข้อมูล แต่ไม่มีกลไกความคุมการรับส่งข้อมูลให้มีเสถียรภาพและเชื่อถือได้ UDP มีข้อได้เปรียบในการส่งข้อมูลได้ทั้งแบบ unicast (ยูนิคาสต์), multicast (มัลติคาสต์) และ broadcast (บรอดคาสต์) อีกทั้งยังทำการติดต่อสื่อสารได้เร็วกว่า TCP เนื่องจาก TCP ต้องเสีย overhead (โอเวอร์เฮด) ให้กับขั้นตอนการสื่อสารที่ทำให้ TCP มีความน่าเชื่อถือในการรับส่งข้อมูล จุดเด่นของ UDP ซึ่งมีจุดเด่นที่ความเร็วและไม่มีการทำงานเกี่ยวกับการส่งข้อมูลที่ซ้ำซ้อนจึงเหมาะกับการส่งข้อมูลแบบ realtime (เรียลไทม์) ซึ่งข้อมูลที่สูญหายบางส่วนหรือข้อมูลที่เกิด delay (ดีเลย์) จะถูกละความสนใจไป จึงทำให้การรับส่งข้อมูลเร็วกว่าแบบ TCP

ภาพที่ 2.14 ภาพตัวอย่างแสดงลำดับชั้นเปรียบเทียบขั้นตอนการรับส่งข้อมูล TCP กับ UDP

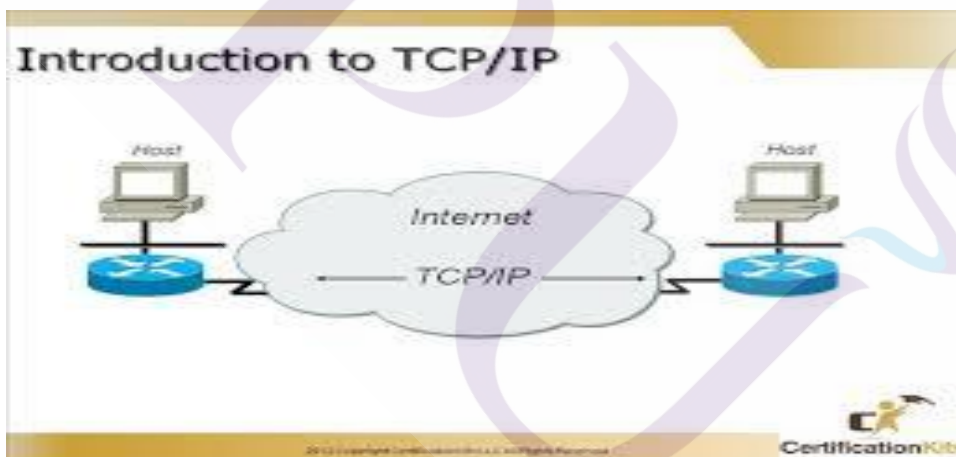

2.11 TCP/IP (Transmission Control Protocol/ Internet Protocol)

TCP/IP คือ การที่เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ถูกเชื่อมโยงกันไว้ในระบบจะสามารถติดต่อสื่อสารกันได้นั้น จำเป็นจะต้องมีภาษาสื่อสารที่เรียกว่าโปรโตคอล (Protocol) ซึ่งในระบบ Internet จะใช้ภาษาสื่อสารมาตรฐานที่ชื่อว่า TCP/IP เป็นภาษาหลัก ดังนั้นหากเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่ว่าจะเป็นเครื่องระดับไมโครคอมพิวเตอร์ มินิคอมพิวเตอร์ หรือเมนเฟรมคอมพิวเตอร์ ก็สามารถเชื่อมโยงเข้าสู่อินเทอร์เน็ตได้ TCP/IP คือชุดของโปรโตคอลที่ใช้ในการสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถสื่อสารจากต้นทางข้ามเครือข่ายไปยังปลายทางได้ และสามารถหาเส้นทางที่จะส่งข้อมูลไปได้เองโดยอัตโนมัติ TCP และ IP มีหน้าที่ต่างกัน คือ

1. TCP จะทำหน้าที่ในการแยกข้อมูลเป็นส่วน ๆ หรือที่เรียกว่า Package ส่งออกไป ส่วน TCP ปลายทาง ก็จะทำการรวบรวมข้อมูลแต่ละส่วนเข้าด้วยกัน เพื่อนำไปประมวลผลต่อไป โดยระหว่างการรับส่งข้อมูลนั้นจะมีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วย ถ้าเกิดผิดพลาด TCP ปลายทางก็จะขอไปยัง TCP ต้นทางให้ส่งข้อมูลมาใหม่

2. IP จะทำหน้าที่ในการจัดส่งข้อมูลจากเครื่องต้นทางไปยังเครื่องปลายทางโดยอาศัย IP Address

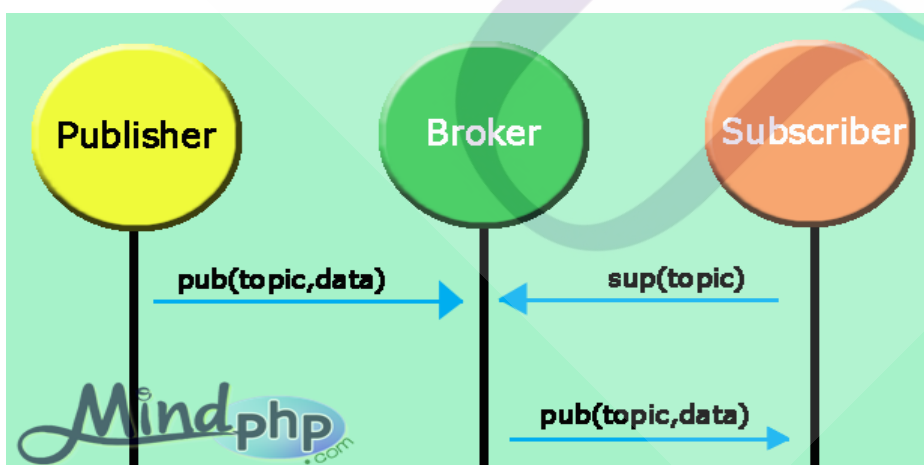

ภาพที่ 2.15 ภาพตัวอย่างแสดงลำดับขั้นขั้นตอนการรับส่งข้อมูล TCP/IP

2.12 MQTT Server Potocal

MQTT คือ Message Queuing Telemetry Transport (MQTT) เป็น Protocol ที่ออกแบบมาเพื่อการเชื่อมต่อแบบ M2M (machine-to-machine) คืออุปกรณ์กับอุปกรณ์ สนับสนุนเทคโนโลยี IoT (Internet of Things) คือเทคโนโลยีที่อินเทอร์เน็ตเชื่อมต่อกับอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ รถยนต์ โทรทัศน์ ผู้เขียน เข้ากับอินเทอร์เน็ตทำให้สามารถเชื่อมโยงสื่อสารกับอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ โดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะทำให้มนุษย์สามารถ ควบคุมอุปกรณ์ต่าง ๆ จากที่อื่นได้ เช่นการสั่งปิดเปิดไฟในบ้านจากที่อื่น ๆ เนื่องจากโปรโตคอลตัวนี้มีน้ำหนักเบา ออกแบบมาเพื่อใช้งานกับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ขนาดเล็ก การรับส่งข้อมูลในเครือข่ายที่มีขนาดเล็ก แบนวีริตี้ต่ำ ใช้หลักการแบบ publisher / subscriber คล้ายกับหลักการที่ใช้ใน Web Service ที่ต้องใช้ Web Server เป็นตัวกลางระหว่างคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้ แต่ MQTT จะใช้ตัวกลางที่เรียกว่า Broker เพื่อทำหน้าที่ จัดการคิว รับ-ส่ง ข้อมูลระหว่างอุปกรณ์ และทั้งในส่วนที่เป็น Publisher และ Subscriber ดังภาพ

Broker ทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการรับส่งข้อมูลระหว่าง Client โดยมีวิธีการสร้างเส้นทาง (Routing) ด้วยหัวข้อ (Topic) โดยที่ Client ต้องทำการ Subscribe ใน Topic ที่ตัวเองต้องการ จากนั้น Broker ก็จะส่งข้อมูลทั้งหมดที่ถูก Publish ใน Topic นั้นๆ ให้ โดยที่ Client สื่อสารกันโดยที่ไม่รู้จักกัน ซึ่งถือเป็นข้อดีเมื่อต้องการขยายเครือข่ายก็สามารถดำเนินการได้ง่ายและหน้าที่ที่สำคัญมากอีกอย่างของ broker คือรักษาความปลอดภัยของเครือข่าย เช่น การทำ Authorization และ Authentication ของ Client

ภาพที่ 2.16 ภาพตัวอย่างแสดงลำดับขั้นขั้นตอนการรับส่งข้อมูล MQTT

2.13 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หัวข้อนี้เป็นการรวบรวมบทความหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสารนิพนธ์การเปรียบเทียบการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ IOT สำหรับโทรศัพท์มือถือ ระหว่าง IOT Cloud Platform Application และ End-to-End Application โดยมีวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

สุชาดา พลาชัยภรณ์ ได้จัดทำวิจัยเรื่องแนวโน้มการใช้แอปพลิเคชัน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยแนวโน้มการใช้งาน Mobile Device อย่างสมาร์ทโฟนเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนา Mobile Applications และเทคโนโลยี ของตัวเครื่องโทรศัพท์จากค่าย ผู้ผลิตโทรศัพท์ โดยเฉพาะการพัฒนาต่อยอดแอปพลิเคชันบนอุปกรณ์เคลื่อนที่ของบริษัทต่างๆ ที่ แข่งขันกันเพื่อชิงความเป็นหนึ่งในตลาดด้าน Mobile Application ซึ่งการพัฒนาแอปพลิเคชันแบ่งเป็นการ พัฒนาแอปพลิเคชันระบบ (Operation System) และ แอปพลิเคชันซอฟต์แวร์ที่ ตอบสนองการใช้งานบนอุปกรณ์ และด้วยแอปพลิเคชันที่เพิ่มขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้นทำให้ผู้ใช้ อุปกรณ์เคลื่อนที่ที่มีแนวโน้มใช้โปรแกรมต่างๆ เพื่อตอบสนองกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้แก่ ทา ธุรกิจทางการเงิน เชื่อมต่อและสืบค้นข้อมูลบนเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ชมภาพยนตร์ ฟังเพลง หรือ แม้แต่การเล่นเกมส์ ซึ่งมีทั้งออนไลน์ และออฟไลน์ด้วย อัตราการขยายตัวด้านการใช้งานอุปกรณ์ เคลื่อนที่ ทำให้บริษัทชั้นนำด้านโทรศัพท์มือถือหลายแห่งหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาโปรแกรมบนโทรศัพท์มือถือ โดยเชื่อว่าจะมีอัตราการดาวน์โหลดเพื่อใช้งานที่เติบโตอย่างเห็นได้ชัดเจน

พิชิต บุญครอง* และ พิศณุ บุรมศรี ได้จัดทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการพยากรณ์อนุกรมเวลาโดยใช้ MIT App Inventor MIT App Inventor-Based Application for Time Series Forecasting สาขาวิชาสารสนเทศการลงทุน วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยรังสิต งานวิจัยนี้นำเสนอหลักเบื้องต้นในการพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับการพยากรณ์อนุกรมเวลาโดยใช้ MIT App Inventor แอปพลิเคชันจะประมวลผลข้อมูลอนุกรมเวลาวิชุดเพื่อการพยากรณ์เชิงปริมาณพื้นฐาน 8 วิธี ได้แก่ วิธีการนาอี่ฟลำดับแรกวิธีการ นาอี่ฟแบบเพิ่มผลต่างวิธีนาอี่ฟแบบอัตราการเปลี่ยนแปลง วิธีนาอี่ฟสำหรับข้อมูลฤดูกาล วิธีนาอี่ฟสำหรับข้อมูลแนวโน้มและฤดูกาล วิธีค่าเฉลี่ยธรรมดา วิธีค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ธรรมดาและวิธีค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่เอ็กซ์โปเนนเชียล ซึ่งข้อมูลแต่ละชุดจะเหมาะสมกับ วิธีพยากรณ์ต่างกัน แอปพลิเคชันที่สร้างขึ้นจะทำการเปรียบเทียบความแม่นยำของวิธีพยากรณ์และเลือกวิธีพยากรณ์ที่มีรากที่สอง ของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน (RMSE) ที่น้อยที่สุดเพื่อพยากรณ์ข้อมูลชุดนั้น โครงการวิจัยนี้บูรณาการระหว่างระเบียบวิธีพยากรณ์และการเขียนแอปพลิเคชันผ่าน Google App Inventor Servers, MIT App Inventor และ สมาร์ทโฟน ระบบแอนดรอยด์ การพยากรณ์เชิงปริมาณของอนุกรมเวลาควรรู้ตัว

แบบที่มีความซับซ้อนน้อยที่สุดและให้ความคลาดเคลื่อนน้อย ที่สุดเป็นที่คาดหวังว่าแอปพลิเคชันที่พัฒนาขึ้นจะอำนวยความสะดวกและเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับอนุกรมเวลาในชีวิตประจำวันได้

จามจรี กุลยอด1 , ศิลป์ณรงค์ ฉวีวัฒน์2 ได้จัดทำวิจัย เรื่องต้นแบบระบบควบคุมการเปิด-ปิดไฟผ่านแอปพลิเคชัน บนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ Wireless Light Switch Prototype with an Android Application สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ปัจจุบันเทคโนโลยีต่างๆ ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้ใช้ได้รับความสะดวกสบาย เนื่องจากการใช้ ชีวิตประจำวันของมนุษย์เป็นไปด้วยความเร่งด่วนต้องการความสะดวกประกอบกับเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ และอิเล็กทรอนิกส์โดยเฉพาะระบบเครือข่ายไร้สายซึ่งกำลังมีการขยายตัวและใช้งานกันอย่างแพร่หลาย การเปิด-ปิด ไฟภายในบ้านของเรา ยังจำเป็นที่จะต้องเดินไปเปิดปิดไฟตามจุดต่างๆ ที่ต้องการต้องการใช้งาน ทำให้เกิดความล่าช้าในเวลาเร่งด่วน รวมไปถึงอาจจะทำให้ลืมปิดไฟตามจุดต่างๆ ที่เราได้เปิดไว้ จนทำให้เกิดความกังวลเมื่อเราออกจากบ้านไปแล้ว และยังทำให้เกิดการสิ้นเปลืองค่าไฟฟ้า และอาจจะก่อให้เกิดอัคคีภัยได้ งานวิจัยนี้ได้พัฒนาต้นแบบ ควบคุมการปิดเปิดไฟโดยใช้อุปกรณ์โนด ESP8266/Node MCU โดยต่อผ่านชุดควบคุมสวิทซ์ไฟฟ้า 220 โวลต์ ผลจากการทดสอบ สามารถที่จะควบคุมการเปิด-ปิดไฟ ผ่านแอปพลิเคชันบนอุปกรณ์ที่รองรับระบบปฏิบัติการ แอนดรอยด์นอกจากนี้ยังสามารถตรวจสอบสถานการณ์ทำงานของอุปกรณ์ผ่านแอปพลิเคชันดังกล่าวได้ว่าความสำคัญ: ESP8266 / Node MCU / ระบบปฏิบัติการ แอนดรอยด์/ ส่วนควบคุมเปิด-ปิดไฟ

สุจินต์ ณ นคร ได้จัดทำวิจัย เรื่องระบบควบคุมผักสลัดอัจฉริยะ(Smart Salad Planting) สาขาวิชาวิศวกรรมวิทยาลัยนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการประยุกต์ใช้ IoT เพื่อมาช่วยจัดการระบบควบคุมปลูกผักสลัดอัจฉริยะ โดยอาศัยหลักทฤษฎีของ ระบบไฮโดรโปนิคส์ ที่สามารถควบคุมการเพาะปลูกโดยที่สามารถควบคุมได้จากระยะไกลผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ เพื่อการใช้งานที่สะดวกสบาย พร้อมทั้งมีระบบจัดเก็บข้อมูล เพื่อติดตามผลได้ในระดับต่อไป โดยการนำอุปกรณ์เช่น เซอร์ต่าง ๆ มาติดตั้ง พร้อมทั้งการทำงานในระบบย่อยส่วนอื่น ๆ ในการจัดการระบบ ระบบควบคุมการปลูกผักสลัดอัจฉริยะ สามารถใช้เพาะปลูกผักสลัดและการเพาะปลูกพืชในระบบไฮโดรโปนิคส์ต่างๆ ยังนำไปประยุกต์ใช้กับพืชผักชนิดอื่น ๆ ได้หลากหลายในระดับต่อไปได้ ใช้แก้ปัญหา การขาดแคลนน้ำ และแหล่งเพาะปลูกที่มีอย่างจำกัด สภาพแวดล้อมที่ต้องการความควบคุมอย่างเหมาะสมกับการเพาะปลูกของพืชแต่ละชนิด

จิตติพงษ์ รัชการิกรณ์ ได้จัดทำวิจัยเรื่อง แนวทางการประยุกต์ใช้ Internet of Things (IoT) กับ Smart Agriculture 4.0 สาขาวิศวกรรมข้อมูลขนาดใหญ่ วิทยาลัยนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ปัจจุบันได้เริ่มมีการนำเกษตรกรรมบทบาทมากขึ้นในด้านการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล Thailand 4.0 เน้นเศรษฐกิจขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม Value-Based Economy โดยทำให้เห็นความสำคัญการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจใน Thailand 4.0 ซึ่งเรื่องที่เป็นจุดเน้นมากที่สุดคือ กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (สำนักวิชาการ, สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2559) ถ้าเรามองอัตราการเติบโตของจีดีพี 15 ปีย้อนหลัง ประมาณปี 2545-2548 ช่วง 3 ปีนี้จีดีพีโตประมาณ 6-7% พอมาในช่วง 2549-2550 ชัยบลงมาเหลือ 4-5% ปี 2550-2551 เหลือประมาณ 0.1 ตอนนั้นเริ่มมีวิกฤติเศรษฐกิจที่อเมริกา มาถึงช่วง 3 ปีสุดท้ายที่ผ่านมา ประมาณ 0-2% ปีสุดท้ายประมาณ 2.8% ถ้าดูอย่างนี้ เปรียบเทียบจีดีพีเฉลี่ย 15 ปี ประมาณ 4% กว่าๆ ถ้า 10 ปีเฉลี่ย 3%กว่าๆ ถ้า 5 ปีเหลือแค่ 2%กว่าๆ ไม่ใช่เพราะการเมืองอย่างเดียว แต่เป็นเพราะว่าโครงสร้างเศรษฐกิจของเรามีปัญหา ความไม่เท่าเทียมกันขยายห่างขึ้นเรื่อยๆ ภาคที่แข็งแกร่งคือภาคอุตสาหกรรม ขณะที่ภาคเกษตรเตี้ยลงเรื่อยๆ สิ่งแวดล้อมเสียหาย ปีก่อนน้ำท่วม ปีนี้แล้ง ถ้าเราปล่อยให้เป็นอย่างนี้ต่อไปอนาคตเมืองไทยมีปัญหาแน่นอน (สมคิด จาคูศรีพิทักษ์ 2559)เกษตรกรไทยยุค THAILAND 4.0 จุดเริ่มต้นหรือที่มาส่วนหนึ่งของ Smart Farmer คือ การไม่ทำร้ายธรรมชาติ ใช้ทรัพยากรเท่าที่จำเป็น ทำแล้วต้องสบายขึ้นเรื่อย ๆ ไม่ใช่ยิ่งทำยิ่งเหนื่อย เช่น การมีพื้นที่ที่เล็ก ๆ แต่สามารถออกแบบให้ปลูกแบบผสมผสานและเกื้อกูลกันได้ ต้องใช้เทคโนโลยีเป็นซึ่งก็ถูกต้อง เพราะคนที่จะเป็น Smart Farmer ต้องเชื่อมโลกได้เอง Smart Farmer ต้องเข้าใจตั้งแต่กระบวนการผลิต การบริหารจัดการ เข้าใจธรรมชาติ และเข้าใจเทคโนโลยี (สุमित แซ่มประสิทธิ์, 2559)จึงเกิดแนวคิดการประยุกต์ใช้ Internet of Things ช่วยในการจัดการปลูกพืชในครัวเรือน ในพื้นที่ที่มีจำกัดให้ได้ผลประโยชน์มากที่สุด ได้เชื่อมโยงไปถึง Smart Farmer กล่าวคือตัวเกษตรกรต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ในด้านเกษตรกรรมและเทคโนโลยี สามารถนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกันได้อย่างสมบูรณ์ สามารถแก้ไขปัญหาได้ มีความคิด รู้จักการวางแผนงาน และเป็นคนที่รู้จักใช้เทคโนโลยีเพื่อลดปัญหาเรื่องของแรงงาน

ดร.มหาศักดิ์ เกตุน้ำ ได้จัดทำวิจัยเรื่อง Internet of Things (IoT) ภาควิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ งานวิจัยนี้เป็นการกล่าวถึงต้นประวัติที่มาและความสำคัญของInternet of Things (IoT) และการนำ Internet of Things (IoT) ไปประยุกต์ใช้งานในด้านต่างๆของชีวิตประจำวันมนุษย์ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 แนวทางการวิจัยและพัฒนา

งานวิจัยนี้ได้ทำการวิจัยพัฒนาออกแบบเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานและการใช้งานระหว่างแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor 2 โดยการประยุกต์ใช้งานจากเทคโนโลยีของอินเทอร์เน็ตสรรพสิ่ง Internet of Things (IoT) โดยทดสอบผ่านเครื่องอาหารปลา ทั้งนี้ได้วางแผนดำเนินการตามขั้นตอน โดยเริ่มจาก ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีของการออกแบบสร้างแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor 2 รวมถึงเทคนิคและรับส่งข้อมูลของแอปพลิเคชันให้มีประสิทธิภาพและ ศึกษาการทำงานของอุปกรณ์ (IoT) ที่จำเป็นต่อการให้อาหารปลาในแต่ละส่วนทั้งนโยบายเงื่อนไขข้อกำหนดและสิทธิ์ในการใช้งานภาษาที่ต้องใช้เพื่อเขียนโปรแกรมการทำงานของแอปพลิเคชันเพื่อสำหรับสั่งการอุปกรณ์และในส่วนแอปพลิเคชันในการนำมาประยุกต์ใช้งานเพื่อนำมาพัฒนาอุปกรณ์และ ออกแบบหน้าต่างในส่วนของ User Interface เพื่อให้ง่ายต่อการใช้งานของผู้ใช้งานและทำการทดสอบเปรียบเทียบการทำงานระหว่างสองแอปพลิเคชัน โดยการรวมของทุกส่วนประกอบและหาจุดบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขและสุดท้ายสรุปผลงานวิจัยโดยได้มีการวางแผนการดังนี้

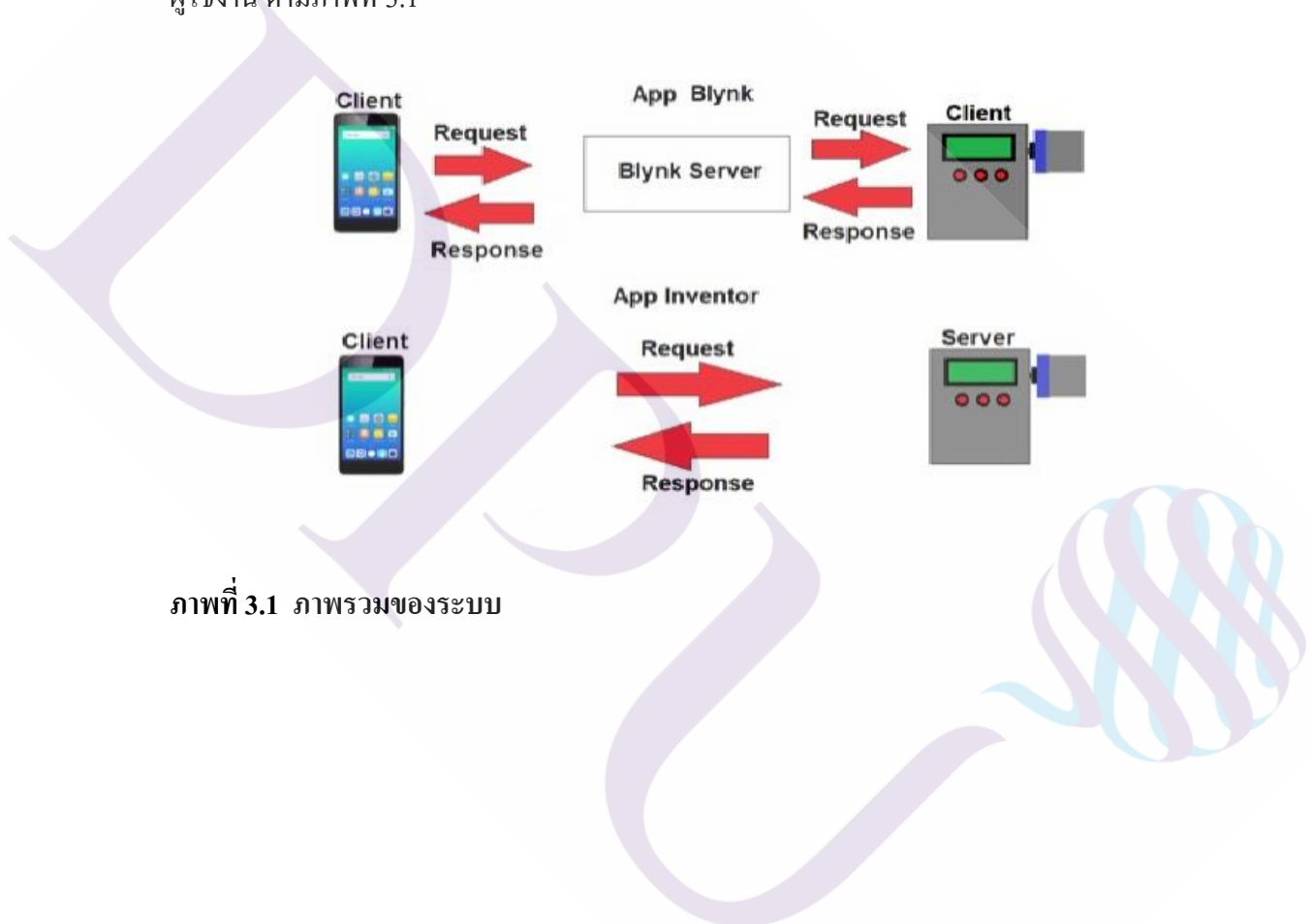
3.2 แผนการดำเนินงาน

ผู้วิจัยได้วางแผนการและระยะเวลาดำเนินงานโดยแบ่งขั้นตอนดำเนินงานเป็น 8 ขั้นตอน และใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานทั้งสิ้นเป็นเวลา 12 เดือน โดยเริ่มต้นตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ.2560 จนถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2562 โดยรายละเอียดของแผนการดำเนินงานดูได้จากตารางที่ 3.1

3.3 ภาพรวมของระบบ

งานวิจัยนี้ได้ทำการวิจัยพัฒนาออกแบบเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานและการใช้งานระหว่างแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor 2 โดยการประยุกต์ใช้งานจากเทคโนโลยีของอินเทอร์เน็ตสรรพสิ่ง Internet of Things (IoT) โดยทดสอบผ่านเครื่องอาหารปลา โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนการทำงานย่อย ได้แก่ ส่วนออกแบบแอปพลิเคชัน , ส่วนการรับส่งข้อมูล, ส่วนการบริหารจัดการผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่และ ส่วนทดสอบระบบเครื่องให้อาหารปลาสำหรับผู้ใช้งาน ตามภาพที่ 3.1

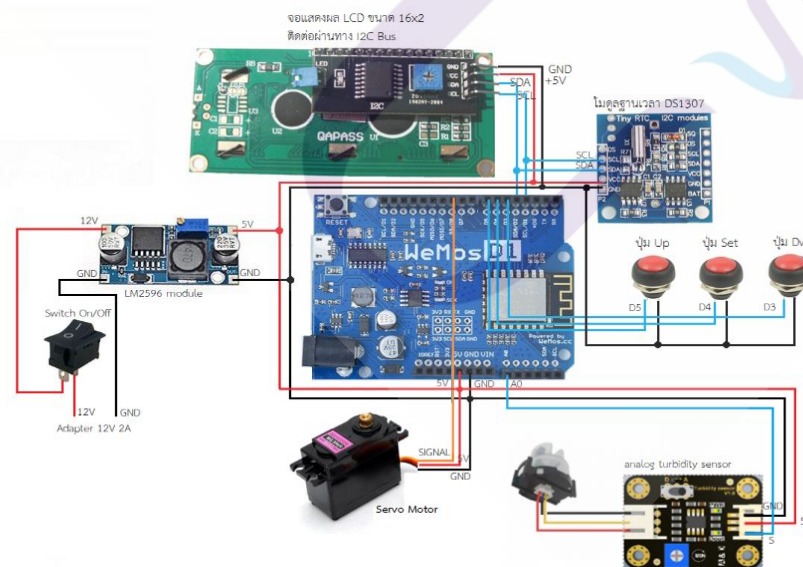

ภาพที่ 3.1 ภาพรวมของระบบ

3.4 การออกแบบแผนผังวงจรการทำงาน

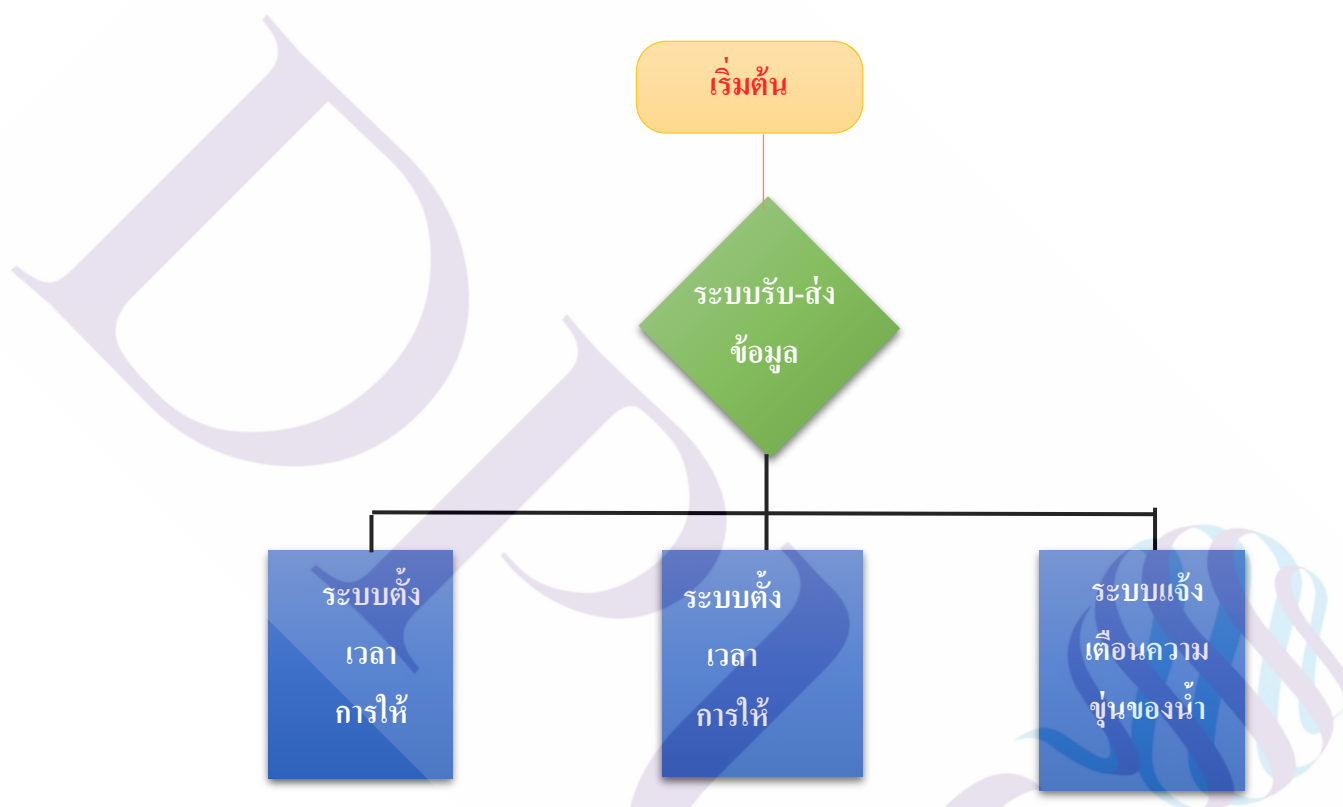
ในส่วนการออกแบบวงจรการทำงานนั้นในส่วนของจอ LCD จะเป็นการเชื่อมต่อสื่อสารแบบพาราเรียลซึ่งจะใช้ขาในการเชื่อมต่อ I²C ถึง 8 ขาซึ่งจะยุ่งยากและเพิ่มภาระให้กับบอร์ด Wemos D1 ผู้วิจัยจึงออกแบบวงจร LCD ให้เชื่อมต่อแบบ I²C bus แทนแบบพาราเรียล ซึ่งจะลดจำนวนขาที่ใช้ในการเชื่อมต่อจากเดิมต้องใช้ถึง 8 ขาในการเชื่อมต่อแต่ถ้าใช้การเชื่อมต่อแบบ I²C bus นั้นจะเหลือ I²C 4 ขาในการเชื่อมต่อเท่านั้นซึ่งจะได้แก่ขาไฟเลี้ยง 5V, ขา Groud และอีก 2 ขาเป็น ขา SDA กับ SCL ซึ่งขา SDA จะเป็นขาในส่วนการรับส่งข้อมูลและขา SCL จะเป็นขาในการให้หน่วงเวลาในการรับส่งข้อมูล และในส่วนตัวบอร์ด RTC จะเป็นบอร์ดที่ดึงเวลาจากเว็บผู้ให้บริการเวลาสากลโดยผู้วิจัยจะให้บอร์ดตัวนี้ดึงเวลาจากเว็บโดยจะทำการเขียนฟังก์ชันในตัวบอร์ด RTC บวกไป 7 ชั่วโมงเพื่อให้ปรับเป็นเวลาในประเทศไทยจากนั้นก็ดำเนินการต่อพ่วงกับ บอร์ด จอ LCD ต่อในการต่อพ่วงกันนั้นต้องรู้ ค่า Adress ของบอร์ดที่จะเชื่อมต่อกันจึงจะพ่วงต่อกันได้จากนั้นในส่วนของปุ่มก็จะมี 3 ปุ่มได้แก่ปุ่ม Up เพิ่มค่าปุ่ม Down ลดค่า และปุ่มเซตในการเซตค่าโดยจะต่อกับให้กับบอร์ด Wemos D1 ในขาที่ 12, 13 และ 14 และในส่วนของมอเตอร์ Servo ก็จะต่อเข้าไปในขาที่ 15 ให้กับบอร์ด Wemos D1 และในส่วนของเซ็นเซอร์วัดความขุ่นของน้ำนั้นจะเชื่อมต่อเข้าไปในขาวัดค่าแรงดันของบอร์ด Wemos D1 ซึ่งมีอยู่ 1 ขาพอดีและตัวแปลงไฟผู้วิจัยใช้ตัวแปลงไฟแยกจากจากให้กับบอร์ด Wemos D1 แปลงจาก 12V. เป็น 5V. 3A ซึ่งจะช่วยลดภาระการทำงานของให้กับบอร์ด Wemos D1 ได้ดังภาพที่ 4.1

ภาพที่ 3.2 แสดงแผนผังวงจร

3.5 การออกแบบการทำงานของระบบเครื่องให้อาหารปลา

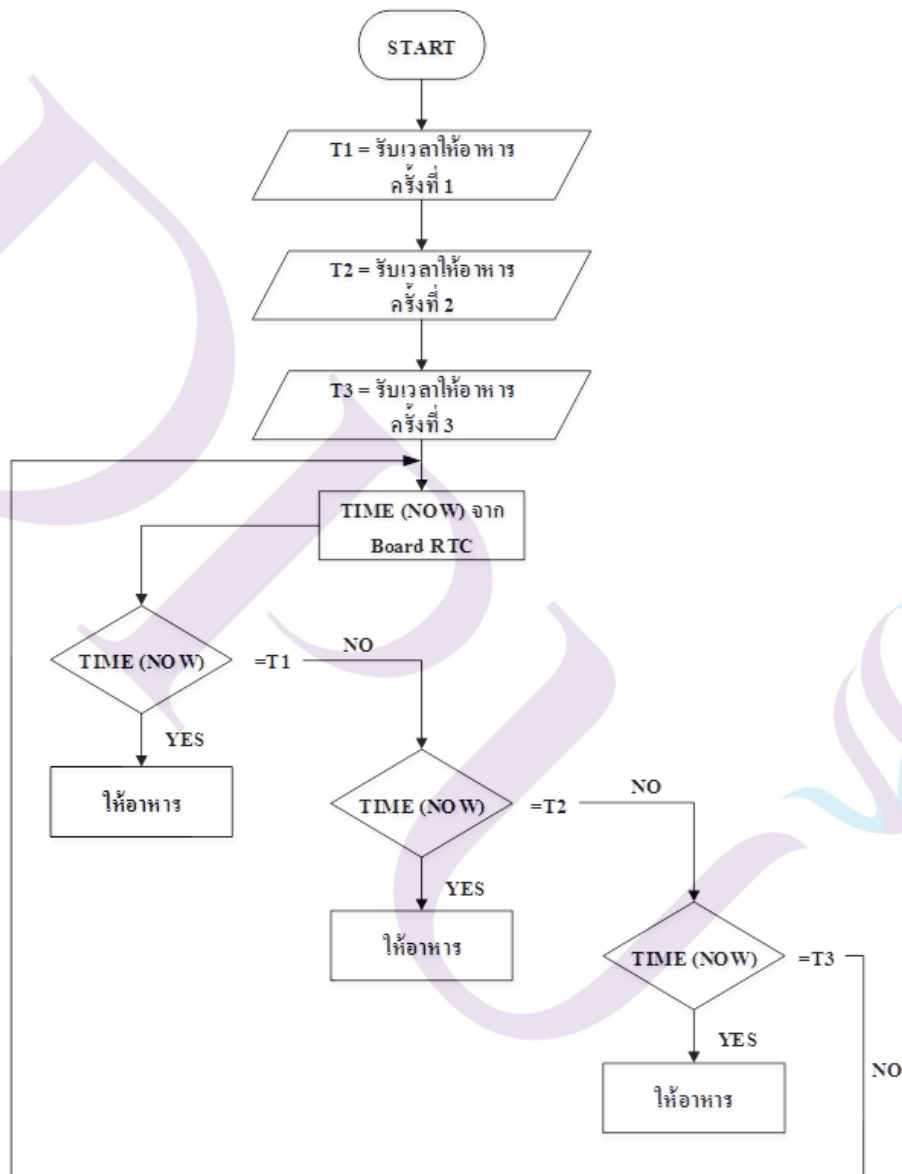
การทำงานของระบบเริ่มจากการรับค่าจากเซ็นเซอร์แล้วจะส่งค่าที่ได้รับมาไปเก็บไว้ที่ระบบแอปพลิเคชัน Blynk และ แอปพลิเคชัน Inventor 2 โดยส่งผ่านไปยัง Gateway แล้วจะนำค่าที่ได้มาคำนวณต่อเพื่อเทียบกับค่าที่ตั้งไว้หรือค่าที่รับมาจากส่วน User Interface เมื่อได้ผลลัพธ์แล้วจึงส่งงานไปยังอุปกรณ์เพื่อทำการสั่งการอุปกรณ์ โดยระบบมีการแบ่งการทำงานออกเป็นระบบย่อยๆ อีกหลายอย่างดังภาพที่ 4.2

ภาพที่ 3.3 ผังการทำงานของระบบเครื่องให้อาหารปลา

3.6 การออกแบบระบบการให้อาหารปลาตามช่วงเวลา

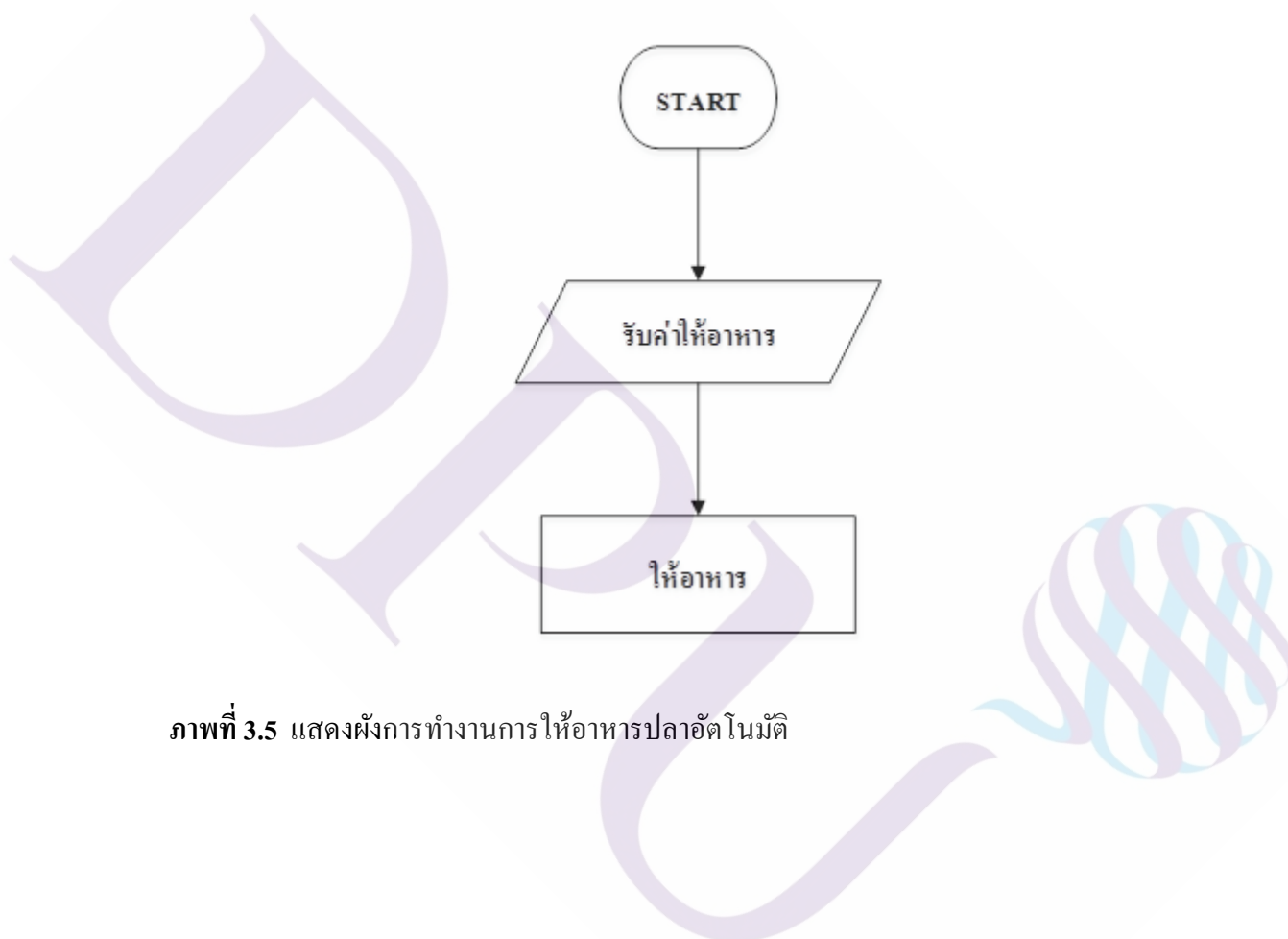
ในการออกแบบการให้อาหารปลา 3 ช่วงเวลานั้นผู้วิจัยได้ทำการเขียนชุดคำสั่งบนแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor 2 ให้สั่งการตั้งค่าเวลาในการให้อาหารปลาได้ 3 ช่วงเวลาโดยจะกำหนดเวลาและปริมาณอาหารได้ในแต่ละช่วงเวลาที่กำหนดไว้ดังภาพที่ 4.3

ภาพที่ 3.4 แสดงผังการทำงานของระบบการให้อาหารปลาตามช่วงเวลาที่กำหนด

3.7 การออกแบบระบบให้อาหารปลาอัตโนมัติ

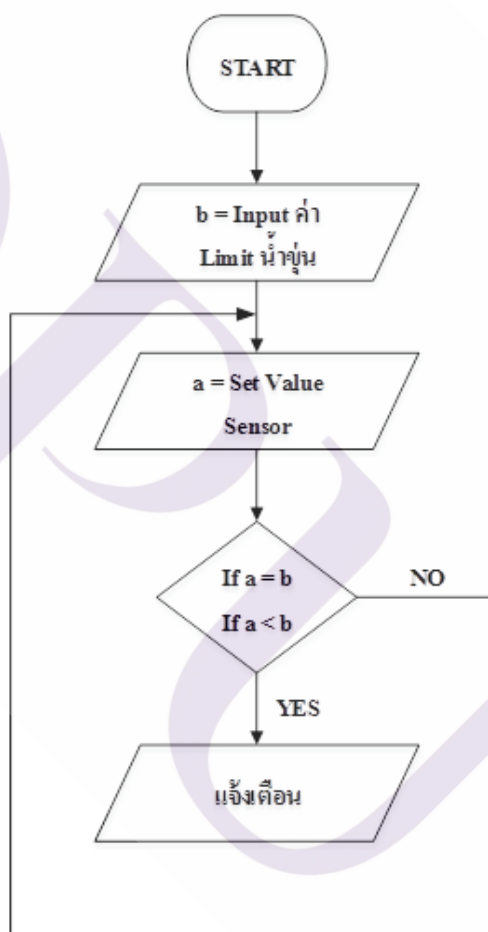
ผู้วิจัยได้ออกแบบระบบการสั่งให้อาหารปลาอัตโนมัติโดยกดปุ่มผ่านบนแอปพลิเคชัน Blynk และ แอปพลิเคชัน Inventor 2 ได้ โดยสามารถให้อาหารปลาอัตโนมัติได้ทันที โดยผู้วิจัยได้เขียนชุดคำสั่งการทำงานให้ Motor Servo หมุน 1 ครั้งกรณีที่ผู้ใช้กดปุ่มให้อาหารปลาอัตโนมัติโดยทันทีดังภาพที่ 4.4

ภาพที่ 3.5 แสดงผังการทำงานการให้อาหารปลาอัตโนมัติ

3.8 การออกแบบระบบการแจ้งเตือน

ในส่วนการออกแบบระบบการแจ้งเตือนผู้วิจัยได้ออกแบบการทำงาน โดยการรับค่าจาก Sensor Node โดยค่าที่ได้รับจะเป็นสัญญาณไฟฟ้า HIGH , LOW โดยจะมี Sensor Node เป็นตัวจับค่าความชุ่มของน้ำและจะแจ้งเตือนความชุ่มของน้ำภายในตู้ปลาที่มีค่าความชุ่มของน้ำภายในตู้เกินค่าที่ผู้ใช้ได้กำหนดและตั้งค่าความชุ่มของน้ำในตู้ปลาไว้ผ่านแอปพลิเคชัน Blynk และแอปพลิเคชัน Inventor2 ดังภาพที่ 4.5

ภาพที่ 3.6 แสดงผังการทำงานการแจ้งเตือนความชุ่มของน้ำภายในตู้ปลา

3.9 การออกแบบแอปพลิเคชัน Blynk

การออกแบบในส่วน แอปพลิเคชัน Blynk จะทำหน้าที่รับ-ส่งข้อมูลต่างๆและแสดงผลขึ้นทาง แอปพลิเคชัน โดยส่วนนี้จะให้บริการข้อมูลจากเซนเซอร์ผ่านกระดานข้อมูล (Dashboard) ในรูปแบบต่างๆ เช่น เวลาการให้อาหาร3ช่วงเวลาหรือการให้อาหารปลาอัตโนมัติ และค่าตัวเลขแสดงสถานะความขุ่นของน้ำในตู้ปลา เป็นต้น การออกแบบนั้นดูสวยงามและเข้าใจสถานะต่างๆ ได้ง่าย และสามารถเพิ่มเติมอุปกรณ์ต่างๆ บนกระดานข้อมูลได้ด้วยตนเองได้ และแอปพลิเคชัน Blynk ยังมี Server และLibrary สำหรับ อุปกรณ์ Iot เป็นแบบสำเร็จรูปจึงทำให้สะดวกต่อการเขียนโปรแกรมและลดขั้นตอนการเขียนโปรแกรมได้อีกด้วยแต่ แอปพลิเคชัน Blynk นั้นจะมีในส่วนค่าใช้จ่ายเพิ่มเข้ามาในการซื้อENERGY BALANCE เพื่อที่ผู้ใช้จะสร้าง ไอค่อนต่างๆ แอปพลิเคชัน Blynk โดยการซื้อ ENERGY BALANCE นั้นจะซื้อผ่านบัตรเครดิตหรือบัตรเครดิตเท่านั้น

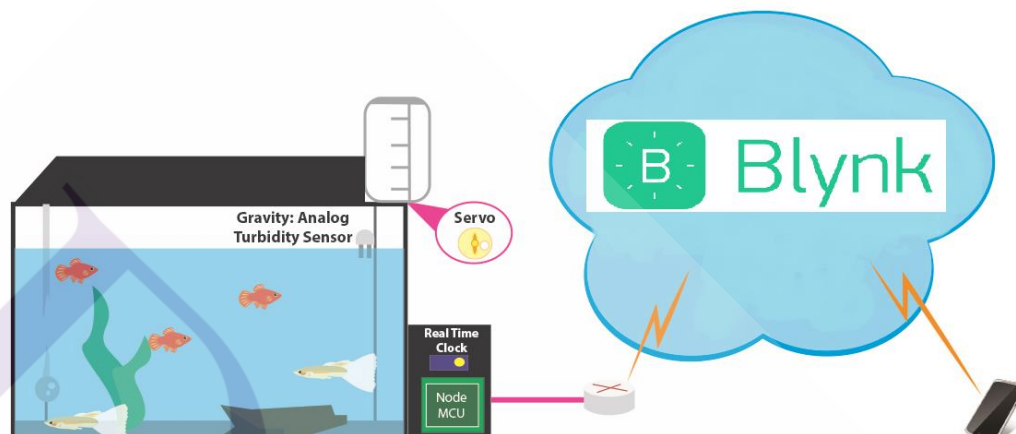

ภาพที่ 3.7 แสดงแอปพลิเคชัน Blynk

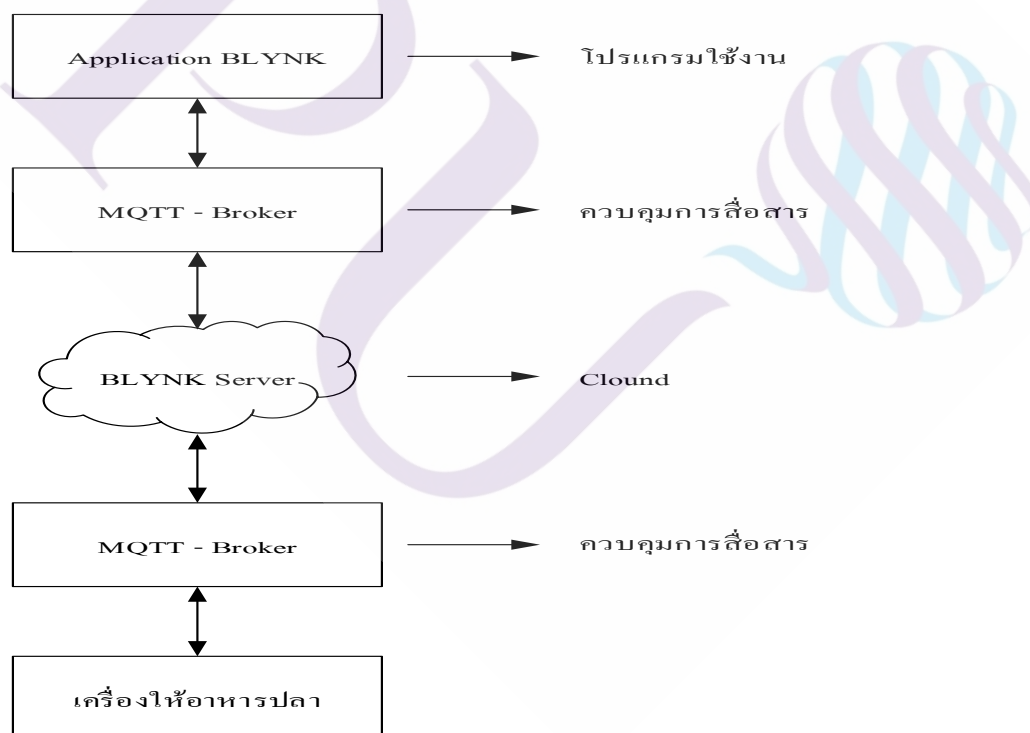
3.10 การออกแบบระบบรับส่งข้อมูลแอปพลิเคชัน Blynk

ในการออกแบบผู้วิจัยได้ออกแบบให้ Blynk Server เป็นตัวกลางในการรับส่งข้อมูล โดยทำหน้าที่รับข้อมูลจากตัว Sensor Node แล้วส่งต่อไปยังที่ Blynk Server ต่อไป โดยระบบได้ถูกออกแบบมาให้ ตัว Sensor Node ทำการส่งข้อมูลมาเป็นระยะๆ ข้อมูลจะถูกส่งไปเก็บเอาไว้ที่ตัว Gateway แล้วจะถูกส่งต่อไปยัง Blynk Server ในส่วนฝั่งรับค่า ผู้วิจัยออกแบบให้รองรับค่าอยู่ตลอดเวลา เมื่อมีค่าร้องขอ ที่ถูกส่งเข้ามาใหม่ ระบบจะส่งไปยังตัว Sensor Node โดยทันที แล้วจะแจ้งสถานะการปรับแต่งค่ากลับไปยัง ระบบ Blynk Server อีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการยืนยันการรับค่าสำเร็จ โดยที่แอปพลิเคชัน Blynk จะทำงานในการรับส่งข้อมูลผ่าน Potocal MQTT

เป็นตัวการในการสื่อสารของข้อมูลโดย Potocal MQTT จะมีรหัสTokenในการเข้าถึงข้อมูลเพื่อให้ความปลอดภัยในการเข้าถึงข้อมูลมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 3.8 ระบบรับ-ส่งข้อมูลของแอปพลิเคชัน Blynk

ภาพที่ 3.9 ระบบรับ-ส่งข้อมูลของแอปพลิเคชัน Blynk (ต่อ)

3.11 การออกแบบ User Interface แอปพลิเคชัน Blynk

ในส่วนการออกแบบ User Interface ผู้วิจัยได้ออกแบบไว้เพื่อวัตถุประสงค์ให้ผู้ใช้งานได้ใช้งานโดยง่ายและสะดวกต่อการใช้งาน ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบในรูปแบบแอปพลิเคชัน Blynk ที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายจากโทรศัพท์เคลื่อนที่และสามารถติดตามและสั่งการได้โดยง่ายโดยมีความสามารถสั่งการได้ดังนี้คือ

- ตั้งค่าเวลาในการให้อาหารปลาทองในตามช่วงเวลา
- ตั้งค่าแสดงจำนวนปริมาณการให้อาหารปลา
- ตั้งค่าวัดระดับความขุ่นของน้ำในตู้ปลา
- ตั้งค่าในการให้อาหารปลาทองได้อัตโนมัติ

ภาพที่ 3.10 แสดงข้อมูลการทำงานของ User Interface บนหน้าแอปพลิเคชัน Blynk

3.12 การออกแบบในส่วนกำหนดค่าตัวแปรแอปพลิเคชัน Blynk

ในการออกแบบส่วนของการเขียนโปรแกรมแอปพลิเคชัน Blynk นั้นหลักจากที่ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบในส่วนหน้า User Interface แล้วในส่วนการสั่งการใช้งานของแอปพลิเคชันผู้วิจัยได้ทำการเขียนโปรแกรมขึ้นมาในฝั่งการรับส่งข้อมูลของตัวบอร์ด WemosD1 โดยการเขียนโปรแกรมของแอปพลิเคชัน Blynk นั้น จะทำการเขียนโปรแกรมฝั่งเดียวคือฝั่งบอร์ด WemosD1 ให้รับส่งค่าและรันค่าต่างๆไปเก็บไว้บน Cloud ของ Blynk Server โดยการทำ Run code โปรแกรมของ Blynk นั้น จะต้องกำหนดค่าตัวแปรต่างๆในแอปพลิเคชัน Blynk ตามที่ผู้วิจัยกำหนดและในการสร้างตัวแปรต่างๆนั้นแอปพลิเคชัน Blynk จะมีค่าใช้จ่ายในการสร้างตัวแปรแต่ละตัวโดยผู้ออกแบบจะต้องซื้อ ENNRGY BALANCE. ในการที่จะซื้อปั๊มหรือฟิวเจอร์ในการสร้างตัวแปรต่างๆ ตามตารางที่ 3.2

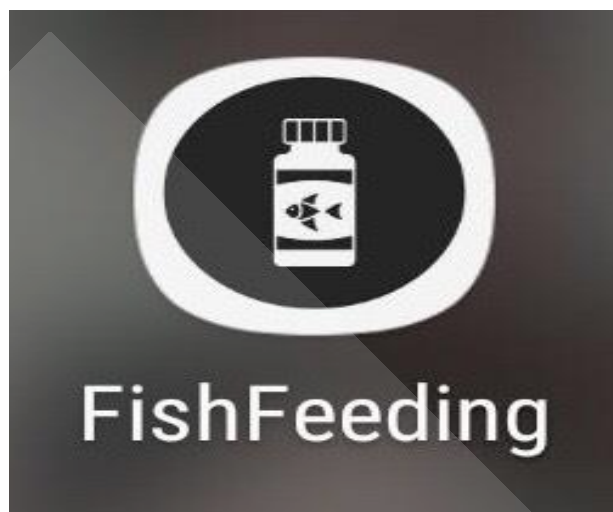
ตารางที่ 3.2 ตารางแสดงค่าตัวแปรและฟังก์ชันการทำงานของตัวแปรต่างๆของ Blynk

ค่าตัวแปร	ฟังก์ชันการทำงาน
V0	ช่วงเวลาการให้อาหารปลาช่วงที่1
V1	ช่วงเวลาการให้อาหารปลาช่วงที่2
V2	ช่วงเวลาการให้อาหารปลาที่3
V3	ปริมาณการให้อาหารปลาช่วงเวลา1
V4	ปริมาณการให้อาหารปลาช่วงเวลา2
V5	ปริมาณการให้อาหารปลาช่วงเวลา3
V6	การให้อาหารปลาอัตโนมัติครั้ง
V7	กำหนดตั้งค่าช่วงเวลาที่จะให้อาหารปลา
V8	กำหนดตั้งค่าตั้งค่าชั่วโมงที่จะให้อาหารปลา
V9	กำหนดตั้งค่าตั้งค่านาทีที่จะให้อาหารปลา
V10	กำหนดตั้งค่าปริมาณอาหารปลาในแต่ละช่วงเวลา
V11	ปุ่มบันทึกการตั้งค่า
V12	แสดงวัน/เดือน/ปี/เวลา/ปัจจุบัน
V13	อ่านค่าความขุ่นของน้ำในตู้ปลา
V14	กำหนดตั้งค่าความขุ่นของน้ำในตู้ปลาที่กำหนดไว้
V15	อ่านค่าความขุ่นของน้ำในตู้ปลาที่กำหนดไว้

หลังจากผู้วิจัยได้กำหนดค่าตัวแปรต่างๆ ในแอปพลิเคชัน Blynk แล้วผู้วิจัยก็จะดำเนินการเขียนโปรแกรมในการสั่งการบนแอปพลิเคชัน Blynk กับตัวบอร์ด WemosD1 โดยการเขียนโปรแกรมนั้นจะมีขั้นตอนการทำงานได้ดังต่อไปนี้ ผู้วิจัยได้สร้างโปรเจกต์ในแอปพลิเคชัน Blynk แล้ว ผู้วิจัยจะนำ Token ที่ Blynk Server ได้ส่งมาใน E-mail แล้ว ผู้วิจัยจะนำไปใส่ในส่วน ของโปรแกรมเพื่อที่จะให้ตัวบอร์ด WemosD1 ทำการรันโปรแกรมที่จะเชื่อมต่อกับแอปพลิเคชัน Blynk หลังจากนั้นผู้วิจัยจะเรียกไฟล์ค่าฟังก์ชันการทำงานส่วนต่างๆที่ผู้วิจัยได้ใส่ไว้และในการ เชื่อมต่อ WiFi นั้นและจะใช้ตัว ESP8266 ในการเชื่อมต่อ Wifi และจะใช้ตัว EEPROM ทำงานส่วน ในส่วนของการอ่านค่าและเก็บข้อมูลการเข้ารหัส Wifi และการเก็บค่าเวลาต่างๆที่ผู้วิจัยได้ตั้งค่า เวลาไว้และในส่วนของตัว RTC นั้นจะเป็นตัวเทียบเวลาและตัวคอยเช็คเวลาของข้อมูลในฟังก์ชัน เวลาในการเชื่อมต่อเวลาเข้ากับตัวตัวบอร์ด WemosD1 และแอปพลิเคชัน Blynk และในส่วนการ รับส่งข้อมูลผู้วิจัยได้ออกแบบในการรับส่งข้อมูลโดยใช้ Potocal UDP กับ NTP ในการรับส่งข้อมูล การสั่งการต่างๆของแอปพลิเคชัน Blynk ต่อไป

3.13 การออกแบบแอปพลิเคชัน Inventor 2

ในส่วนการออกแบบแอปพลิเคชัน Inventor 2 ผู้วิจัยเลือกใช้แอปพลิเคชัน Inventor 2 เพราะว่าเป็นแอปพลิเคชันที่สามารถออกแบบได้อย่างอิสระและไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆและการเขียน ออกแบบ แอปพลิเคชัน Inventor 2 นั้น โปรแกรมจะถูกออกแบบให้เขียนโปรแกรมผ่านทางหน้า เว็บไชร์โดยจะไม่มีตัวติดตั้งไฟล์โปรแกรมเหมือน โปรแกรมทั่วไปในการเข้าไปเขียนโปรแกรม แอปพลิเคชัน Inventor 2 นั้นจะต้องเข้าผ่านทาง Google Chrome และเข้าไปยัง www.google.com แล้วพิมพ์ค้นหาคำว่า แอปพลิเคชัน Inventor 2 จากนั้นเข้าไปในเว็บแอปพลิเคชัน Inventor 2 ในการ จะเขียนนั้นต้องมี Gmail ในการ Login เข้าไปเขียน Application Inventor 2 หลังจาก Login แล้ว ในการเขียนแอปพลิเคชัน Inventor 2 นั้น สิ่งสำคัญอีกอย่างคือ Internet เพราะจะต้องใช้ในการ เชื่อมต่อในการออกแบบแอปพลิเคชันและในการ Login เข้าแอปพลิเคชัน Inventor 2 ทุกครั้งแอป พลิเคชัน Inventor 2 ที่ถูกเขียนขึ้นหรืออัปเดตนั้น ก็จะถูกรับบันทึกเก็บไว้บน Cloud ของแอปพลิเคชัน Inventor 2 ด้วย ในส่วนของหน้าของการออกแบบนั้นแบ่งได้เป็น2ส่วนคือ ส่วนที่1 คือหน้า Designer เป็นหน้าที่ไว้สำหรับสามารถออกแบบไอคอนต่างๆบน UserInterface และส่วนที่2 คือหน้า Block เป็นหน้าที่ไว้สำหรับเขียน Codeโปรแกรมในการสั่งการแอปพลิเคชันในการให้อาหารปลา หรือการแจ้งเตือนตั้งค่าความขุ่นของน้ำภายในตู้ปลา

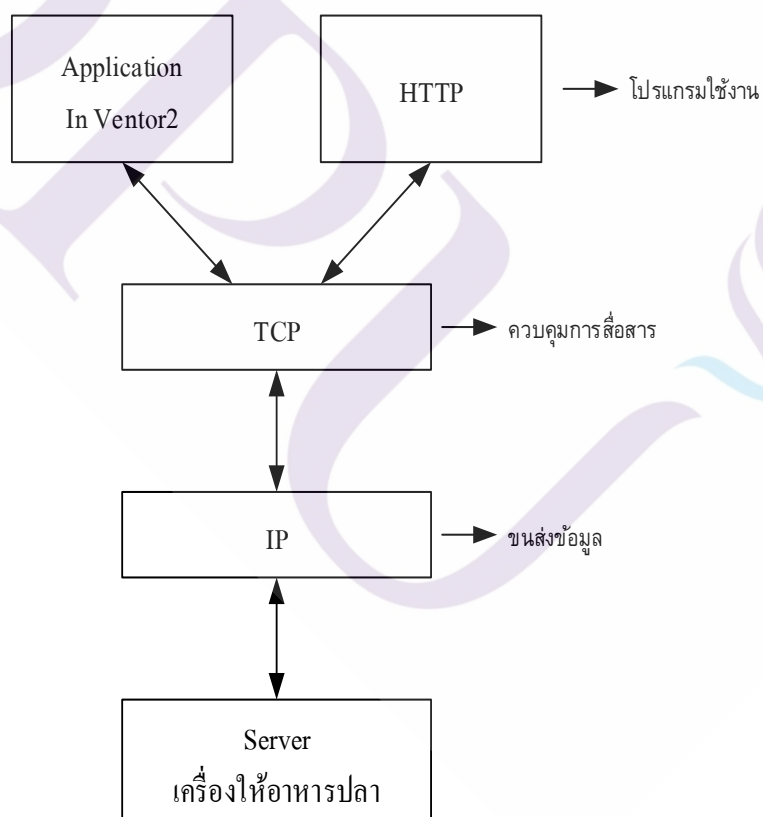
ภาพที่ 3.11 แสดงแอปพลิเคชัน Inventor 2

3.14 การออกแบบระบบรับส่งข้อมูล Application Inventor 2

ระบบการรับส่งข้อมูลนั้นแอปพลิเคชัน Inventor 2 นั้นจะต่างกับแอปพลิเคชัน Blynk ตรงที่จะไม่มี Server แบบสำเร็จรูปและ Cloud ของตัวเอง จึงจำเป็นต้องสร้าง Server ขึ้นมาเอง และเขียนแอปพลิเคชันให้เชื่อมต่อและคำสั่งต่างๆขึ้นมาเอง จึงอาจจะมองว่ายุ่งยากกว่า แอปพลิเคชัน Blynk ที่มี Server สำเร็จรูปและระบบทั้ง 2 ฝ่ายเป็น Client จึงทำแอปพลิเคชัน Blynk มองว่าใช้งานและสร้างขึ้นง่ายกว่า จึงทำให้แอปพลิเคชัน Inventor 2 และ แอปพลิเคชัน Inventor ยังมีข้อจำกัดการใช้งานอีกด้วยในการใช้งานในที่ต่างๆ เพราะต้อง ให้ระบบ Network ที่เชื่อมต่อสามารถมองเห็น Network จากภายนอกด้วยกันได้ ถ้าจะไปใช้ตามห้างหรือสถานที่สำคัญที่เป็นระบบ Network ที่ค่อนข้าง Private หรือมี Security สูงก็จะไม่สามารถใช้งานได้เพราะจำเป็นต้องเข้าไป FixIp ของ vRouter เพื่อที่จะให้ Network มองเห็นภายนอกได้ แต่ข้อดีของ Server Application Inventor 2 ที่เขียนขึ้นมาเอง จะมีข้อดีกว่าแอปพลิเคชัน Blynk ตรงที่เวลาระบบขัดข้องสามารถตรวจสอบแก้ไขได้ด้วยตนเองได้เลยเพราะเป็นระบบ Server และ แอปพลิเคชันที่ผู้วิจัยออกแบบเขียนขึ้นมาเองทุกส่วนจึงง่ายต่อการดูแลตรวจสอบและพัฒนาต่อยอดได้อีก

ภาพที่ 3.12 แสดงระบบรับ-ส่งข้อมูลของแอปพลิเคชัน Inventor 2

ภาพที่ 3.13 แสดงระบบรับ-ส่งข้อมูลของแอปพลิเคชัน Inventor 2 (ต่อ)

3.15 การออกแบบ User Interface แอปพลิเคชัน Inventor 2

การออกแบบส่วน User Interface ได้ออกแบบไว้เพื่อวัตถุประสงค์ให้ใช้งานได้ง่ายและสะดวกจึงได้ออกแบบในรูปแบบ Application ที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายจากทั้งโทรศัพท์เคลื่อนที่และคอมพิวเตอร์ผ่านหน้า Web browser โดยเน้นใช้งานที่โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สำคัญสามารถติดตามและสั่งการได้โดยง่าย โดยมีความสามารถสั่งการได้ดังนี้คือ

- ตั้งค่าเวลาในการให้อาหารปลาทองในตามช่วงเวลา
- ตั้งค่าแสดงจำนวนปริมาณการให้อาหารปลา
- ตั้งค่าวัดระดับความขุ่นของน้ำในตู้ปลา
- ตั้งค่าเวลาในการให้อาหารปลาทองได้อัตโนมัติ

Fish Feeding V1

IP 92.168.1.49 Port 80

Disconnecter

3/12/2018 22:58:21

ช่วงเวลา	ปริมาณอาหาร
8:39	1
12:40	2
18:30	3

ความขุ่นที่อ่านได้ ความขุ่นที่กำหนดไว้

0 20

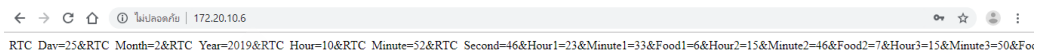
ช่วงเวลา	ปริมาณอาหาร	Save
--:--	--	Save
--:--	--	Save
--:--	--	Save

ค่าความขุ่นของน้ำ

-- Save

จ่ายอาหาร ออก

ภาพที่ 3.14 แสดงข้อมูลการทำงานของ User Interface บนแอปพลิเคชัน Inventor 2

ภาพที่ 3.15 แสดงข้อมูลการทำงานบนหน้า Webserver

3.16 การออกแบบในส่วนการเขียนกำหนดค่าตัวแปรแอปพลิเคชัน Inventor 2

ในส่วนการเขียนโปรแกรมแอปพลิเคชัน Inventor 2 นั้น ผู้วิจัยได้ออกแบบหน้า User interface ของแอปพลิเคชัน Inventor 2 ใกล้เคียงกับแอปพลิเคชัน Blynk แต่ในส่วนของการเขียนโปรแกรมนั้นแอปพลิเคชัน Inventor 2 ต้องเขียนโปรแกรมทั้ง 2 ฟังก์ชันแอปพลิเคชันและฟังก์ชันบอร์ด WemosD1 เพราะว่าตัวกล่องเครื่องให้อาหารปลาจะเป็น Server ด้วยตนเอง ดังนั้นการรับส่งข้อมูลจะไม่อยู่บน Cloud ทำให้การเขียนโปรแกรมจึงจะค่อนข้างเยอะและยุ่งยากซับซ้อนกว่าการเขียนโปรแกรมแอปพลิเคชัน Blynk ตรงที่จะต้องเขียน Server และการรับส่งข้อมูลและฟังก์ชันต่างๆ ด้วยตนเองทั้งหมด และในส่วนของการเขียนโปรแกรมฟังก์ชันแอปพลิเคชัน Inventor 2 จะเป็นภาษาโลโก้ซึ่งในส่วนของการเขียนโปรแกรมนั้นจะไม่ซับซ้อนมากนักซึ่งจะเป็นการลากฟังก์ชันการทำงานของส่วนต่างๆ และค่าตัวแปรต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้ออกแบบไว้มาวางต่อกันดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 ตารางแสดงค่าตัวแปรและฟังก์ชันการทำงานของของแอปพลิเคชัน Inventor 2

ค่าตัวแปร	ฟังก์ชันการทำงาน
Screen	หน้าจอแอปพลิเคชัน
Horizontal Arrangment1	ส่วนการทำงาน IP,Port
Label1	หัวข้อ IP
Label2	หัวข้อ Port
IPtextBox	ใส่ IP
PorttextBox	ใส่ Port
Connect	ปุ่ม Connect
LabelTimeDate	แสดงวัน/เดือน/ปี
Table Arrangment 4	ส่วนการแสดงผลการทำงานกำหนดเวลาและปริมาณการให้อาหารปลาในแต่ละช่วงเวลา
Label_Section 1	กำหนดค่าเวลาการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่1
Label_Section 2	กำหนดค่าเวลาการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่2
Label_Section 3	กำหนดค่าเวลาการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่3
Label_Food 1	กำหนดค่าปริมาณการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่1
Label_Food 2	กำหนดค่าปริมาณการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่2
Label_Food 3	กำหนดค่าปริมาณการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่3
Label 17	หัวข้อ ช่วงเวลา
Label 18	หัวข้อ ปริมาณอาหาร
Label19	หัวข้อความขุ่นที่อ่านได้
Label20	หัวข้อข้อความขุ่นที่กำหนดไว้
Label_Water	ตั้งค่าความขุ่นที่อ่านได้
Label_SetWater	ตั้งค่าความขุ่นที่กำหนดไว้
Tabel Arrangment2	ส่วนตั้งค่าการทำงานกำหนดเวลาและปริมาณการให้อาหารปลาในแต่ละช่วงเวลา
Button Save 1	บันทึกข้อมูลการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่1
Button Save 2	บันทึกข้อมูลการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่2

Button Save 3	บันทึกข้อมูลการให้อาหารปลาช่วงเวลาที3
Button Save 4	บันทึกข้อมูลการค่าความขุ่นของน้ำในตู้ปลาที่กำหนดไว้
TimePickerFood 1	เวลาการให้อาหารปลาช่วงเวลาที1
TimePickerFood 2	เวลาการให้อาหารปลาช่วงเวลาที2
TimePickerFood 3	เวลาการให้อาหารปลาช่วงเวลาที3
Label21	หัวข้อช่วงเวลาการให้อาหารปลา
ListPickerFood 1	ปริมาณการให้อาหารปลาช่วงเวลาที1
ListPickerFood 2	ปริมาณการให้อาหารปลาช่วงเวลาที2
ListPickerFood 3	ปริมาณการให้อาหารปลาช่วงเวลาที3
ListPickerWater	ค่าความขุ่นของน้ำในตู้ปลาที่กำหนดไว้
ButtonPay	ปุ่มการให้อาหารปลาอัตโนมัติ1ครั้ง
ExitButton	ปุ่มออก
Notifier 1	แจ้งเตือนน้ำในตู้ปลาขุ่นเกินกว่ากำหนด

บทที่ 4

ผลการทดลอง

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้นำแอปพลิเคชันสำเร็จรูประหว่างแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor2 มาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานและการใช้งานในด้านต่างๆ โดยจะทดสอบผ่านการทดสอบผ่านทางหน้า User interface และพีเจอร์ต่างๆและฟังก์ชันและเงื่อนไขของแอปพลิเคชัน โดยจะทำการทดสอบการใช้งานกับเครื่องให้อาหารปลาโดยผลการทดสอบจะอยู่ในตารางที่ผู้วิจัยทำขึ้นมาเพื่อให้เห็นการเปรียบเทียบข้อแตกต่างในด้านต่างๆแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor2 ว่าแตกต่างกันอย่างไรบ้างในด้านประสิทธิภาพด้านต่างๆ เช่น ด้านเวลาด้านค่าใช้จ่ายและสามารถนำไปใช้งานจริงได้ถูกต้องแม่นยำตามวัตถุประสงค์ของผู้ใช้งาน

4.1 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการออกแบบ User Interface และ พีเจอร์ และ ฟังก์ชันเงื่อนไขต่างๆของแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor 2

ผลการทดสอบจะเห็นได้ว่าแอปพลิเคชัน Blynk นั้นจะสามารถออกแบบในส่วนพีเจอร์และในส่วนหน้า User Interface นั้นจะออกแบบได้ไม่เยอะเหมือนแอปพลิเคชัน Inventor2 แต่ในส่วนระบบการทำงานด้านการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตและการใช้งานนั้นแอปพลิเคชัน Blynk จะสามารถใช้งานได้หลายระบบจะแตกต่างจาก แอปพลิเคชัน Inventor2 ตรงที่สามารถใช้งานได้แค่ระบบ Android แต่ในส่วนฟังก์ชันต่างๆการทดสอบทั้งสองแอปพลิเคชันจะไม่ต่างอะไรกันมากจะแตกต่างตรงที่ ว่าแอปพลิเคชัน Inventor2 ก่อนข้างจะฟังก์ชันที่ผู้ใช้สามารถแก้ไขออกแบบได้ด้วยตัวเองแต่แอปพลิเคชัน Blynk จะเป็นแอปพลิเคชันที่ก่อนข้างจะสำเร็จรูปจะไม่สามารถใส่ฟังก์ชันหรือออกแบบอะไรตามความชอบได้มาก ดังตารางที่ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ตารางการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการออกแบบหน้า User Interface และฟีเจอร์และฟังก์ชันเงื่อนไขต่างๆ ของแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor2

การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการออกแบบหน้าฟีเจอร์และฟังก์ชันเงื่อนไขต่างๆ	แอปพลิเคชัน Blynk	แอปพลิเคชัน Inventor2
สามารถออกแบบในส่วนUser Interface	✓	✓
สามารถออกแบบในส่วนอักษร,สี,ภาพ,เสียง	✗	✓
สามารถลิงค์ข้อมูลเว็บไซต์	✓	✓
สามารถแสดงข้อมูลบนเว็บเบราว์เซอร์	✗	✓
สามารถแจ้งเตือนผ่านแอปพลิเคชัน	✓	✓
สามารถเก็บข้อมูลไว้บนCloud	✓	✓
สามารถดึงไฟล์ข้อมูลเข้าไปบนแอปพลิเคชัน	✗	✓
สามารถแชร์แอปพลิเคชันผ่าน QR Code	✓	✓
สามารถจำลองสั่งการผ่านคอมพิวเตอร์	✗	✓
สามารถLogin ผ่าน E-Mail	✓	✓
สามารถLogin Facebook	✓	✗
สามารถเลือกภาษาบนแอปพลิเคชัน	✓	✓
สามารถใช้งานผ่านระบบAndroid V.2.3 ขึ้นไป	✓	✓
สามารถใช้งานผ่านระบบ IOS V.6 ขึ้นไป	✓	✗

4.2 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านค่าใช้จ่ายในการออกแบบแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor2

ผลการทดสอบจะเห็นได้ว่าแอปพลิเคชัน Blynk จะมีค่าใช้จ่ายในส่วนการออกแบบการสร้างแอปพลิเคชัน โดยผู้ใช้ต้องซื้อ ENERGY BALANCE เพื่อที่จะสร้างไค่อนและในกรณีผู้อื่นจะมาดาวน์โหลดแอปพลิเคชันเพื่อจะนำไปใช้ต่อนั้นก็ต้องมีค่าใช้จ่ายในการซื้อ ENERGY BALANCE เหมือนกันถึงจะดาวน์โหลดแอปพลิเคชันไปใช้งานต่อไปได้ จะแตกต่างกับแอปพลิเคชัน Inventor2 จะไม่มีค่าใช้จ่ายในการใช้งานใดๆทั้งสิ้น แต่แอปพลิเคชัน Inventor2 จะมีข้อจำกัดตรงที่ใช้งานได้แค่ระบบ Android อย่างเดียวดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ตารางการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านค่าใช้จ่ายในการออกแบบและการนำไปใช้งานแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor2

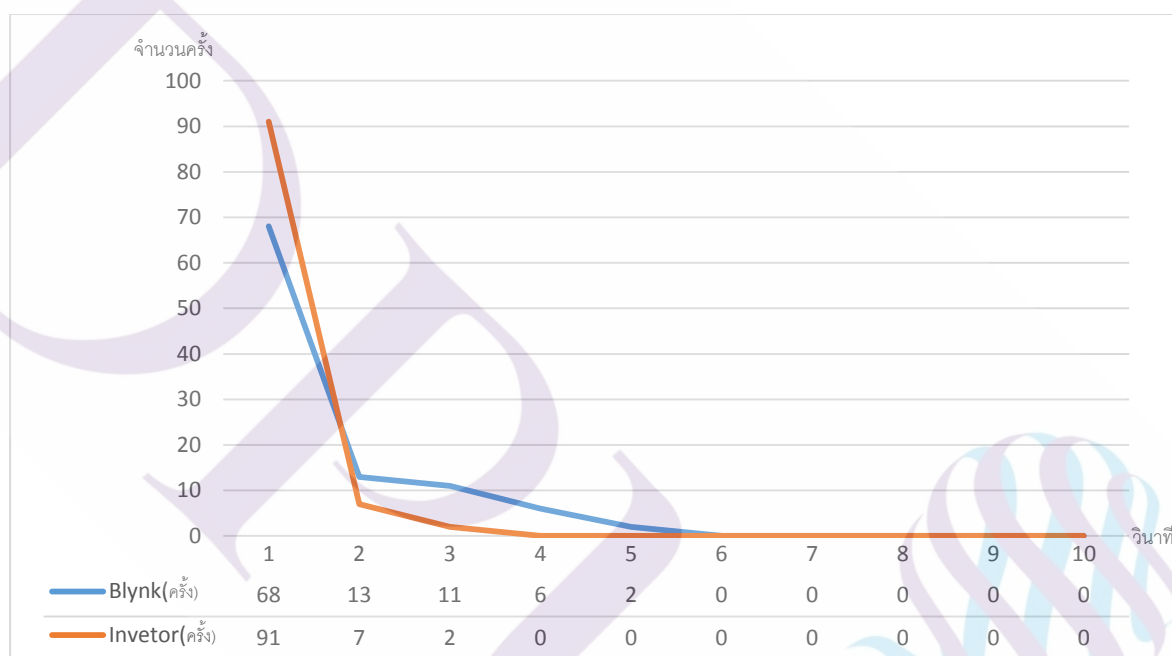
เปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านงบประมาณค่าใช้จ่ายในการออกแบบและการนำไปใช้งาน	แอปพลิเคชัน Blynk	แอปพลิเคชัน Inventor2
ค่าใช้จ่ายในการออกแบบในส่วน User Interface	✓	✗
ค่าใช้จ่ายในการดาวน์โหลดในส่วนการนำไปใช้งาน	✓	✗

4.3 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านเวลาในการใช้งานของแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor2

ผลการทดสอบการประสิทธิภาพด้านเวลาในการใช้งานของแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor2 นั้นจะมีปัจจัยในการสั่งการใช้งานขึ้นอยู่กับอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในการเชื่อมต่อในการรับส่งข้อมูล กรณีถ้าอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อนั้นมีความเสถียรปกติแอปพลิเคชันนั้นจะสามารถสั่งการแอปพลิเคชันได้ทันทีแต่ถ้าการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตเกิดขัดข้องไม่ว่าจะเป็นไฟดับหรือระบบอินเทอร์เน็ตขัดข้อง ก็อาจจะไม่สามารถสั่งการแอปพลิเคชันได้ทันทีอาจจะเกิดการหน่วงด้านเวลาบ้างโดยจากผลการทดลองผู้วิจัยสั่งการทำการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตทั้งสองแอปพลิเคชันแบบเดี่ยวโดยจะจับเวลาในการสั่งการของแต่ละแอปพลิเคชันทั้งสอง แอปพลิเคชันโดยจะจับเวลาในการสั่งการ 100 ครั้งจะเห็นได้ว่าแอปพลิเคชัน Blynk นั้นจะเกิดการหน่วงในการ

รับส่งข้อมูลมากกว่าแอปพลิเคชัน Inventor2 เพราะว่าแอปพลิเคชัน Blynk นั้น Server อยู่บน Cloud ทำให้เวลาในการเดินทางข้อมูลอาจจะช้ากว่าแอปพลิเคชัน Inventor2 โดยผู้วิจัยได้ทำการทดสอบในการจับหน่วงเวลาโดยการสั่งการผ่านเครื่องให้อาหารปลาเป็นจำนวน 100 ครั้ง ของเวลาทุกวินาที ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ตารางกราฟเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านเวลาในการใช้งานของแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor2

4.4 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านการออกแบบการรับส่งข้อมูลของแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor2

ผลการทดสอบการประสิทธิภาพด้านเวลาในการใช้งานของแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor2 นั้นจะมีปัจจัยในการสั่งการใช้งานขึ้นอยู่กับอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในการเชื่อมต่อในการรับส่งข้อมูล กรณีถ้าอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อนั้นมีความเสถียรปกติแอปพลิเคชันนั้นจะสามารถสั่งการแอปพลิเคชันได้ทันทีแต่ถ้าการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตเกิดขัดข้องไม่ว่าจะเป็นไฟฟ้าดับหรือระบบอินเทอร์เน็ตขัดข้อง ก็อาจจะไม่สามารถสั่งการแอปพลิเคชันได้ทันทีอาจจะเกิดการหน่วงด้านเวลาบ้างโดยจากผลการทดลองผู้วิจัยสั่งการทำการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตทั้งสองแอปพลิเคชันแบบเดี่ยวโดยจะจับเวลาในการสั่งการของแต่ละแอปพลิเคชันทั้งสองแอปพลิเคชัน

โดยจะจับเวลาในการสั่งการ 100 ครั้งจะเห็นได้ว่าแอปพลิเคชัน Blynk นั้นจะเกิดการหน่วงในการรับส่งข้อมูลมากกว่าแอปพลิเคชัน Inventor2 เพราะว่าแอปพลิเคชัน Blynk นั้น Server อยู่บน Cloud ต่างประเทศ จึงทำให้เวลาในการเดินทางข้อมูลอาจจะช้ากว่าแอปพลิเคชัน Inventor2 โดยผู้วิจัยได้ทำการทดสอบในการจับหน่วงเวลาโดยการสั่งการผ่านเครื่องให้อาหารปลาเป็นจำนวน 100 ครั้งของเวลาทุกวินาทีดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ตารางการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านการออกแบบการรับส่งข้อมูลของแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor2

เปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านการออกแบบการรับส่งข้อมูล	แอปพลิเคชัน Blynk	แอปพลิเคชัน Inventor2
การใช้งานผ่านเครือข่าย Network Private IP	✓	✓
การใช้งานผ่านเครือข่าย Network Public IP	✓	✓

4.5 ผลการทดสอบประสิทธิภาพของอุปกรณ์ Hardware ในการควบคุมการทำงาน

ผลการทดสอบประสิทธิภาพในส่วนอุปกรณ์ Hardware ในการควบคุมการทำงานสามารถทำงานได้ดี โดยสามารถควบคุมสั่งการผ่านแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor2 ได้อย่างเหมาะสมเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

4.6 ผลการทดสอบประสิทธิภาพการทำงานโดยรวมของทั้งระบบ

ผลการทดสอบประสิทธิภาพการทำงานโดยรวมของทั้งระบบ เมื่อระบบทั้งหมดถูกใช้งานจริง สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพแต่ระบบก็อาจมีปัญหาค้างในกรณีที่ Network หรือ Wi-Fi ที่ทำการเชื่อมต่อกับ Internet ไม่ได้ แต่ยังสามารถกลับมาใช้งานได้ภายในภายหลัง ปัญหาเกิด Internet ทำให้ข้อมูลที่ต้องการจะส่งตามช่วงเวลา ไม่สามารถส่งข้อมูลได้ตามต้องการ แต่ยังสามารถกลับมาทำงานได้ตามข้อมูลที่สั่งการตั้งค่าไว้ กรณีที่ Wi-Fi internet กลับมาเป็นสภาวะปกติแล้ว ผู้ใช้งานสามารถใช้งานตามคำสั่งที่ตั้งค่าไว้ได้อีกครั้ง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 ผลการทดลองภาพรวมเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงาน

ในงานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบและเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานและการใช้งานระหว่างแอปพลิเคชันสำเร็จรูประหว่างแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor2 โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยี (IoT) เข้ามาช่วยเพื่อศึกษาและเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้งานแอปพลิเคชันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของผู้วิจัยที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ให้บรรลุวัตถุประสงค์

5.2 การบรรลุวัตถุประสงค์

1. แอปพลิเคชัน Blynk มีไฟล์ Library สำหรับอุปกรณ์ IoT ทำให้ช่วยลดขั้นตอนการเขียนโปรแกรม สามารถนำคำสั่งไปใช้งานในการรับส่งข้อมูลได้เลย แต่ในส่วนของแอปพลิเคชัน Inventor2 จะไม่มี Library ให้สำหรับอุปกรณ์ IOT จึงต้องเขียน โปรแกรม Server ในการรับส่งข้อมูลระหว่างอุปกรณ์กับแอปพลิเคชันขึ้นมาเอง

2. แอปพลิเคชันมี Component ที่สามารถใช้งานได้สะดวก เพียงกำหนดค่า Parameter ให้ถูกต้องก็สามารถเชื่อมต่อกับอุปกรณ์ IOT ได้เลย ส่วนแอปพลิเคชัน Inventor2 ในการสั่งงาน Component จะต้องเขียนโค้ดโปรแกรมในการสั่งการขึ้นมาเอง

3. ระบบที่ใช้แอปพลิเคชัน Blynk อุปกรณ์ทั้ง 2 ฝ่าย จะเป็น Client ทำให้ง่ายต่อการใช้งาน สามารถนำเครื่องไปใช้งานที่ใดก็ได้ ส่วนแอปพลิเคชัน Inventor2 ตัวเครื่องให้อาหารปลาจะทำหน้าที่เป็น Server ซึ่งการนำไปใช้งานจะต้องเช็คค่า Network IP ให้ตัวกล่องสามารถมองเห็น Network จากภายนอกได้ ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้งาน

4. แอปพลิเคชัน Blynk สามารถใช้งานระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้ที่ทั้ง 2 ระบบ Android และ iOS แต่ แอปพลิเคชัน Inventor 2 สามารถใช้ได้แค่ ระบบเดียวคือ ระบบ Android แต่สามารถจำลองผ่านคอมพิวเตอร์ได้

5. แอปพลิเคชัน Blynk จะมีข้อเสียคือ เป็น Server ที่อยู่บน Cloud แบบสำเร็จรูปซึ่งเวลา Cloud หรือ Server มีปัญหาขัดข้องจะไม่สามารถตรวจสอบหรือแก้ไขอะไรได้เลยจะต่างกับแอปพลิเคชัน Inventor2 ที่มี Server เป็นของตัวเองซึ่งสามารถตรวจสอบแก้ไขได้ในกรณีเวลาที่ Server หรือระบบมีปัญหา

6. แอปพลิเคชันมี Blynk จะมีค่าใช้จ่ายในการซื้อ ENERGY BALANCE เพื่อสร้างไอคอนต่างๆแต่ในส่วนแอปพลิเคชัน Inventor2 จะไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้นในการสร้างไอคอนแอปพลิเคชัน

5.3 องค์ความรู้สำคัญ

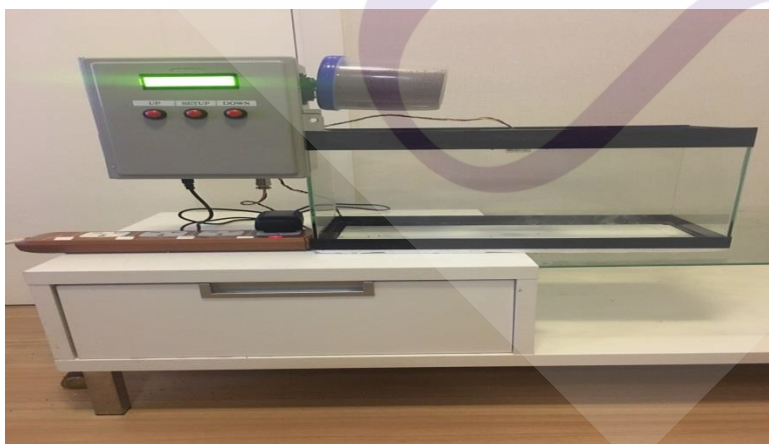
ในงานวิจัยนี้ได้นำเสนอองค์ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบและเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานและการใช้งานระหว่างแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor2 โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยี (IoT) เข้ามาช่วยเพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการใช้งานของแอปพลิเคชันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของผู้วิจัยที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ให้บรรลุวัตถุประสงค์

5.4 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาต่อ

1. สามารถนำผลการทดลองนี้ไปเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการทำงานและการใช้งานระหว่างแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor2 ไปเปรียบเทียบประสิทธิภาพกับแอปพลิเคชันอื่นๆได้
2. สามารถนำความรู้เกี่ยวกับ แอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor2 ไปสร้างและพัฒนาต่อยอดโปรเจกต์อื่นๆได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ
3. สามารถนำความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor2 นำไปพัฒนาต่อยอดเชิงธุรกิจต่อไปได้
4. สามารถนำความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับอุปกรณ์ (IoT) นำไปพัฒนาต่อยอดเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อไปได้

5.5 สรุป

ในงานวิจัยนี้ได้เปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานและการใช้งานระหว่างแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor2 นั้น จะมีข้อแตกต่างกันทั้งในส่วนการออกแบบแอปพลิเคชันและในส่วนการรับส่งข้อมูลการจากที่ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการทำงานและการใช้งานของทั้งสองแอปพลิเคชันนั้นจะสังเกตได้ว่าแอปพลิเคชัน Blynk จะใช้งานและเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตสะดวกและง่ายกว่าแอปพลิเคชัน Inventor2 เพราะมี Server สำเร็จรูปอยู่บน Cloud และในส่วนการเขียนโปรแกรมนั้นแอปพลิเคชัน Blynk ยังช่วยลดขั้นตอนการเขียนโปรแกรมได้อีกด้วยเพราะมีไฟล์ Liberty ที่สำเร็จรูปจึงทำให้ลดภาระการทำงานในส่วนของ Server และลดภาระทรัพยากรของคอมพิวเตอร์ไปอีกด้วยซึ่งจะแตกต่างกับแอปพลิเคชัน Inventor2 ที่ต้องเขียน Server ในการรับส่งข้อมูลขึ้นมาเองจึงมีข้อจำกัดในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่จะค่อนข้างยุ่งยากซับซ้อนกว่าแอปพลิเคชัน Blynk แต่ในส่วนของการออกแบบหน้าตาและพีเจอร์และฟังก์ชันต่าง ๆ นั้นแอปพลิเคชัน Inventor2 จะสามารถออกแบบได้อิสระกว่าแอปพลิเคชัน Blynk ทั้งในส่วนหน้าตาของแอปพลิเคชันและในส่วนการสั่งการต่างๆและในส่วนด้านค่าใช้จ่ายในการออกแบบนั้นแอปพลิเคชัน Blynk จะมีค่าใช้จ่ายในการออกแบบแต่แอปพลิเคชัน Inventor2 จะไม่มีค่าใช้จ่ายแต่จะสามารถใช้งานได้ในระบบ Android อย่างเดียวแต่สามารถจำลองผ่านคอมพิวเตอร์ได้และในส่วนแอปพลิเคชัน Blynk นั้น จะสามารถใช้งานได้ทั้งในระบบ IOS และในระบบ Android และเป็นที่ยอมรับแพร่หลายมากกว่าแอปพลิเคชัน Inventor2 ดังนั้นในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยหวังว่าการในการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทั้งสองแอปพลิเคชันนั้นจะเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้พัฒนาและผู้ใช้งานต่อไป

ภาพที่ 5.1 แสดงเครื่องให้อาหารปลา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

จามจุรี กุลยอดและศิลป์ณรงค์ จวีพัฒนา. ได้วิจัย เรื่อง *ต้นแบบระบบควบคุมการเปิด-ปิดไฟผ่าน แอปพลิเคชัน บนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ Wireless Light Switch Prototype with an Android Application*. สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

ฐิติพงษ์ รักยาริกรณ์. ได้วิจัยเรื่อง *แนวทางการประยุกต์ใช้ Internet of Things (IoT) กับ Smart Agriculture 4.0*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). สาขาวิศวกรรมข้อมูลขนาดใหญ่ วิทยาลัย นวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

พิชิต บุญครอง และพิศณุ บุรมศรี. ได้วิจัยเรื่อง *การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการพยากรณ์อนุกรมเวลา โดยใช้ MIT App Inventor MIT App Inventor-Based Application for Time Series Forecasting*. สาขาวิชาสารสนเทศการลงทุน วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร มหาวิทยาลัยรังสิต.

มหศักดิ์ เกตุหน้า. ได้วิจัยเรื่อง *Internet of Things (IoT) ภาควิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*.

สุจินต์ ณ นคร. ได้วิจัย เรื่อง *ระบบควบคุมผักสลัดอัจฉริยะ (Smart Salad Planting)*. (วิทยานิพนธ์-มหาบัณฑิต). สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์และโทรคมนาคม วิทยาลัยนวัตกรรมด้าน เทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

สุชาดา พลาชัยภิรมย์ศิลป์. ได้วิจัยเรื่อง *แนวโน้มการใช้แอปพลิเคชัน*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต).

สารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

การศึกษาค้นคว้าแอปพลิเคชัน Blynk. สืบค้นเมื่อ 22 กรกฎาคม 2561 ,จาก <https://bit.ly/2FXASEV>

การศึกษาค้นคว้า แอปพลิเคชัน Inventor 2.สืบค้นเมื่อ 22 กรกฎาคม 2561 <https://bit.ly/2rpX0PS>

การศึกษาค้นคว้าแอปพลิเคชัน Inventor 2ส่วนออกแบบ,ส่วนเขียนโค้ด.สืบค้นเมื่อ 22 กรกฎาคม 2561 จาก <https://bit.ly/2CK1w3L>

การศึกษาค้นคว้าแอปพลิเคชัน NETPIE Freeboard. สืบค้นเมื่อ 3 สิงหาคม 2561 จาก

<https://bit.ly/2tADvXJ>

การศึกษาค้นคว้า แอปพลิเคชัน Node-RED. สืบค้นเมื่อ 3 สิงหาคม 2561 ,<https://bit.ly/2TkaFsW>

การศึกษาค้นคว้า Arduino. สืบค้นเมื่อ 22 กรกฎาคม 2561 , จาก IDE<https://bit.ly/2BTtY2C>

การศึกษาค้นคว้า Internet of Things(Iot) . สืบค้นเมื่อ 14 ตุลาคม 2561 , จาก <https://bit.ly/2tp0kxz>

การศึกษาค้นคว้า NTP (Network Time Protocol) . สืบค้นเมื่อ 14 ตุลาคม 2561 2561, จาก

<https://bit.ly/2EhCbPD>

การศึกษาค้นคว้า UDP (User Datagram Protocol) . สืบค้นเมื่อ 14 ตุลาคม 2561 2561,

จาก <https://bit.ly/2VZ0itc>

การศึกษาค้นคว้า TCP/IP (Transmission Control Protocol/ Internet Protocol) . สืบค้นเมื่อ

2 ธันวาคม 2561 , จาก <https://bit.ly/2FxfQ1k>

การศึกษาค้นคว้า MQTT Server Potocal. สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2561 , จาก <https://bit.ly/2tA6WZX>

การศึกษาค้นคว้าองค์ประกอบสำคัญในการเชื่อมต่อ Internet of Things เข้ากับ Cloud สืบค้นเมื่อ

4 มีนาคม 2562 , จาก <https://bit.ly/2FGOwMM>

การศึกษาค้นคว้า End-to-End Encryption สืบค้นเมื่อ 4 มีนาคม 2562, จาก

<https://bit.ly/2WH1BfJ>

**การเปรียบเทียบการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ IOT สำหรับ
โทรศัพท์มือถือระหว่าง IOT Cloud Platform Application และ End-
to-End Application
กรณีศึกษา เครื่องให้อาหารปลา**

ในส่วนอุปกรณ์(Hardware)

Arduino WeMos D1

ระบบ Sensor Node ในงานวิจัยนี้เลือกใช้บอร์ด WeMos-D1 R2 เป็นบอร์ดที่นำเอา Arduino UNO R3 กับ ESP8266 WIFI มารวมกันในบอร์ดๆ เดียวทำให้ผู้ใช้งานไม่ต้องต่อสายไฟเอง คือ Arduino UNO with Buitin WiFi บอร์ดรุ่นนี้จะไม่มีส่วน Sync. แกรมมาให้เพราะผู้ใช้งานสามารถใช้งานสาย Micro USB Cable ที่ใช้กับมือถือ Android ทั่วไปได้เลยครับ ส่วนในการอัปโหลดโปรแกรมลงบนบอร์ด เราสามารถใช้ Arduino IDE ได้เลย แต่จำเป็นต้องติดตั้ง USB Driver ของมันก่อน

ภาพแสดง Arduino WeMos D1

RTC Real Time Clock

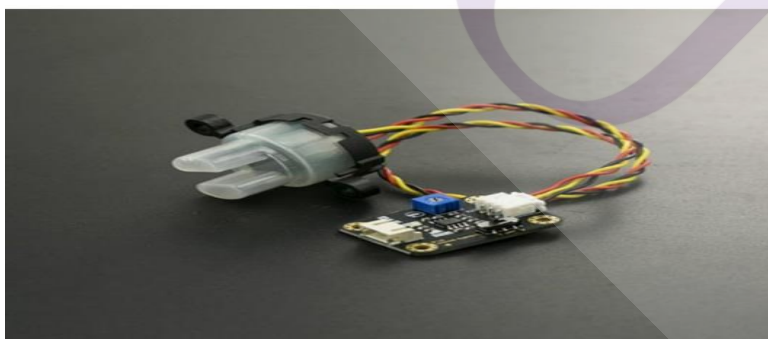
(RTC) ก็คือ อุปกรณ์ที่ให้ค่าเวลาตามจริง ซึ่งทำงานของบอร์ดนี้จะจับสัญญาณนาฬิกาที่ได้มาจาก Crystal นั่นเอง บางรุ่นก็จะมีถ่านสำรองมาให้ถ่านสำรองจะทำหน้าที่ในการบันทึกเวลาอย่างต่อเนื่องถึงแม้ว่าจะไม่มีไฟมาเลี้ยงมาที่ตัวบอร์ดส่วนเวลาก็ยังคงนับได้ต่อเนื่อง ทำให้ผู้ใช้ไม่ต้องเสียเวลามาตั้งเวลาใหม่หลังจากที่ไฟเลี้ยงหยุดจ่าย

ภาพแสดงRTC Real Time Clock Memory Module

Analog turbidity sensor

Sensor Node วัดระดับความขุ่นของน้ำ (Analog turbidity sensor) จะตรวจสอบจากการนำและหักเหของแสงของน้ำในตู้ปลาแล้วแจ้งค่าที่ได้เตือนไปยังเจ้าของให้ทำการเปลี่ยนน้ำในตู้ปลา โดยการทำงานแรงดัน 5 โวลต์ มีเอาต์พุตได้สองแบบ คือ อนุลอกแรงดันตั้งแต่ 0.4 ถึง 5 โวลต์ และดิจิตอล High / Low โดยปรับค่าที่ตัวต้านทานปรับค่าได้ ข้อควรระวังในการใช้งานคือ หัวโพรบจะไม่กันน้ำ ไม่สามารถจมน้ำได้ การจุ่มวัดทำได้เฉพาะส่วนปลายโพรบที่เป็นแท่งพลาสติกโปร่งแสง

ภาพแสดง Analog turbidity sensor

Motor Servo

เป็นมอเตอร์ที่มีการควบคุมการเคลื่อนที่ไม่ว่าจะเป็นระยะ ความเร็ว มุมการหมุน โดยใช้การควบคุมแบบป้อนกลับ (Feedback control) เป็นอุปกรณ์ที่สามารถควบคุมเครื่องจักรกลหรือระบบการทำงานให้เป็นไปตามความต้องการ เช่น ควบคุมความเร็ว (Speed), ควบคุมแรงบิด (Torque), ควบคุมแรงตำแหน่ง (Position), ระยะทางในการเคลื่อนที่(หมุน) (Position Control) ของตัวมอเตอร์ได้ ซึ่งมอเตอร์ทั่วไปไม่สามารถควบคุมในลักษณะการทำงานเบื้องต้นได้ และให้ผลลัพธ์ตามความต้องการที่ต้องใช้ความแม่นยำสูง

ภาพที่แสดง Motor Servo

Character LCD Display

LCD ย่อมาจากคำว่า Liquid Crystal Display ซึ่งเป็นจอที่ทำมาจากผลึกคริสตอลเหลว หลักการคือด้านหลังจอจะมีไฟส่องสว่าง หรือที่เรียกว่า Backlight อยู่ เมื่อมีการปล่อยกระแสไฟฟ้าเข้าไปกระตุ้นที่ผลึก ก็จะทำให้ผลึกโปร่งแสง ทำให้แสงที่มาจากไฟ Backlight แสดงขึ้นมาบนหน้าจอ ส่วนอื่นที่โดนผลึกปิดกั้นไว้ จะมีสีที่แตกต่างกันตามสีของผลึกคริสตอล เช่น สีเขียว หรือ สีฟ้า ทำให้เมื่อมองไปที่จอก็จะพบกับตัวหนังสือสีขาว แล้วพบกับพื้นหลังสีต่างๆกันไปและจอ LCD จะแบ่งเป็น 2 แบบใหญ่ๆตามลักษณะการแสดงผลดังนี้

1. Character LCD เป็นจอที่แสดงผลเป็นตัวอักษรตามช่องแบบตายตัว เช่น จอ LCD ขนาด 16x2 หมายถึงใน 1 แถว มีตัวอักษรใส่ได้ 16 ตัว และมีทั้งหมด 2 บรรทัดให้ใช้งาน ส่วน 20x4 จะหมายถึงใน 1 แถว มีตัวอักษรใส่ได้ 20 ตัว และมีทั้งหมด 4 บรรทัด

2. Graphic LCD เป็นจอที่สามารถกำหนดได้ว่าจะให้แต่ละจุดบนหน้าจอขึ้นแสง หรือ ปล่อยแสงออกไป ทำให้อินี่สามารถสร้างรูปขึ้นมาบนหน้าจอได้ การระบุขนาดจะระบุในลักษณะ

ของจำนวนจุด) Pixels) ในแต่ละแนว เช่น 128x64 หมายถึงจอที่มีจำนวนจุดตามแนวนอน 128 จุด และมีจุดตามแนวตั้ง 64 จุด

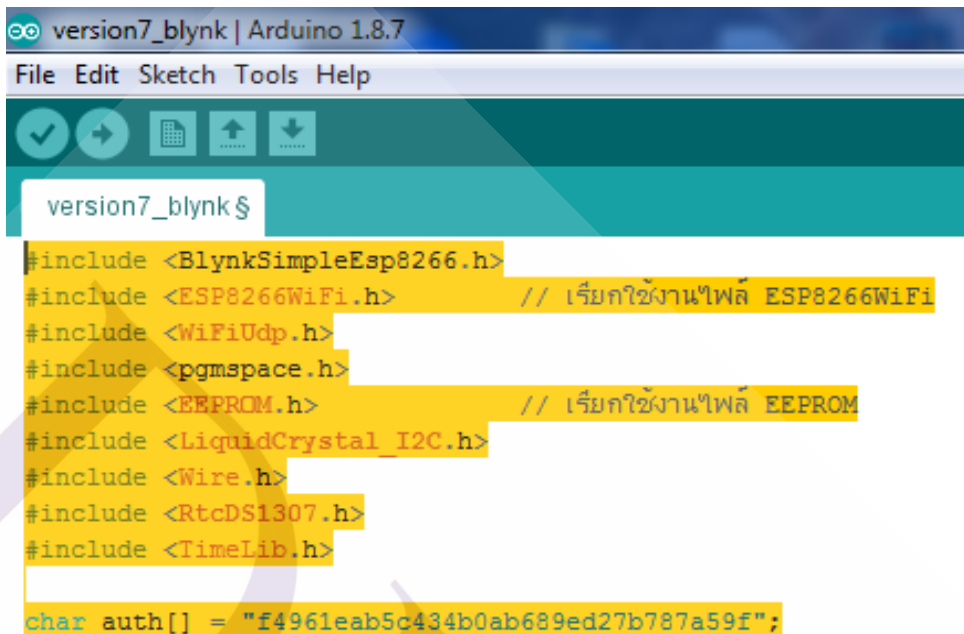
การเชื่อมต่อ Character LCD จะมีด้วยกัน 2 แบบ คือ

- การเชื่อมต่อแบบขนาน - เป็นการเชื่อมต่อจอ LCD เข้ากับบอร์ด Arduino โดยตรง โดยจะแบ่งเป็นการเชื่อมต่อแบบ 4 บิต และการเชื่อมต่อแบบ 8 บิต ใน Arduino จะนิยมเชื่อมต่อแบบ 4 บิต เนื่องจากใช้สายในการเชื่อมต่อน้อยกว่า
- การเชื่อมต่อแบบอนุกรม - เป็นการเชื่อมต่อกับจอ LCD ผ่านโมดูลแปลงรูปแบบการเชื่อมต่อกับจอ LCD จากแบบขนาน มาเป็นการเชื่อมต่อแบบอื่นที่ใช้สายน้อยกว่า เช่น การใช้โมดูล I2C Serial Interface จะเป็นการนำโมดูลเชื่อมเข้ากับตัวจอ LCD แล้วใช้บอร์ด Arduino เชื่อมต่อกับบอร์ดโมดูลผ่านโปรโตคอล I2C ทำให้ใช้สายเพียง 4 เส้น ก็ทำให้หน้าจอแสดงผลข้อความต่างๆออกมาได้

ภาพแสดง Character LCD Display

ในส่วนการเขียนโปรแกรมในส่วนแอปพลิเคชัน Blynk


```

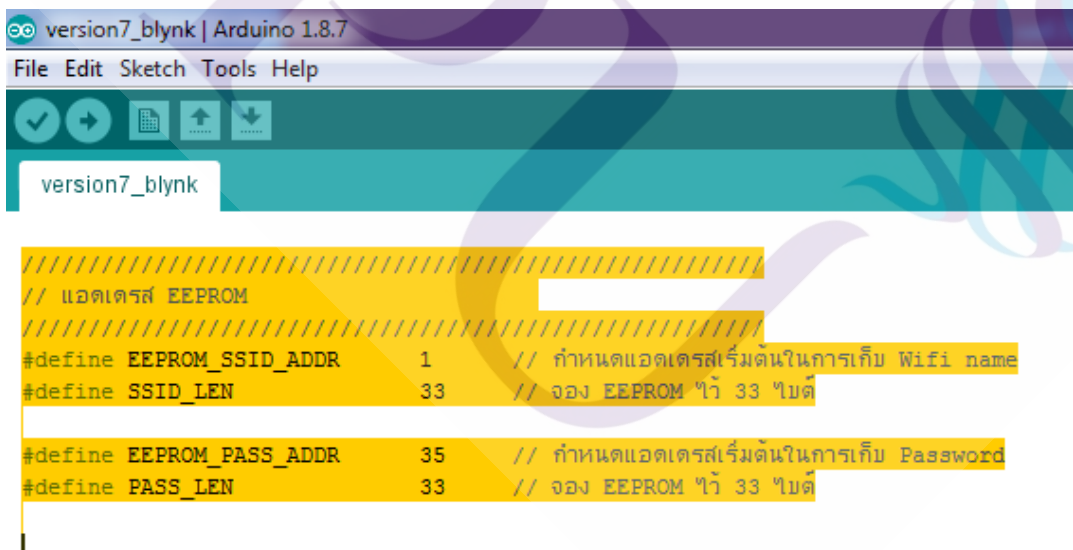
version7_blynk | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help

version7_blynk $
#include <BlynkSimpleEsp8266.h>
#include <ESP8266WiFi.h> // เรียกใช้งานไฟล์ ESP8266WiFi
#include <WiFiUdp.h>
#include <pgmspace.h>
#include <EEPROM.h> // เรียกใช้งานไฟล์ EEPROM
#include <LiquidCrystal_I2C.h>
#include <Wire.h>
#include <RtcDS1307.h>
#include <TimeLib.h>

char auth[] = "f4961eab5c434b0ab689ed27b787a59f";

```

ภาพแสดงการเรียกใช้งานไฟล์คำสั่งฟังก์ชันการทำงานต่างๆแอปพลิเคชัน Blynk


```

version7_blynk | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help

version7_blynk

////////////////////////////////////
// แอดเดรส EEPROM
////////////////////////////////////
#define EEPROM_SSID_ADDR 1 // กำหนดแอดเดรสเริ่มต้นในการเก็บ Wifi name
#define SSID_LEN 33 // จอง EEPROM ทั่ว 33 ไบต์

#define EEPROM_PASS_ADDR 35 // กำหนดแอดเดรสเริ่มต้นในการเก็บ Password
#define PASS_LEN 33 // จอง EEPROM ทั่ว 33 ไบต์

```

ภาพแสดงการกำหนดค่าการทำงานของEEPROMในการอ่านค่าเก็บข้อมูลชื่อและรหัสผ่านWiFiที่จะใช้เชื่อมต่อ

```

version7_blynk | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help
version7_blynk $

```

```

////////////////////////////////////
// UDP & NTP
////////////////////////////////////
WiFiUDP udp;
unsigned int localPort = 2390;
const int NTP_PACKET_SIZE = 48;
byte packetBuffer[NTP_PACKET_SIZE];
static const char ntpServerName[] = "us.pool.ntp.org";
const int timeZone = 7;

```

ภาพแสดงการกำหนดค่าเงื่อนไขการทำงานของ Potocal UDP กับ NTP

```

version7_blynk | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help
version7_blynk $
int SectionBlynk;
int HourBlynk;
int MinuteBlynk;
int FoodBlynk;
int PayFoodButton;
int SaveButton;
int SetWater;

BLYNK_WRITE(V7)
{
  SectionBlynk = param.asInt(); // assigning incoming value from pin V1 to a variable
  Serial.print("V7 Slider value is: ");
  Serial.println(SectionBlynk);
}

BLYNK_WRITE(V8)
{
  HourBlynk = param.asInt(); // assigning incoming value from pin V1 to a variable
  Serial.print("V8 Slider value is: ");
  Serial.println(HourBlynk);
}

BLYNK_WRITE(V9)
{
  MinuteBlynk = param.asInt(); // assigning incoming value from pin V1 to a variable
  Serial.print("V9 Slider value is: ");
  Serial.println(MinuteBlynk);
}

```

ภาพแสดงการกำหนดเงื่อนไขการทำงานของค่าตัวแปรต่างๆ ของแอปพลิเคชัน Blynk


```

version7_blynk | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help

version7_blynk

BLYNK_WRITE (V10)
{
  FoodBlynk = param.asInt(); // assigning incoming value from pin V1 to a variable
  Serial.print("V10 Slider value is: ");
  Serial.println(FoodBlynk);
}

BLYNK_WRITE (V6)
{
  PayFoodButton = param.asInt(); // assigning incoming value from pin V1 to a variable
  Serial.print("V6 Button value is: ");
  Serial.println(PayFoodButton);
}

BLYNK_WRITE (V11)
{
  SaveButton = param.asInt(); // assigning incoming value from pin V1 to a variable
  Serial.print("V11 Button value is: ");
  Serial.println(SaveButton);
}

```

ภาพที่แสดงการกำหนดเงื่อนไขการทำงานของค่าตัวแปรต่างๆของแอปพลิเคชันBlynk (ต่อ)

```

version7_blynk | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help

version7_blynk

BLYNK_WRITE (V14)
{
  SetWater = param.asInt(); // assigning incoming value from pin V1 to a variable
  Serial.print("V14 Slide value is: ");
  Serial.println(SetWater);
  WriteWater(SetWater);
}

```

ภาพแสดงการกำหนดเงื่อนไขการทำงานของค่าตัวแปรต่างๆของแอปพลิเคชัน Blynk (ต่อ)

```

version7_blynk | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help
version7_blynk $

////////////////////////////////////
// เมื่อมีการกดปุ่มเข้าสู่โหมด Setting Network
////////////////////////////////////
if(digitalRead(BUTTON_SET)==0){ // กดปุ่ม Set
  Serial.println("Setting..."); // แสดงข้อความ Setting.. บน Serial Monitor
  // แสดงข้อความบนจอ LCD
  lcd.setCursor(0,0);
  lcd.print("  SETTING  ");
  lcd.setCursor(0,1);
  lcd.print(" NETWORK MODE ");
  // กำหนดให้ WeMos D1 ทำหน้าที่เป็น AP
  WiFi.mode(WIFI_AP);
  // กำหนดชื่อ Access Point ชื่อ ESP_TIMER
  WiFi.softAP("ESP_TIMER");
  // ทำงานเป็น Server
  server.begin();
  // เรียกฟังก์ชัน SetParameter
  while(SetParameter()==0);
}

```

ภาพแสดงการกำหนดฟังก์ชันเงื่อนไขการทำงานในการเข้าสู่โหมด SETTING NETWORK

```

version7_blynk | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help
version7_blynk

/* FUNCTION : loop()
.....
void loop (void)
{
  static int SecondUpdate = 0; // สร้างตัวแปรเช็คเวลา
  static boolean bt_set = 1; // สร้างตัวแปรเก็บสถานะกดปุ่ม Set
  static double TimeReConnec = millis(); // สร้างตัวแปรนับเวลาในการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตใหม่
  static double TimeReadRTC = millis(); // สร้างตัวแปรนับเวลาในการอ่าน RTC แต่ละครั้ง
  static double SendDataTime = millis();
  static boolean SaveButtonStatus = false;
  static double ReadWaterTime = millis();
  static int Water = 0;
  static double CheckWaterTime = millis();
  static boolean SendNotification = false;
  static boolean PayFoodFlag = false;

  if((millis()-ReadWaterTime)>1000){
    ReadWaterTime = millis();
    Water = analogRead(0);
    Water = map(Water,0,1023,0,100);
  }
}

```

ภาพแสดงการกำหนดเงื่อนไขการทำงานฟังก์ชันการวนลูปของระบบ

```

version7_blynk | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help

version7_blynk

if (Water < SetWater) {
  if ((millis() - CheckWaterTime) > 10000) {
    if (SendNotification == false) {
      SendNotification = true;
      Blynk.notify("น้ำในตู้ปลาสูงมากกว่าค่าที่กำหนดไว้");
    }
  }
} else {
  CheckWaterTime = millis();
  SendNotification = false;
}

```

ภาพแสดงการกำหนดฟังก์ชันเงื่อนไขการเช็คค่าเวลาความสูงของน้ำในตู้ปลา

```

version7_blynk | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help

version7_blynk

Blynk.run();

if ((millis() - SendDataTime) > 1000) {
  SendDataTime = millis();
  String txt;

  txt = String(TimeOn[0][0]/10) + String(TimeOn[0][0]%10) + ":" + String(TimeOn[0][1]/10) + String(TimeOn[0][1]%10) + ":00";
  Blynk.virtualWrite (V0, txt);

  txt = String(TimeOn[1][0]/10) + String(TimeOn[1][0]%10) + ":" + String(TimeOn[1][1]/10) + String(TimeOn[1][1]%10) + ":00";
  Blynk.virtualWrite (V1, txt);

  txt = String(TimeOn[2][0]/10) + String(TimeOn[2][0]%10) + ":" + String(TimeOn[2][1]/10) + String(TimeOn[2][1]%10) + ":00";
  Blynk.virtualWrite (V2, txt);

  Blynk.virtualWrite (V3, TimeOn[0][2]);
  Blynk.virtualWrite (V4, TimeOn[1][2]);
  Blynk.virtualWrite (V5, TimeOn[2][2]);

  txt = String(Now.Day()) + "/" + String(Now.Month()) + "/" + String(Now.Year()) + " " + String(Now.Hour()) + ":" + String(Now.Minute()) + ":" + String(Now.Second());
  Blynk.virtualWrite (V12, txt);

  Blynk.virtualWrite (V13, Water);
  Blynk.virtualWrite (V15, SecWater);
}

```

ภาพแสดงการรันค่าตัวแปรและฟังก์ชันเงื่อนไขการทำงานส่งไปยังแอปพลิเคชันBlynk

```

version7_blynk | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help

version7_blynk

if(PayFoodButton==1) {
  if(PayFoodFlag == false){
    PayFoodFlag = true;
    FeedFood();
    FeedStart();
  }
}else{
  PayFoodFlag = false;
}

```

ภาพแสดงการกำหนดฟังก์ชันเงื่อนไขการทำงานในการให้อาหารปลา

```

version7_blynk | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help

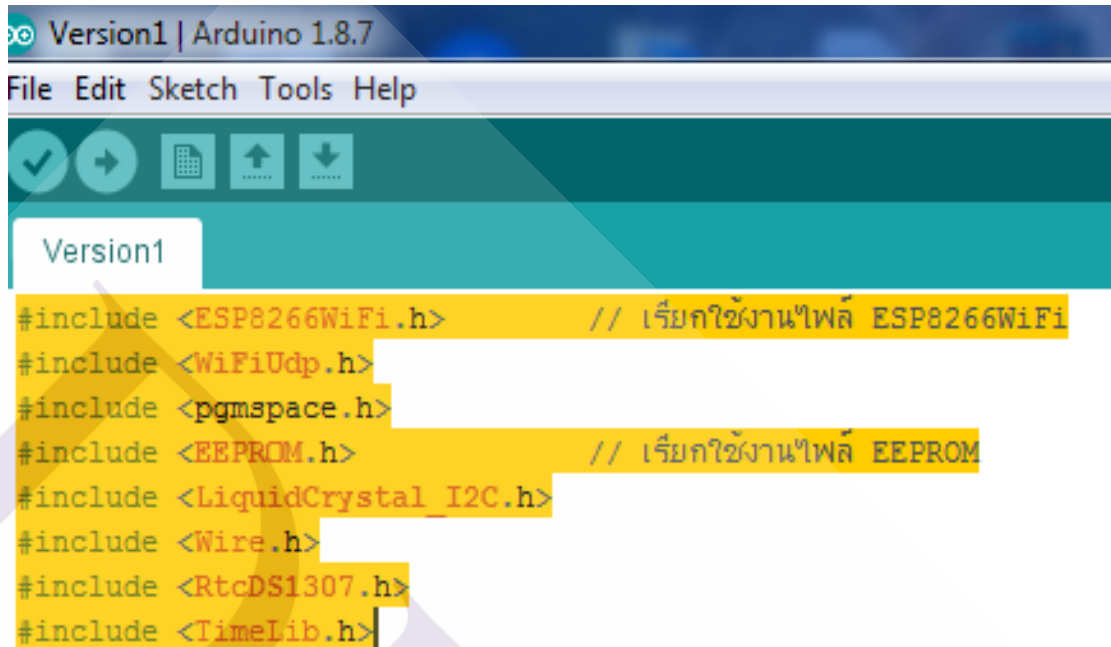
version7_blynk

if(SaveButton==1) {
  if(SaveButtonStatus==false){
    SaveButtonStatus = true;
    TimeOn[SectionBlynk-1][0] = HourBlynk;
    TimeOn[SectionBlynk-1][1] = MinuteBlynk;
    TimeOn[SectionBlynk-1][2] = FoodBlynk;
    WriteTimeOn(SectionBlynk-1,TimeOn[SectionBlynk-1][0],TimeOn[SectionBlynk-1][1],TimeOn[SectionBlynk-1][2]);
    Serial.println("Save Complete");
  }
}else{
  SaveButtonStatus = false;
}

```

ภาพแสดงการกำหนดฟังก์ชันเงื่อนไขการบันทึกข้อมูลการตั้งค่าเวลาแต่ละช่วงการเวลาให้อาหารปลา

ในส่วนการเขียนโปรแกรมในส่วนแอปพลิเคชัน Inventor 2 (ส่วน Server)


```

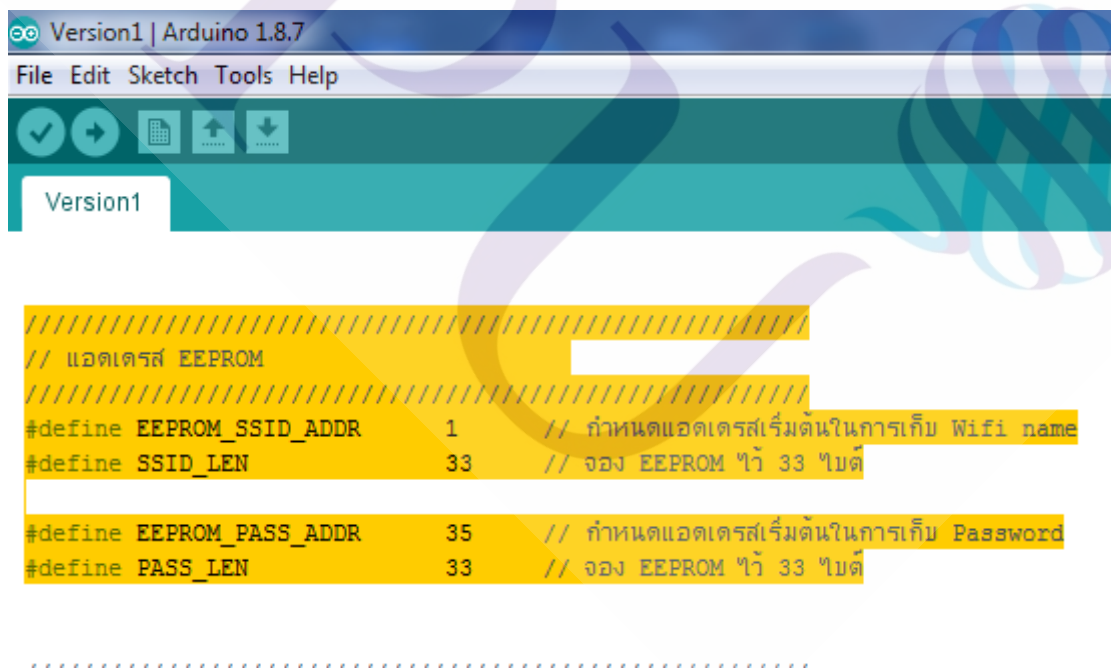
Version1 | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help

Version1

#include <ESP8266WiFi.h> // เรียกใช้งานไฟล์ ESP8266WiFi
#include <WiFiUdp.h>
#include <pgmspace.h>
#include <EEPROM.h> // เรียกใช้งานไฟล์ EEPROM
#include <LiquidCrystal_I2C.h>
#include <Wire.h>
#include <RtcDS1307.h>
#include <TimeLib.h>

```

ภาพแสดงการเรียกใช้งานไฟล์คำสั่งฟังก์ชันการทำงานต่างๆแอปพลิเคชันInventor 2


```

Version1 | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help

Version1

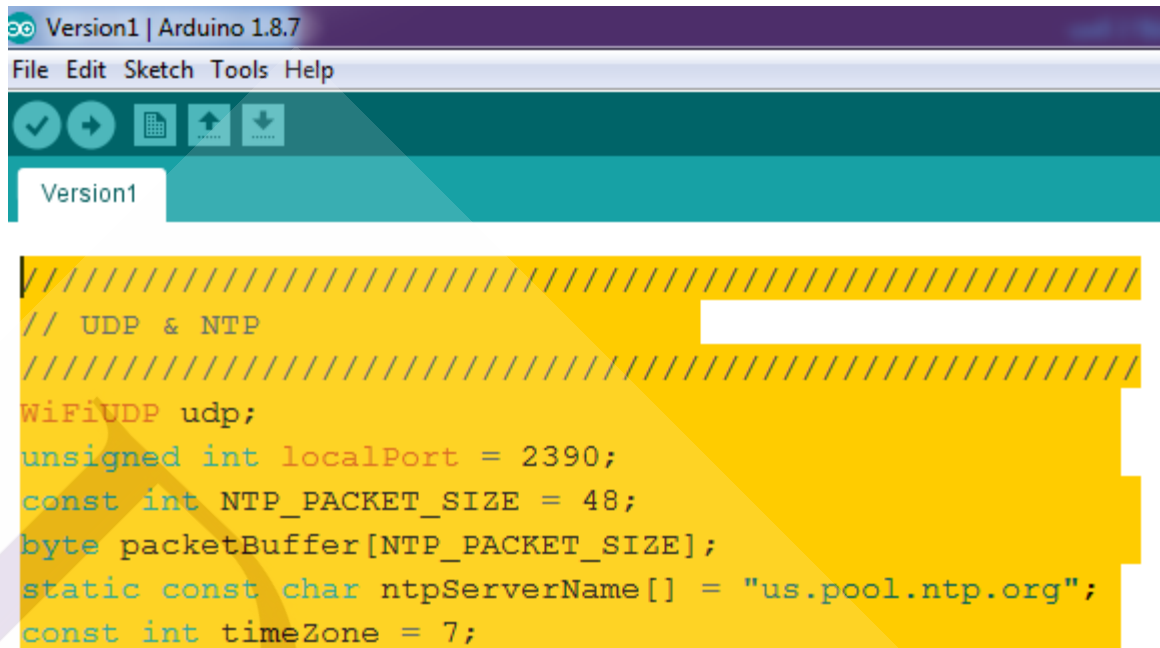
////////////////////////////////////
// แอดเดรส EEPROM
////////////////////////////////////
#define EEPROM_SSID_ADDR 1 // กำหนดแอดเดรสเริ่มต้นในการเก็บ Wifi name
#define SSID_LEN 33 // จอง EEPROM ทั่ว 33 ไบต์

#define EEPROM_PASS_ADDR 35 // กำหนดแอดเดรสเริ่มต้นในการเก็บ Password
#define PASS_LEN 33 // จอง EEPROM ทั่ว 33 ไบต์

.....

```

ภาพแสดงการกำหนดค่าการทำงานของ EEPROM ในการอ่านค่าเก็บข้อมูลชื่อและรหัสผ่านWiFi ที่จะใช้เชื่อมต่อ


```

Version1 | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help
Version1

////////////////////////////////////
// UDP & NTP
////////////////////////////////////
WiFiUDP udp;
unsigned int localPort = 2390;
const int NTP_PACKET_SIZE = 48;
byte packetBuffer[NTP_PACKET_SIZE];
static const char ntpServerName[] = "us.pool.ntp.org";
const int timeZone = 7;

```

ภาพแสดงการกำหนดค่าเงื่อนไขการทำงานของ Protocol UDP กับ NTP

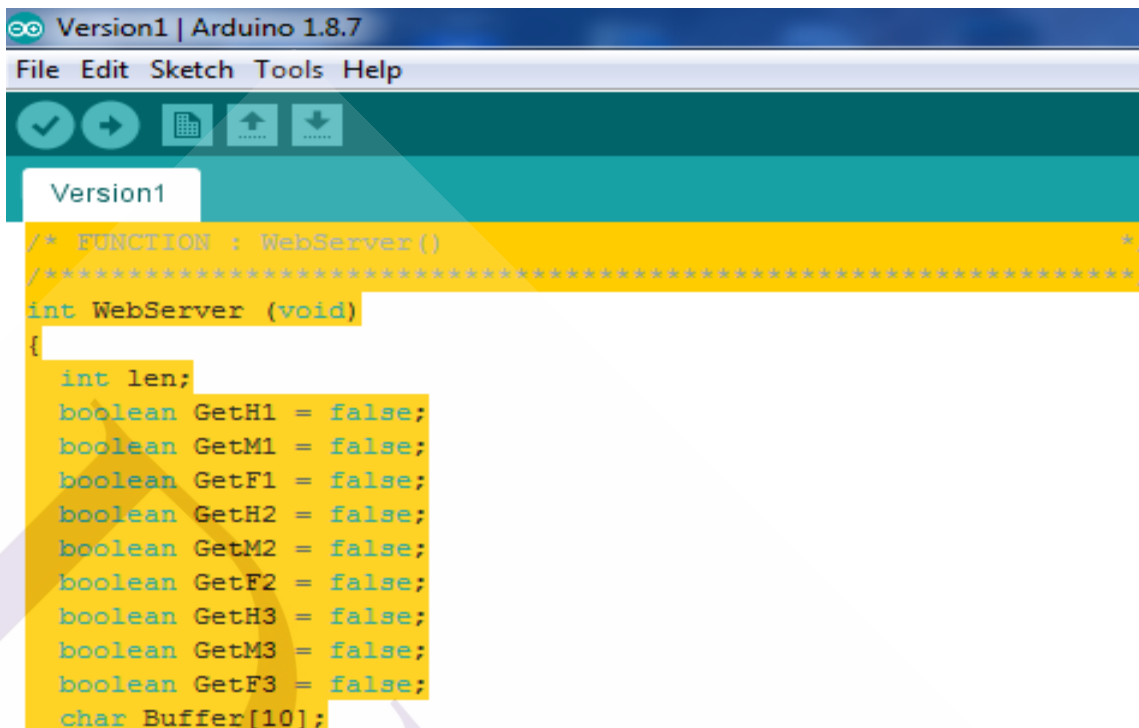
```

Version1 | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help
Version1

////////////////////////////////////
// เมื่อมีการกดปุ่มเข้าสู่โหมด Setting Network
////////////////////////////////////
if(digitalRead(BUTTON_SET)==0){ // กดปุ่ม Set
  Serial.println("Setting..."); // แสดงข้อความ Setting.. บน Serial Monitor
  // แสดงข้อความบนจอ LCD
  lcd.setCursor(0,0);
  lcd.print("    SETTING    ");
  lcd.setCursor(0,1);
  lcd.print(" NETWORK MODE ");
  // กำหนดให้ WeMos D1 ทำหน้าที่เป็น AP
  WiFi.mode(WIFI_AP);
  // กำหนดชื่อ Access Point ชื่อ ESP_TIMER
  WiFi.softAP("ESP_TIMER");
  // ทำงานเป็น Server
  server.begin();
  // เริ่มฟังก์ชัน SetParameter
  while(SetParameter()==0);
}

```

ภาพแสดงการกำหนดฟังก์ชันเงื่อนไขการทำงานในการเข้าสู่โหมด SETTING NETWORK


```

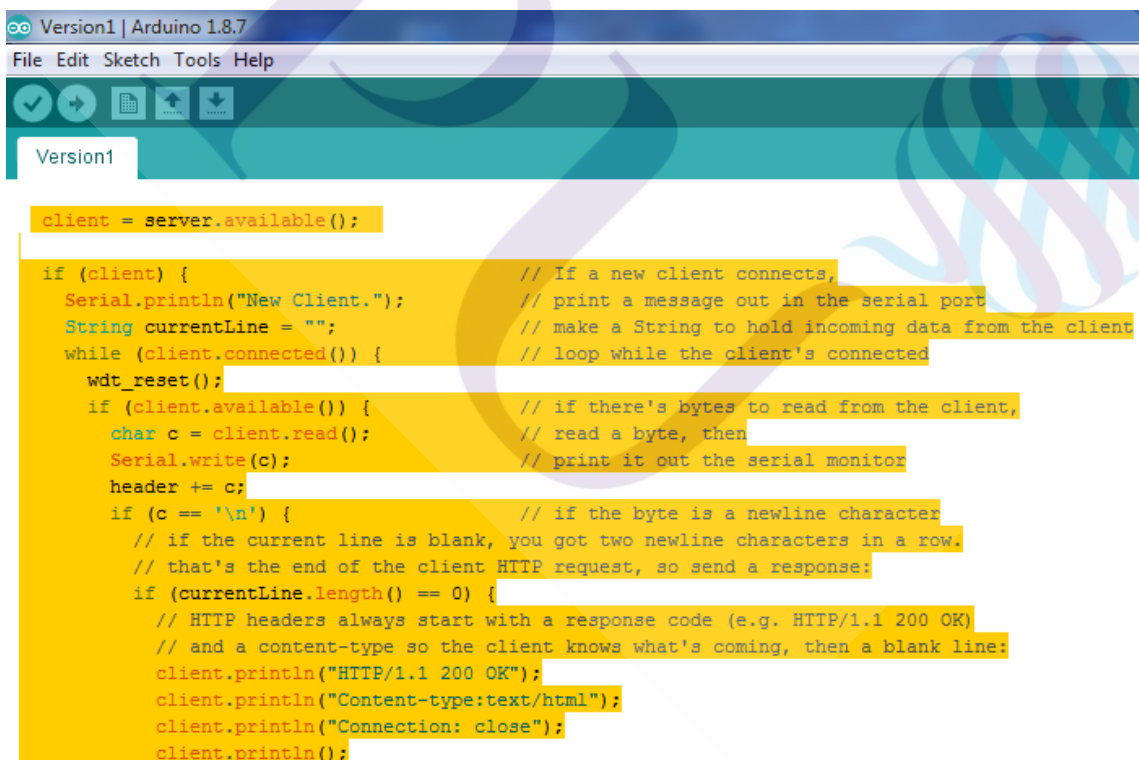
Version1 | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help

Version1

/* FUNCTION : WebServer()
/*****
int WebServer (void)
{
  int len;
  boolean GetH1 = false;
  boolean GetM1 = false;
  boolean GetF1 = false;
  boolean GetH2 = false;
  boolean GetM2 = false;
  boolean GetF2 = false;
  boolean GetH3 = false;
  boolean GetM3 = false;
  boolean GetF3 = false;
  char Buffer[10];

```

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังก์ชันการทำงาน Webserver


```

Version1 | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help

Version1

client = server.available();

if (client) { // If a new client connects,
  Serial.println("New Client."); // print a message out in the serial port
  String currentLine = ""; // make a String to hold incoming data from the client
  while (client.connected()) { // loop while the client's connected
    wdt_reset();
    if (client.available()) { // if there's bytes to read from the client,
      char c = client.read(); // read a byte, then
      Serial.write(c); // print it out the serial monitor
      header += c;
      if (c == '\n') { // if the byte is a newline character
        // if the current line is blank, you got two newline characters in a row.
        // that's the end of the client HTTP request, so send a response:
        if (currentLine.length() == 0) {
          // HTTP headers always start with a response code (e.g. HTTP/1.1 200 OK)
          // and a content-type so the client knows what's coming, then a blank line:
          client.println("HTTP/1.1 200 OK");
          client.println("Content-type:text/html");
          client.println("Connection: close");
          client.println();

```

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังก์ชันการทำงาน Webserver แอปพลิเคชัน Inventor 2


```

Version1 | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help

Version1 $
////////////////////////////////////
String get_data = cut_string(header, "H1"); //ตัด string ข้อมูลส่วนชื่อ
if(get_data != "NULL"){
  #ifdef DEBUG
    Serial.print("H1:");
    Serial.println(get_data);
  #endif
  len = get_data.length()+1;
  get_data.toCharArray(Buffer, len);
  Serial.print("val=");
  Serial.println(atoi(Buffer));
  TimeOn[0][0] = atoi(Buffer);
  GetH1 = true;
}

get_data = cut_string(header, "M1"); //ตัด string ข้อมูลส่วนชื่อ
if(get_data != "NULL"){
  #ifdef DEBUG
    Serial.print("M1:");
    Serial.println(get_data);
  #endif
  len = get_data.length()+1;
  get_data.toCharArray(Buffer, len);
  Serial.print("val=");
  Serial.println(atoi(Buffer));
  TimeOn[0][1] = atoi(Buffer);
  GetM1 = true;
}

```

ภาพแสดงข้อมูลฟังก์ชันการทำงานกำหนดค่าตัวแปรการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่ 1

```

File Edit Sketch Tools Help

Version1 $
get_data = cut_string(header, "F1"); //ตัด string ข้อมูลส่วนชื่อ
if(get_data != "NULL"){
  #ifdef DEBUG
    Serial.print("F1:");
    Serial.println(get_data);
  #endif
  len = get_data.length()+1;
  get_data.toCharArray(Buffer, len);
  Serial.print("val=");
  Serial.println(atoi(Buffer));
  TimeOn[0][2] = atoi(Buffer);
  GetF1 = true;
}

```

ภาพแสดงข้อมูลฟังก์ชันการทำงานกำหนดค่าตัวแปรการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่ 1 (ต่อ)

```

Version1 | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help

Version1 $

    get_data = cut_string(header,"H2"); //ตัด string ข้อมูลส่วนชื่อ
    if(get_data != "NULL"){
        #ifdef DEBUG
            Serial.print("H2:");
            Serial.println(get_data);
        #endif
        len = get_data.length()+1;
        get_data.toCharArray(Buffer, len);
        Serial.print("val=");
        Serial.println(atoi(Buffer));
        TimeOn[1][0] = atoi(Buffer);
        GetH2 = true;
    }

    get_data = cut_string(header,"M2"); //ตัด string ข้อมูลส่วนชื่อ
    if(get_data != "NULL"){
        #ifdef DEBUG
            Serial.print("M2:");
            Serial.println(get_data);
        #endif
        len = get_data.length()+1;
        get_data.toCharArray(Buffer, len);
        Serial.print("val=");
        Serial.println(atoi(Buffer));
        TimeOn[1][1] = atoi(Buffer);
        GetM2 = true;
    }
}

```

ภาพแสดงข้อมูลฝั่งชั้นการทำงานกำหนดค่าตัวแปรการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่ 2

```

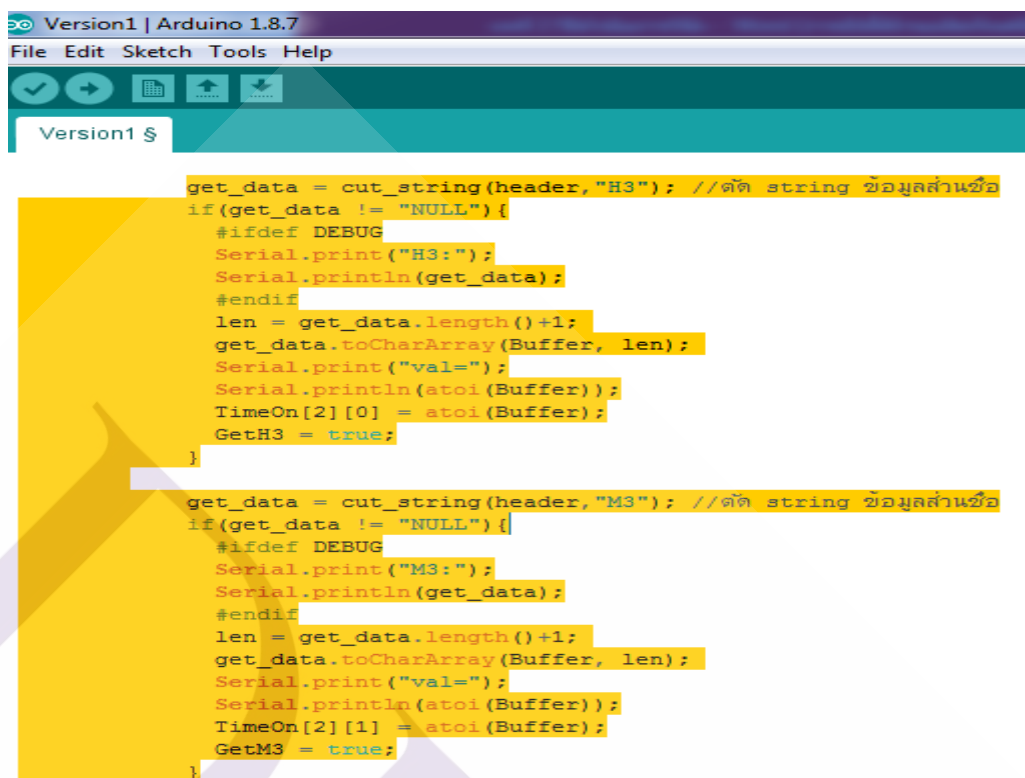
Version1 | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help

Version1 $

    get_data = cut_string(header,"F2"); //ตัด string ข้อมูลส่วนชื่อ
    if(get_data != "NULL"){
        #ifdef DEBUG
            Serial.print("F2:");
            Serial.println(get_data);
        #endif
        len = get_data.length()+1;
        get_data.toCharArray(Buffer, len);
        Serial.print("val=");
        Serial.println(atoi(Buffer));
        TimeOn[1][2] = atoi(Buffer);
        GetF2 = true;
    }
}

```

ภาพแสดงข้อมูลฝั่งชั้นการทำงานกำหนดค่าตัวแปรการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่ 2 (ต่อ)


```

Version1 | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help

Version1 $

get_data = cut_string(header, "H3"); //ตัด string ข้อมูลส่วนชื่อ
if(get_data != "NULL"){
  #ifndef DEBUG
  Serial.print("H3:");
  Serial.println(get_data);
  #endif
  len = get_data.length()+1;
  get_data.toCharArray(Buffer, len);
  Serial.print("val=");
  Serial.println(atoi(Buffer));
  TimeOn[2][0] = atoi(Buffer);
  GetH3 = true;
}

get_data = cut_string(header, "M3"); //ตัด string ข้อมูลส่วนชื่อ
if(get_data != "NULL"){
  #ifndef DEBUG
  Serial.print("M3:");
  Serial.println(get_data);
  #endif
  len = get_data.length()+1;
  get_data.toCharArray(Buffer, len);
  Serial.print("val=");
  Serial.println(atoi(Buffer));
  TimeOn[2][1] = atoi(Buffer);
  GetM3 = true;
}

```

ภาพแสดงข้อมูลฟังก์ชันการทำงานกำหนดค่าตัวแปรการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่3


```

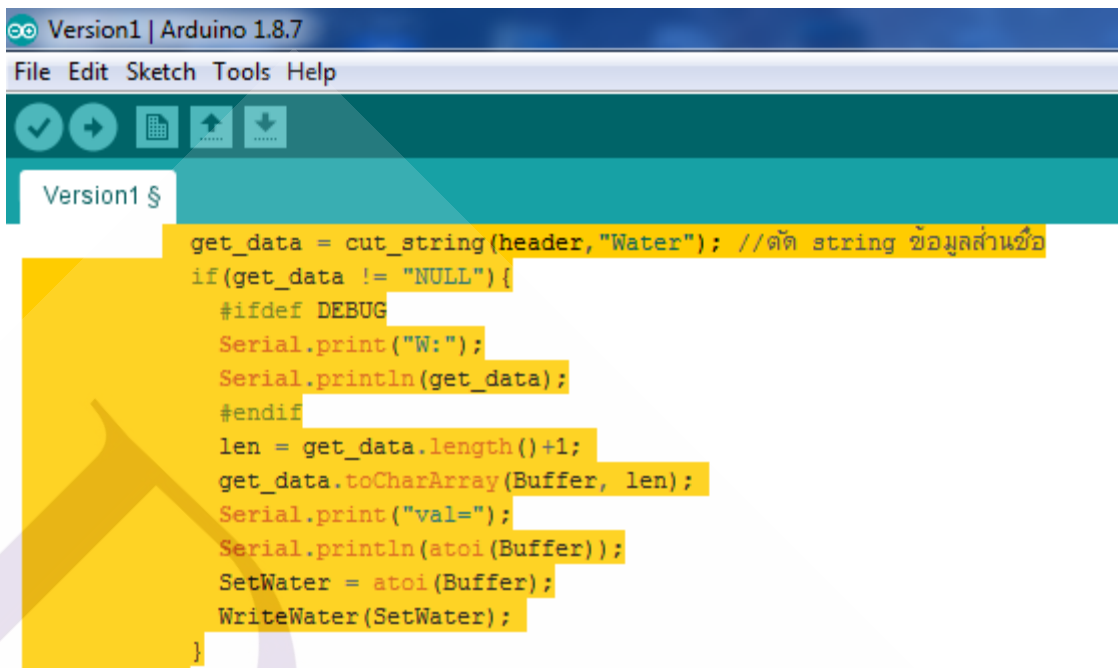
Version1 | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help

Version1 $

get_data = cut_string(header, "F3"); //ตัด string ข้อมูลส่วนชื่อ
if(get_data != "NULL"){
  #ifndef DEBUG
  Serial.print("F3:");
  Serial.println(get_data);
  #endif
  len = get_data.length()+1;
  get_data.toCharArray(Buffer, len);
  Serial.print("val=");
  Serial.println(atoi(Buffer));
  TimeOn[2][2] = atoi(Buffer);
  GetF3 = true;
}

```

ภาพแสดงข้อมูลฟังก์ชันการทำงานกำหนดค่าตัวแปรการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่3 (ต่อ)

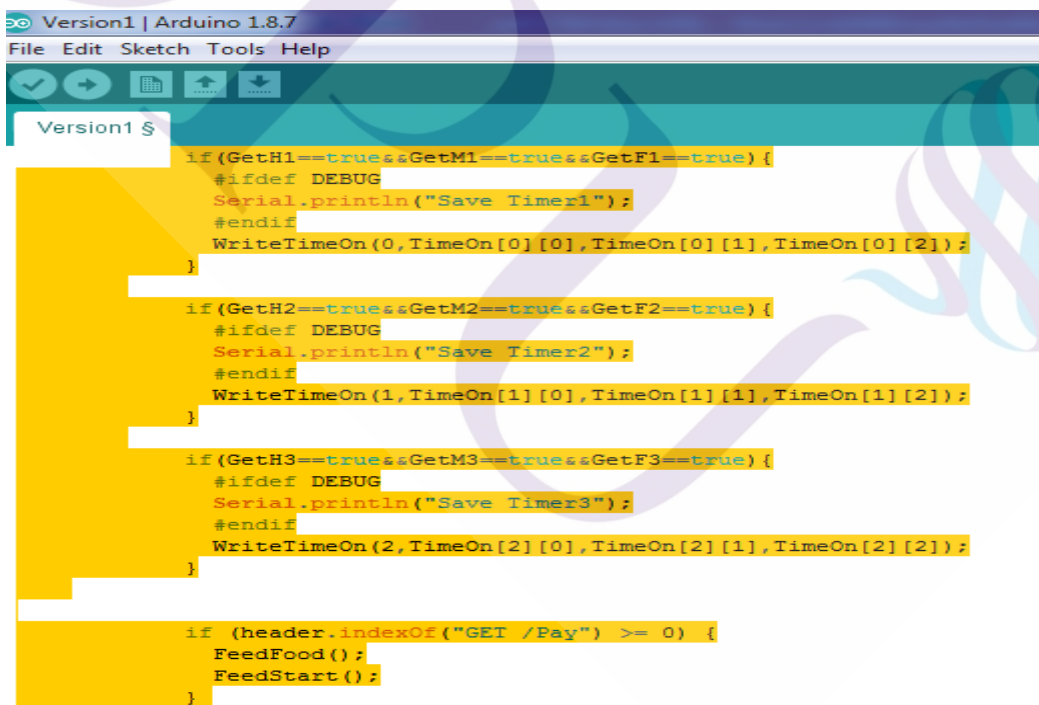


```

Version1 | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help
Version1 $
get_data = cut_string(header,"Water"); //ตัด string ข้อมูลส่วนข้อ
if(get_data != "NULL"){
  #ifdef DEBUG
    Serial.print("W:");
    Serial.println(get_data);
  #endif
  len = get_data.length()+1;
  get_data.toCharArray(Buffer, len);
  Serial.print("val=");
  Serial.println(atoi(Buffer));
  SetWater = atoi(Buffer);
  WriteWater(SetWater);
}

```

ภาพแสดงข้อมูลฟังก์ชันการทำงานกำหนดค่าตัวแปรการวัดค่าความชุ่มชื้นของน้ำ


```

Version1 | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help
Version1 $
if (GetH1==true&&GetM1==true&&GetF1==true) {
  #ifdef DEBUG
    Serial.println("Save Timer1");
  #endif
  WriteTimeOn(0,TimeOn[0][0],TimeOn[0][1],TimeOn[0][2]);
}

if (GetH2==true&&GetM2==true&&GetF2==true) {
  #ifdef DEBUG
    Serial.println("Save Timer2");
  #endif
  WriteTimeOn(1,TimeOn[1][0],TimeOn[1][1],TimeOn[1][2]);
}

if (GetH3==true&&GetM3==true&&GetF3==true) {
  #ifdef DEBUG
    Serial.println("Save Timer3");
  #endif
  WriteTimeOn(2,TimeOn[2][0],TimeOn[2][1],TimeOn[2][2]);
}

if (header.indexOf("GET /Pay") >= 0) {
  FeedFood();
  FeedStart();
}

```

ภาพแสดงข้อมูลฟังก์ชันการทำงานการกำหนดค่าตัวแปรต่างๆบนแอปพลิเคชัน

```

Version1 | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help

Version1 $
// Web Page Heading
client.println("<body>");

String Data;

Data = "RTC_Day=" + String(Now.Day()) + "&";
Data += "RTC_Month=" + String(Now.Month()) + "&";
Data += "RTC_Year=" + String(Now.Year()) + "&";

Data += "RTC_Hour=" + String(Now.Hour()) + "&";
Data += "RTC_Minute=" + String(Now.Minute()) + "&";
Data += "RTC_Second=" + String(Now.Second()) + "&";

Data += "Hour1=" + String(TimeOn[0][0]) + "&";
Data += "Minute1=" + String(TimeOn[0][1]) + "&";
Data += "Food1=" + String(TimeOn[0][2]) + "&";

Data += "Hour2=" + String(TimeOn[1][0]) + "&";
Data += "Minute2=" + String(TimeOn[1][1]) + "&";
Data += "Food2=" + String(TimeOn[1][2]) + "&";

Data += "Hour3=" + String(TimeOn[2][0]) + "&";
Data += "Minute3=" + String(TimeOn[2][1]) + "&";
Data += "Food3=" + String(TimeOn[2][2]) + "&";

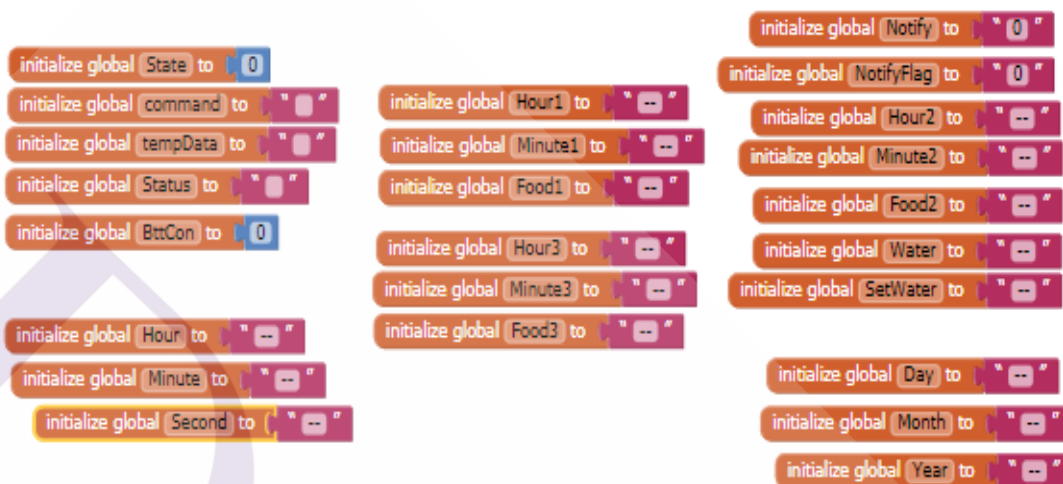
Data += "InputWater=" + String(Water) + "&";
Data += "SetWater=" + String(SetWater) + "&";

Data += "Notify=" + String(SendNotification) + "&";

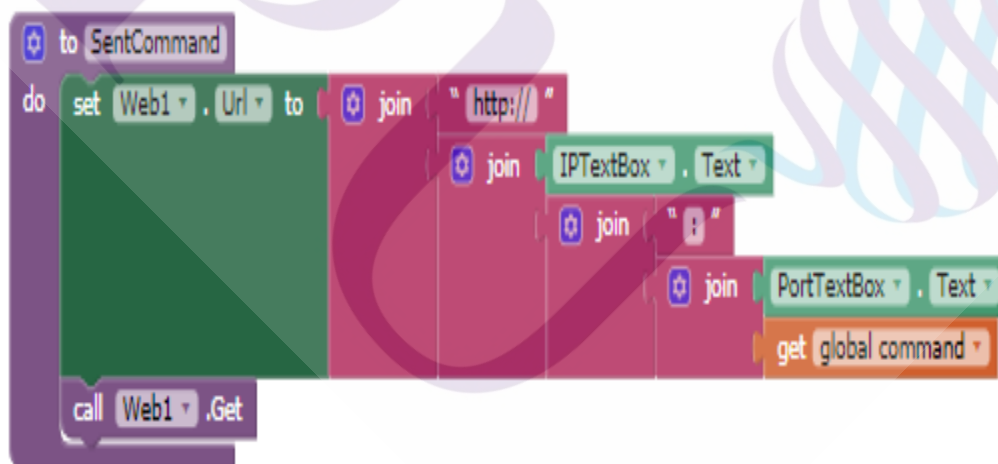
```

ภาพแสดงการกำหนดข้อมูลค่าตัวแปรไว้บนWebserver (ต่อ)

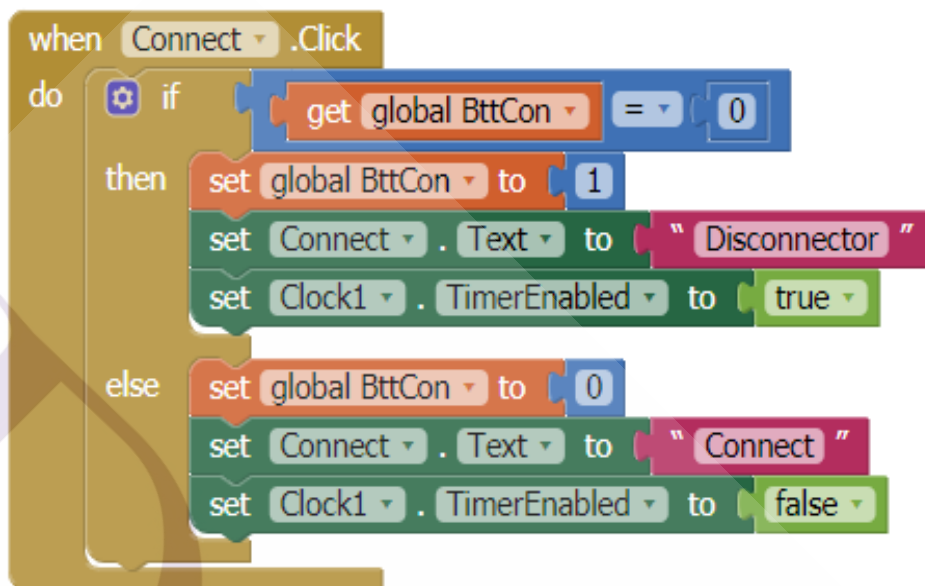
ในส่วนการเขียนโปรแกรมในส่วนแอปพลิเคชัน Inventor 2 (ส่วน Application)

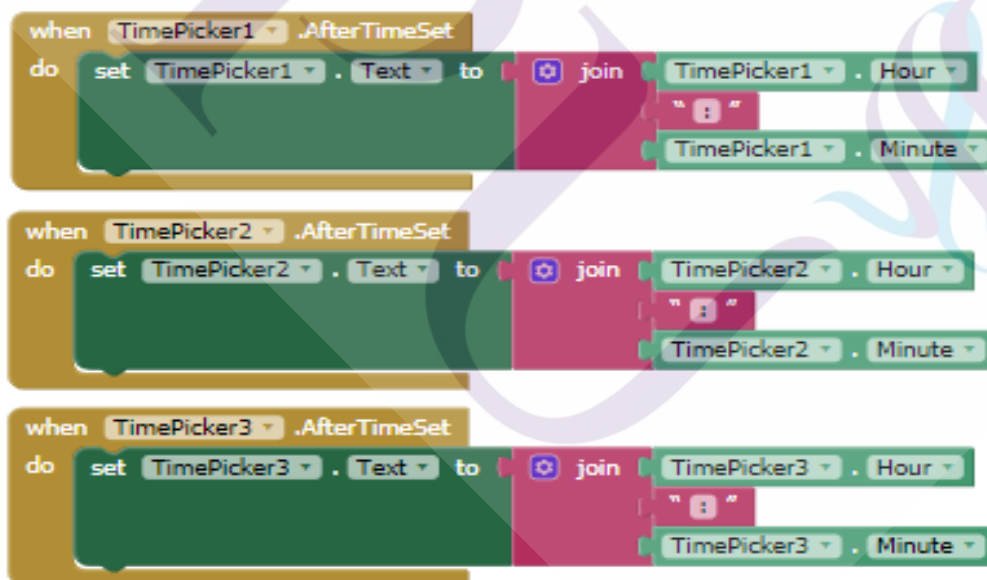
ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังก์ชันการทำงานประกาศค่าตัวแปร initialize global ต่างๆ

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังก์ชันการทำงาน SentCommand

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังก์ชันการทำงานของปุ่ม Connect

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังก์ชันการทำงานตั้งค่าการให้อาหารปลาแต่ละช่วงเวลา


```

when ButtonPay .Click
do
  set global command to "/Pay"
  call SentCommand

```

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังก์ชันการทำงานการจ่ายอาหารปลาอัตโนมัติ

```

when ListPickerFood1 .AfterPicking
do
  set ListPickerFood1 . Text to ListPickerFood1 . Selection

when ListPickerFood2 .AfterPicking
do
  set ListPickerFood2 . Text to ListPickerFood2 . Selection

when ListPickerFood3 .AfterPicking
do
  set ListPickerFood3 . Text to ListPickerFood3 . Selection

when ListPickerWater .AfterPicking
do
  set ListPickerWater . Text to ListPickerWater . Selection

```

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังก์ชันการทำงานการตั้งค่าปริมาณการให้อาหารปลาในแต่ละช่วงเวลา

```

when ListPickerFood1 - .BeforePicking
do set ListPickerFood1 - . Elements - to get global FoodNumber -

when ListPickerFood2 - .BeforePicking
do set ListPickerFood2 - . Elements - to get global FoodNumber -

when ListPickerFood3 - .BeforePicking
do set ListPickerFood3 - . Elements - to get global FoodNumber -

when ListPickerWater - .BeforePicking
do set ListPickerWater - . Elements - to get global WaterNumber -

```

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังก์ชันการทำงานกำหนดค่าตัวแปรปริมาณการให้อาหารปลาแต่ละช่วงเวลาและความชุ่มของน้ำภายในตู้ปลา

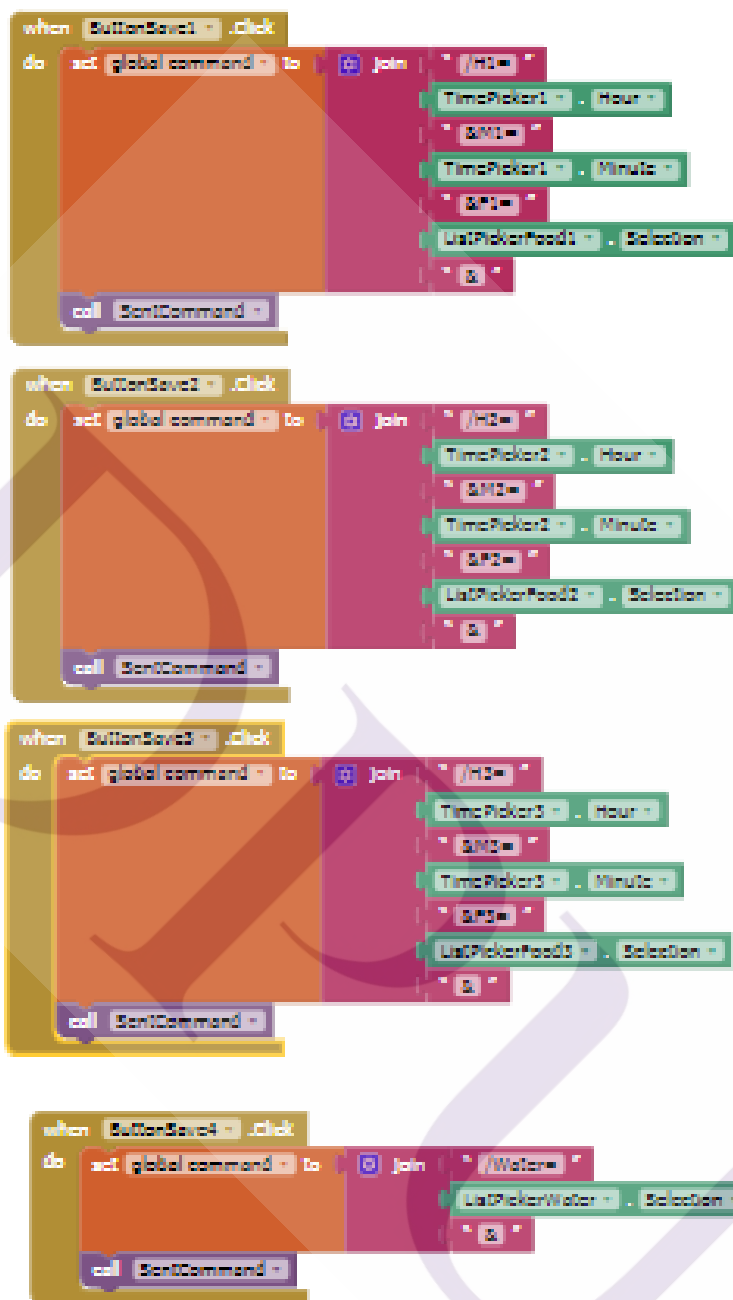
```

initialize global WaterNumber to
make a list
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

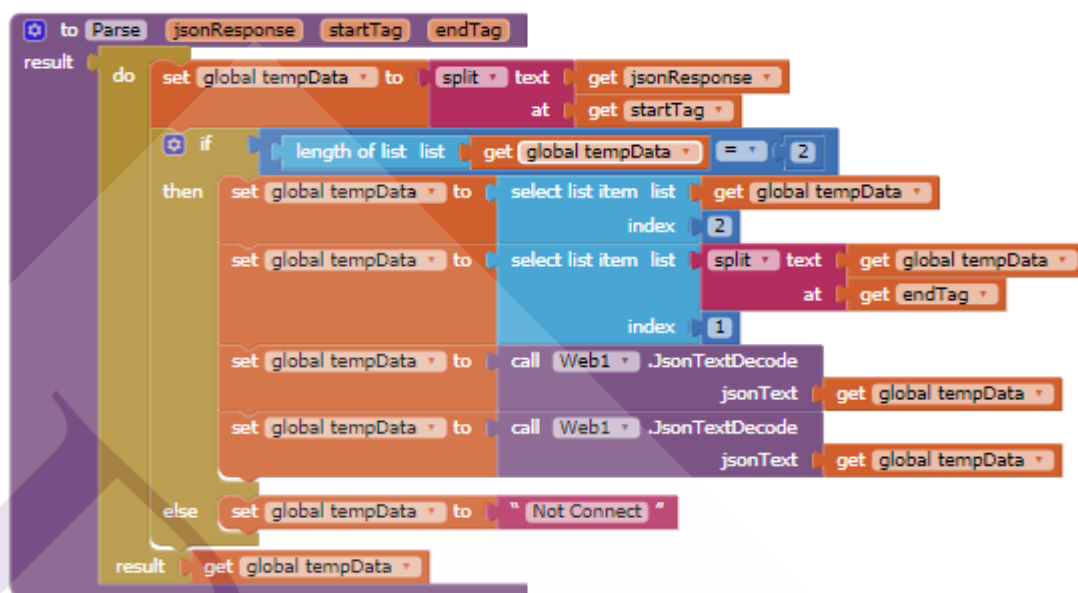
initialize global FoodNumber to
make a list
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

```

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังก์ชันการทำงานกำหนดค่าตัวแปรปริมาณการให้อาหารปลาแต่ละช่วงเวลาและความชุ่มของน้ำภายในตู้ปลา (ต่อ)

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังก์ชันการทำงานกำหนดค่าตัวแปรและบันทึกข้อมูลเวลาในแต่ละช่วงเวลาในการให้อาหารปลาและส่งค่าไปยังฟังก์ชัน Sent Command

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฝั่งการทำงานการໄວ້ข้อมูลต่างๆ บนแอปพลิเคชันไปยัง Webservice

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฝั่งปุ่มการทำงานออกจากแอปพลิเคชัน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นาย โสภณวิชญ์ เจียวคำจิ้น
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2556 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโทรคมนาคมและเครือข่ายคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
สถานที่ทำงาน	บริษัท ทีโอทีจำกัด มหาชน ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ แขวงทุ่งสองห้อง จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ผลงานทางวิชาการ	สกอร์บอร์ดไร้สายเคลื่อนที่ (Movable Wireless Scoreboard) โครงการศึกษาตามหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโทรคมนาคมและเครือข่ายคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ปีการศึกษา 2556